

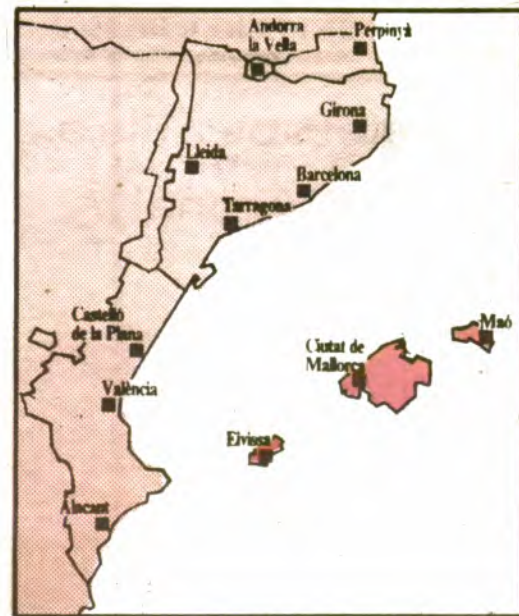
S'Arenal

de Mallorca

PUBLICACIÓ INDEPENDENT DE LA COMARCA DE S'ARENAL

ANY. X NÚMERO 188 1 DE FEBRER 1990 PREU: 75 PTES.

Sa Grossa ha caigut a s'Arenal

S'Arenal de Mallorca ha començat l'any amb pou peu, amb 1.500 milions de pessetes repartits entre els clients de l'administració de loteries número 28 que tingueren la

sort de comprar els dècims del número 83.615 del sorteig especial d'hivern celebrat el passat dia 13 de gener.

"Hem venut el número complet", deia una

de les empleades de l'administració que regenta Loli Fajula, Marili Hiros, que afegeix que durant els dies següents "no es va aturar de cridar gent que demanava si el número pre-

miat era aquest".

Marili estava escoltant el sorteig per la ràdio, "com sempre, i comprovava amb les llistes dels números que ens havien enviat de Madrid si coinci-

dien amb qualche terminació, fins que faig sentir el número... no m'ho podia creure i ho vaig comprovar diverses vegades".

La mestressa de l'administració, Loli, afegí que es tractava del primer premi gros que havien repartit, "només duim dos anys i mig en funcionament i no hem tengut temps de fer res mes".

Un dels afortunats, Gabriel Pons, comentava que faria una setmana de vacances i que el partit de

futbol que tenia el capvespre ja no el preocupava perquè "compraré l'equip". Francesc Raya, un altre dels afortunats, no s'ho acabava de creure: "M'he aixecat, he davallat al bar, i els amics m'han dit que si jugava un quinze de l'administració m'havia tocat la grossa, he pujat corrent a comprovar-ho i amb les presses m'he carregat un gerro". Cada vegada que recordava que li havien tocat setze milions aixecava els braços i exclamava "Dios!".

El mateix dia que es va saber la bona nova, propietaris, empleats, clients i amics de l'administració de loteries número 28 de s'Arenal s'acostaren al local per celebrar-ho amb cava.

DISCO SHOW

De dimarts a dissabtes a partir de les 10' 30

DUO ADDAGGIO

Divendres y dissabtes

GRAN ORQUESTRA MANHATAN i els seus «mariachis»

Carretera de s'Arenal, entre els Balnearis 2 i 3. Tlf: 263858. Can Pastilla.

Tenim una gran varietat de brolladors, colls de cisterna, estàtues, jardineres i cossiols per decorar el jardí.

Visitau-nos sense compromís

MATERIAL DE CONSTRUCCIÓ CAN MARI

Carretera de Manacor, 403 - Tel. 24 02 25

SON FERRIOL

DISSABTES DEMATÍ, OBERT

Telèfons útils a S'Arenal

A la part de Ciutat

Ajuntament	727744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13'30 i 15'00)	727643-727644
Bombers	281250-290017
Residència de l'assegurança social	289100
Creu Roja de Ca'n Pastilla	264040
Polícia Nacional	091
Polícia Municipal	092
Polícia Municipal de S'Arenal	490503
La Porciúncula	260002
Tele-Taxi	401414
Radio-Taxi-Platja	755440

A la part de Llucmajor

Ajuntament	660050
Oficina de S'Arenal	264071
Bombers	660756
Polícia Municipal	661767
Guardia Civil	264121
Taxi	263745-263538
Parròquia	263265
Aigua potable a domicili	261426
Associació de Veïnats	265005
Grues Sampil	264193
Servici Municipal d'aigües SOGESUR	262493

S'Arenal de Mallorca

Aquest periòdic surt cada quinze dies. Se pot trobar als quioscos de S'Arenal, Can Pastilla, Es Coll, Son Ferriol, Llucmajor i Sant Jordi. Subscriviu-vos-hi

BOLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Carrer

Població Tel.

M'interessa una subscripció:

☐ SEMESTRAL 900 Ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc Suc.

Compte n.º Titular

☐ Comptat Firma

Envia aquesta carta i envia-la al Camí de les Pedreres, 132, S'Arenal

Un setmanari per al nostre país: La Veu

Fa uns dies va tenir lloc a l'Auditori la presentació del nº 0 del setmanari LA VEU de Mallorca. De bell antuvi volem manifestar el nostre suport a qualsevol manifestació que reivindiqui l'ús de la nostra llengua com a expressió normal de les relacions entre les persones que conformen aquest país. Ara bé no a totes es pot exigir el mateix grau de fermesa, de professionalitat, de coherència i, a vegades, de dignitat, perquè hi entren en joc massa factors aliens a la mateixa manifestació. Aquest setmanari té aspiracions a convertir-se en una alternativa seriosa de la premsa que es fa en foraster. No ha sortit cap nota informativa a aquests diaris els equips directius dels quals actuen com a Judas sobre la presentació del nou col·lega això demostra el seu temor i la seva indignant baixesa, el seu odi i rancor envers aquesta terra que es vol manifestar en la seva llengua. Es per això que jo vaig dir que aquests diaris -Diario de Mallorca, El Dia, etc- feien una informació partidista, un capgirament de la realitat; porten una bena als ulls que no els deixa veure més enllà del que tenen davant els nassos. Es per això que ja era ben hora que sortís un projecte amb un àmbit extens i amb uns objectius realistes. No podem oblidar que aquest mateix diari que ara teniu en les mans fa nou anys que surt al carrer, que té una salut econòmica i d'ideals esplèndida i un futur esperançador. S'ARENAL compleix una funció reivindicativa i informativa que altres mitjans haurien d'assolir també. Demostra igualment que la gent d'aquest país vol llegir en la seva llengua i vol ésser-hi informada; la PREMSA FORANA és un altre exemple d'aquest fet. Els "diarios" es llegeixen per inèrcia, per costum; caldrà fer ben poc per canviar la manipulació mantinguda durant tants d'anys: s'ha de conscienciar a les persones d'aquest país que deixin de comprar-los. I amb això no vull caure en el silogisme de "perquè està en foraster ja és dolent" -encara que en aquesta terra hi té molt al seu favor-. Hi ha honroses excepcions, que són valorades com ho pot ésser un producte anglès o rus o xinès. S'ha d'agafar el millor de les cultures alienes per no romandre aïllats, per conèixer formes diferents de dur endavant la convivència; però alerta! que no ens imposin res a la força, que no ens obliguin a llegir la nostra cultura -en el sentit més extens de la paraula- en una llengua imposada, que no ens manipulin els nostres fets.

Pens que LA VEU ha de ser de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera o només ha de ser LA VEU sense cap nom propi -a més resulta oïds quan es pensa en un altre "mitjà de comunicació" amb un mateix llinatge-. Que ha de ser quelcom més que informació actual i crítica: s'ha de fer un producte engrescador tant per joves com per majors. S'ha d'establir una xarxa de corresponsals de tots els pobles de Mallorca i dels més importants dels de les illes germanes. Les seccions fixes de cada setmana han de sortir amb un aire diferent, amb la sensació que allò que s'ofereix no s'ha llegit enlloc més que a S'ARENAL o a la PREMSA FORANA ja que la resta haurà estat capgirat. La secció d'esports ha de ser viva, s'ha de poder seguir setmana darrera setmana amb aquella informació que més atreu als aficionats; seccions de música, societat, espectacles, etc allò que viu la gent del carrer, allò que li interessa, allò que necessita.

Es un projecte engrescador. Es pot fer molt bona feina i per això tota la gent d'aquest país, totes les institucions que se senten compromeses amb l'esdevenir d'aquest poble s'hi haurien de sentir identificades, participants d'una idea feta realitat, tot demostrant que encara hi ha consciència de nació. LA VEU pot arribar a ser el diari de tots; de nosaltres depèn.

FELIP MUNAR I MUNAR

GIMNÀS - JUDO - TAEKWONDO
MANTENIMENT - CULTURISME

TLFS.: 263112 - 263834

PISCINES - SOLÀRIUMS - TOBOGANS

S'ARENAL DE MALLORCA. Publicació independent de la Comarca de S'Arenal. Edita: Associació de Veïns. Director: Mateu Joan. Florit Depòsit Legal PM-473-80. Imprimeix Hora Nova S.A. Publicitat i subscripcions: Camí de les Pedreres, 132 - Apartat de correus 124 - 07600 - S'Arenal de Mallorca. Telèfon: 265005. FAX 269941

Braç de gitano (primera part)

Estic indignat. No puc més. Les ninetes dels ulls em ballen. Les barres em tremolen i la sang enfollida em fa anar el cor a mil. Tanmateix he d'explotar i ho he de dir d'una vegada. La lectura del reportatge publicat per la revista *Interviú* (1), titulat "Isleños y Forasters", **cercados por el mar, separados por el idioma**, m'ha provocat un malestar i un disgust tan gros que he hagut de tranquil·litzar la bèstia enfurismada que hi ha dins meu, subministrant-li un grapat de braços de gitano (2) com qui llança carn crua als lleons. Em revolta haver de llegir, així per la cara, que els espanyols **"vinieron de la Península a levantar la economía" i "fueron los que levantaron la industria del turismo"**. Idò, que vos pareix aquesta! El que hem d'arribar a sentir! Aquests mots m'ofeguen com si tingués un ham clavat a la tràquea. Ara però m'esbravaré la ràbia a borbolls. Ho jur! Ah malanats! Ara resultarà que segons els periodistes d'*Interviú*, qui ha duit la riquesa a Mallorca són el *Cebolla* i tota la colla de gitanets que pul·lulen per Son Banya, l'hotel Maracanà de S'Arenal o *El Sosiego* des Pil·lari. Ja ho sabeu, doncs, **MALLORQUINS**. Segons aquesta revista sou tots uns subnormals profunds, uns bossots, uns inútils més vagos que el jeure i tan cretins que no sabeu dos i dos quant són. Qui ho havia de dir! No, si ben aviat ja s'atreviran a dir que el *Cebolla* quan va venir a les colònies, dins el boliquet de roba, com qui du una navalla de xoriço, hi portava també Cala d'Or, Formentor o la platja des Trenc.

Tot el reportatge d'*Interviú*, signat per un colltort mal li toc pesta anomenat Santiago Miró, és un fil i bollit caracteritzat per la manca de rigor i de dades contrastades. La finalitat última d'aquest bunyol però, és fora de dubtes: carregar tota la culpa damunt les espatlles dels mallorquins amb qualificatius que de tant repetir-se ja comencen a estar gastats: **"La aparición de rasgos de xenofobia, de localismo radical y hasta de racismo puro a veces se hacen patentes con la potenciación de la mentalidad derechista"**. Per si això no fos prou, els nostres lectors ja coneixen el que han dit del President Canyelles: **"este hombre que pretendía hacer política de la misma manera que sus parientes hacían sobrasadas y butifarras"**.

MALLORQUINS! Aquesta poalada de merda i verrim que *Interviú* ha tirat damunt la nostra terra no pot quedar així com així. Ara nosaltres, des de les pàgines de **S'ARENAL DE MALLORCA**, direm la veritat, la nostra veritat, la veritat dels indígenes, aquella veritat tabú, crua, brutal i desagradable que mai no hem vist a les pàgines dels diaris forasters de ciutat i que tampoc encara mai no hem sentit en boca dels líders polítics: Sebastià Serra, Gabriel Canyelles, Jeroni Albertí, Gori Mir etc.

PRIMER: ¿D'on vénen els immigrants espanyols? Com ja vàrem veure a l'editorial "Vatualmón, de forasters!" (3), la majoria absoluta prové bàsicament d'Andalusia (48%) i Castilla-La Mancha (31%). La següent pregunta que cal plantejar-se és: ¿Per què 88.690 persones, famílies i pobles sencers, varen abandonar massivament la terra on havien nascut en un èxode que els ha duit a diversos llocs del món? ¿Quina força major els ha obligat a agafar les maletes i a partir? Vet ací la resposta: fam, analfabetisme, misèria i pobresa. Andalusia i Castilla-La Mancha són terres mal distribuïdes i encara més mal treballades a causa de la deixadesa amb què els *señoritos* tenen els seus latifundis. La víctima directa d'aquesta injustícia són els *jornaleros* que per no morir-se de fam, ells i les seves famílies, es veuen obligats a emigrar ja sigui a Balears, Barcelona o Frankfurt. Llegim a la *Gran Enciclopèdia Catalana*: **"Un tret bàsic de l'agricultura andalusina és el latifundisme; a més a més la gran propietat sovint ocupa les millors terres de conreu. La "campiña", la millor zona agrícola d'Andalusia, és dominada per la gran propietat. (...) Les relacions de treball són predominantment autoritàries; un cert caciquisme, residual en unes zones, important encara en d'altres, afavoreix unes relacions pre-capitalistes al camp i en algunes indústries. (...) Possiblement l'emigració ha estat l'amortidor dels antics avalots del treball, juntament amb altres factors"** (4).

SEGON: ¿Què fan a Mallorca? S'hi instal·len i si duen una mica de sort troben feina, cosa que els comporta guanyar més doblers i més ràpidament com mai no s'haurien imaginat d'haver-se quedat a la seva terra. A més a més, l'univers de la colònia no és un món tancat i asfixiant com l'esquema feudal d'Andalusia on es neix i es mor sempre *jornalero*. La colònia, qualsevol colònia, per definició és més fàcil, ofereix més oportunitats i es caracteritza per la seva permeabilitat social. Tots hem vist molts immigrants que tot i que varen començar essent cambrers, mossos de picapedrers etc. han acabat, si han estat un poc hàbils, muntant els seus petits o grans negocis fet que els ha proporcionat un grau considerable d'independència i de no haver de suportar un patró. I dels seus fills ja no en parlem! Molts d'ells són avui llicenciats i exerceixen professions liberals. Llegim al llibre *Mallorca i el món obrer*: **"A l'hoteleria mallorquina s'explota l'explotació (sic) aquests obrers que provenen de qualsevol poble d'Andalusia es troben ben pagats perquè estan acostumats a treballar de sol a sol en feines més dures que les d'hoteleria"** (5). Continuem llegint

a la GEC: **"L'estructuració social d'Andalusia és encara molt rígida. La distribució per categories socials, així com per estrats econòmics, reflecteix una piràmide de classes socials poc diferenciada, és a dir, amb una capa dèbil de classes mitjanes; aquesta és, sens dubte, una de les característiques de la societat andalusina: la mobilitat social és predominantment horitzontal -del camp al suburbi de la ciutat- i, en tot cas, intergeneracional, bé que aquesta última no ha representat una ampliació de les classes mitjanes, que fins i tot han perdut efectius als seus nivells més baixos"** (6).

TERCER: ¿Què ha passat a Mallorca mentrestant? A Mallorca, entretant, a partir d'una riquesa nacional (clima i paisatge) s'ha generat una indústria hotelera que absorbeix molta mà d'obra, indígena i espanyola, i aporta una gran quantitat de divises, la majoria de les quals reverteix directament a la metròpoli (Madrid) en forma d'impostos, o cap als centres financers d'Europa controlats per les multinacionals (Toursoperadors) que són els qui tallen el bacallà. En aquest sentit cal recordar que la CAEB va denunciar que l'any 1988 l'administració colonial d'Hisenda va recaptar a Balears 253.000 milions de pessetes (7), Alexandre Forcades Joan, conseller d'Hisenda del Govern Balear, va avaluar en 67.000 milions el superàvit que Espanya s'embutxaca procedent de les Balears (8), Gabriel Escarrer, president de la cadena Sol, ha reconegut fa pocs dies que: **"els toursoperadors, que ens nodreixen de turistes, continuen tenint la paella pel mànec i la seguiran tenint si no contenim l'oferta"** (9) i un estudi recent de la pròpia Secretaria General de Turisme ha demostrat que 53 pessetes de cada cent per ingressos de turisme retornen al país d'origen (10).

QUART: ¿Qui du el mançig i remena les cireres a Madrid? ¿Qui viu a cos de rei amb els doblers guanyats amb la nostra suor? ¿Qui encapçala els partits espanyols? ¿Què són els Felipe González, Alfonso Guerra, Hernández Mancha, Adolfo Suárez, José Mª Aznar, Julio Anguita etc.? Idò tots aquests torrapipes són representants del neonacionalisme espanyol genocida i explotador de les colònies com pocs. *Señoritos* andalusos, que si no ho eren de família ben aviat s'hi han tornat protagonitzant fets xulos, prepotents i arrogants propis d'un torero de suburbi.

CINQUENA: ¿Quin tracte atorga la metròpoli a la colònia? ¿Quin cas fan a Madrid de les inquietuds i dels problemes d'ultramar? ¿En quina consideració ens tenen? ¿Quina assistència sanitària tenim? ¿I les carreteres? ¿I les escoles? ¿Per ventura la Universitat de les Illes Balears és capdavantera mundial en estudis de turisme, de microinformàtica o d'enginyeria tècnica agrícola? ¿Tenim les millors depuradores de la Mediterrània? Si la nostra riquesa és el paisatge, ¿on són els plans de repoblació forestal i els conseqüents mitjans econòmics per realitzar-los? I els controladors aeris, ¿amb quin material han d'operar des del centre de Son Bonet? En síntesi, totes aquestes preguntes es responen recordant que el President de Balears fa 1.300 dies que espera, humiliat i escarnit, ésser rebut pel gitano de la Moncloa, Felipe González (11). Les colònies d'ultramar reben un tracte de captaires i estan sotmeses a un veritable règim de mendicitat. Ja a l'any 1922 Rovira i Virgili exclamava amb tota la raó del món: **"Ens obliguen a pidolar el que ens pertany en justícia estricta, per dret propi. I ens tiren a la cara, a més a més, la insistència de les nostres peticions. (...) És depressiu, humiliant i vergonyós que obliguin Catalunya, els seus organismes i els seus ciutadans a viure en un permanent règim de mendicitat oficial"** (12). Amb una paraula, les colònies d'ultramar són per a Espanya el darrer mot del credo i l'últim cagalló de la tira. Posats a no tenir no tenim ni una miserable Escola Oficial de Turisme (13).

Simultàniament a tot això, cal preguntar-se: ¿qui són els dolents de la pel·lícula? ¿Qui carrega amb la mala fama i el sambenet de racista, xenòfob, nazi, feixista i explotador? Idò, nosaltres, sempre nosaltres. Els mallorquins tenim sempre la culpa de tot! Facem el que fem, tothora ens carreguen el mort de tot allò dolent que passa i el màxim crim que se'ns retreu és el simple fet d'existir. Ja ho diuen els forasters: **"¡Que bien se vive en Mallorca. Lástima de los jodidos mallorquines que quedan!"** (14). Continuem llegint al llibre *Mallorca i el món obrer*: **"quasi la totalitat del proletariat immigrant amb més de dos anys d'estada a l'Illa, afirma sentir-se mallorquí, supòs que responen a la teoria que la pàtria de cadascun és l'indret on es guanya les sopes, i estimaria de debò una Mallorca a la qual no hi hagués mallorquins"** (15). Això és el mateix que diu Pieter Botha i el Partit *afrikanner* partidari de l'*apartheid*: **"Que bien se vive en Sudáfrica: minas, oro, diamantes, buen clima... Lástima de estos sucios y asquerosos negros que son un obstáculo para el progreso, la civilización y la felicidad"**. Frases, totes elles, calcades una de l'altra i que responen a la fantasia del colonitzador d'imaginar la colònia sense els indígenes ja que aquests són l'últim obstacle que els queda per fer-se definitivament amos i senyors de tot: **"En darrer extrem, l'usurpador hauria d'eliminar l'usurpat, la sola existència del qual l'assenyala com a usurpador, l'opressió del qual de cada cop més esclafadora el fa a si mateix cada vegada més opressor"** (16), **"Quasi sempre el colonialista s'entrega a una sistemàtica desvalorització del colonitzat. ¡Ah!, per a**

Braç de gitano

K

això no cal incitar-lo molt. Es troba de ple al fons del problema que esqueixa la seva consciència i la seva vida. Intentarà esborrar-ho amb el pensament i imaginar la colònia sense el colonitzat. Una broma, més seriosa del que sembla, diu que "tot seria perfecta a la colònia... si no hi hagués indígenes". Però el colonialista se n'adona que sense el colonitzat la colònia ja no tindria cap sentit. Aquesta insuportable contradicció l'omple de fúria i d'odi sempre disposat a desencadenar-se sobre el colonitzat, causa innocent però fatal del seu drama" (17).

A l'hora d'analitzar el tema dels immigrants espanyols desplaçats a les colònies, sovint es comet l'error de limitar la qüestió al parèntesi comprès entre que davallen del vaixell i l'instant que comencen a fer feina als hotels o al sector de la construcció. Sebastià Serra, per exemple: "-¿Hi ha explotació a l'illa amb els forasters? -Sí que n'hi ha, sobretot a les branques de la construcció i de l'hoteleria. Alguns empresaris duen mà d'obra de la península perquè els resulta més barata mentre aquí hi ha gent apuntada a l'atur. Pel que fa a aquest tema, et puc dir que aquí, a Mallorca, existeix un tercer i un quart món. Per a això no cal anar-se'n a Àfrica, jo he vist gent vivint en condicions infrahumanes. La nostra política envers els forasters és la de plena integració a la nostra societat" (18). Com acabam d'observar el més important s'amaga i no es diu. El cercle que hem descrit i que s'inicia investigant per què aquestes persones són expulsades de la seva terra, i acaba veient on van les divises que genera la colònia, resta, doncs, mutilat i incomplet. Si ens fixam bé, però, descobrirem un fet acollonidor com és que al principi i a la fi d'aquest cercle fatídic hi trobam sempre el mateix element macabre: els *señoritos* andalusos, convertits en autèntiques sangoneres que viuen explotant a dues bandes ca seva (Andalucía-Extremadura-Castilla-La Mancha) i les colònies (els Països Catalans). Però, és clar, davant això, el negret, en lloc de cercar els autèntics responsables, es dedica a autoinculpar-se sempre de tot. Ara resulta que segons Sebastià Serra, no és Espanya qui expulsa els seus *jornaleros* sinó que són els empresaris mallorquins, "explotadors" i "racistes", els qui els van a cercar a la seva terra. La cosa està empatollada fins a l'extrem que Jaume Santandreu va dir l'any 1977: "A Mallorca hi ha un autèntic racisme cap al foraster i, de rebot, la venjança d'aquest és dir-te hábleme en cristiano i beneïtures semblants. És la rabiola de l'infant" (19). Ja ho veis, doncs, mallorquins! Bé heu pogut comprovar com per a Serra, Santandreu el *Decret de Nova Planta* (1715) sembla com si no hagués existit mai! Idò, que vos pareix! I pensar que això són els cervells pensants del nacionalisme! Ja comença a esser ben hora que tots aquests dirigents revisin els seus plantajemants de dalt abaix, de cap a peus, i aclareixin d'una vegada què és primer: **Hábleme en cristiano o Barco de rejilla**. Contràriament no en sortirem mai de veure el nacionalisme no ja estancat sinó en clar retrocés. Per destriar bé el gra de la palla, res millor que recordar unes altres paraules del propi Santandreu: "Hem de distingir, perquè dins l'hoteleria hi ha hagut tres classes d'obrers ben diferents: el mallorquí, l'immigrant arrelat i l'immigrant de temporada. Tots ells i, fins i tot l'empresariat, han estat víctimes de l'Administració. Hem improvisat d'una manera suïcida, criminal. (...) El primer botxí de l'obrer ha estat l'empresari, però hem de reconèixer que, en part, també ha estat víctima" (20). I tant que també ha estat víctima! No oblidem que cap negret no s'escapa dels efectes letals de la colonització, això ni per molts de duros que hagi pogut fer amb el turisme. A un o a altre nivell, tant víctima és l'aborigen de l'interior de la jungla, aquest pagès mallorquí del qual ningú es recorda i que resta totalment vulnerable i indefens, com també ho és l'empresari indígena que enmig del caos i la improvisació de la colònia, ha aconseguit arreplegar quatre rosegons.

Després d'això ningú no em negarà que els *señoritos* no tenen un pèl de beneïts ja que s'han inventat una astuta carambola a tres bandes amb la qual han aconseguit enganyar i confondre tot déu. Els primers de tots, els líders del PSM (Sebastià Serra i Mateu Morro) que tot i esser nacionalistes, d'esquerres i llicenciats en història mai no han volgut o no han sabut aclarir tot aquest embull mental i acabar de soca rel amb els retrets injusts que ens fan quan ens acusen de racistes i xenòfobs. No senyor! Els mallorquins ni som racistes ni xenòfobs. El que passa és que el colonitzador ha trucat astutament tots els papers fins al punt que l'autèntic agressor es fa passar per víctima, l'agressor per agredit, el botxí per màrtir: "El colonitzador reconeix l'escandalós servilisme del colonitzat. Per això mateix l'ha de raonar si és que no vol caure en l'escàndol i la inseguretat de la pròpia vida. Gràcies a una doble reconstrucció del colonitzat i de si mateix, es justifica i tranquil·litza al

Els forasters no ens poden sofrir, per això ens embruten els rètols i insulten el nostre Govern.

mateix temps" (21). El colonitzador al fons reconeix la brutalitat del que està fent. El seu equilibri mental l'empeny, però, a legitimar, raonar i justificar la seva conducta amb una sèrie de mistificacions i mangarrufes intel·lectuals. D'entre aquests destaquen, per exemple: els mites de la debilitat de l'indígena, la falsa idea que és el colonitzat qui du el progrés a la colònia i que el negret no pot viure sense l'ajuda desinteressada de l'home blanc. Aquest tasca passa inevitablement per netejar la victòria militar i les condicions amb què fou obtinguda, així, per exemple, els manuals d'Història emprats a Sudàfrica expliquen l'arribada de l'home blanc amb el mite de "la terra buida" (22) i els llibres de *Lengua espanyola* emprats als instituts de Formació Professional de Mallorca expliquen l'expansió del foraster a terra catalana "a causa de su gran riqueza sonora" (23). Com observam, doncs, el colonitzador falsifica la història, censura la memòria col·lectiva de la tribu i reescriu els llibres de text a la seva mida on procura presentar-se sempre com el bo de la pel·lícula mentre degrada i rebaixa l'indígena. El colonitzador per sistema no reconeix cap valor ni cap mèrit a la societat indígena, per tant nega les seves tradicions, costums, lleis, capacitat de treball, llengua, cultura i formes de vida. És dins aquest context que cal situar les següents frases: *Entreviu: "los peninsulares levantaron la industria del turismo"* (24), Antonio Tarabini: "Lo que si quiero decir en voz muy alta que nuestro crecimiento económico no hubiera sido posible sin la asistencia y colaboración de la mano de obra, y no sólo mano de obras, dels forasters" (25), Camilo José Cela: "si prevaleciera el buen sentido en Mallorca tendrían que erigirle un monumento al murciano, pues en ellos se ha apoyado en gran medida el progreso" (26). També a Sudàfrica el racisme *afrikanner* diu el mateix: "Nosotros hemos traído la riqueza a estas tierras salvajes. Si no fuese por nuestra intervención estos negros, analfabetos y supersticiosos, se morirían de hambre".

El reportatge d'*Entreviu* participa totalment de la lògica del conquistador i de la psicologia de l'invasor que es pot resumir en la frase següent, breu i mordaç: **ens compixen damunt i ens volen fer creure que plou**. Recordem la cançoneta tan repetida pels espanyols en l'ofensiva despietada contra els catalans: de l'ensenyança de la llengua indígena a les escoles en diuen "*dictadura catalanista*"; si ens defensam de l'agressió ens volen fer passar per "*racistes*"; si exigim el que per dret ens pertoca ens qualifiquen d'"*insolidaris*". Igualment, de l'extermini de la nostra llengua ens diuen que és pel nostre bé; de l'espòli del legat cultural (Dalí, Miró...) s'atreveixen a dir que ens fan un favor; del dessagnament de la indústria a través dels impostos, gosen afirmar que ens duen la riquesa i el progrés; etc. I van ben equivocats tots aquells que es pensen que això just és cosa d'ara fa quatre dies. L'any 1922 el diari espanyol ABC ja va fer una campanya en la qual acusava Catalunya d'explotar la riquesa i la sang d'Espanya, fet que va motivar Rovira i Virgili a escriure: "Catalunya, explotadora d'Espanya? ¿Que no sap ABC que el primer i més gros exclusivisme

Braç de gitano

econòmic va venir de la corona de Castella? ¿Que no sap que, descobertes les Amèriques casualment per Colom, i adquirides per Espanya a títol d'un premi inesperat que cau en la rifa, Catalunya, amb els altres països de l'antiga corona catalano-aragonesa i amb els bascos, va ésser exclosa completament del comerç amb el nou món? ¿Que no sap que aleshores els catalans, enclosos per Castella en el concepte d'estrangers, tenien prohibit el comerç amb Amèrica i que aquesta prohibició -esparveris ABC- sota pena de mort? ¿Que no sap que va ésser concedit el monopoli del tràfic marítim amb les Amèriques al port de Cadis, amb dany gravíssim dels altres ports peninsulars, especialment dels de València i Barcelona? (...) Catalunya no explota ni ha explotat ningú. Els catalans viuen del seu treball. No poden dir el mateix d'aquells pobles que tenen en els pressupostos i en la burocràcia el seu principal element de vida." (27).

Interviú ha qualificat el poble de Mallorca de racista pel motiu que a la Universitat i a les escoles s'usa el català: "Y quién obliga a hablar el catalán de Mallorca en las escuelas y la Universidad". Igualment l'ha acusat de xenofòbia perquè a l'hora de cercar feina es comencen a valorar els coneixements de la llengua indígena: "trabajadores que son rechazados en los puestos oficiales porque no pueden demostrar que hablan la lengua de la isla". Des de les pàgines d'aquesta revista, un dret que no es discuteix a cap país: exigir la llengua del territori a la feina, en canvi, aplicat a les colònies ha estat qualificat de: "lo que defienden son intereses bastardos" i "Casualmente, los que defienden el mallorquín a ultranza lo hacen porque la lengua autóctona les permite colocarse mejor". Ara és el moment de preguntar: ¿Quin interès defensa Interviú? ¿Qui és el gran beneficiat si no s'exigeix la llengua nadiua a l'hora de cercar feina? ¿Qui és col·loca millor? ¿Fins avui, qui ha jugat amb avantatge? ¿Per què ningú no protesta quan a molts llocs de treball s'exigeix saber anglès, francès, alemany etc. i en canvi quan s'exigeix la llengua indígena s'atreveixen a parlar de "racisme"? Ja està bé! Aquest últim fet confirma que els mallorquins som pitjor que estrangers dins ca nostra. Bé ho deia el lema del PSOE, "Mallorca terra de tots". Sí, de tots: gitanos, estirabosses, saltejadors, quinquis, xoriços, guiris, mafiosos, etc, de tots excepte dels mallorquins!

JAUME SASTRE (Continuarà)

Campanya de Normalització Lingüística

Els Presidents del Govern de les Illes Balears, del Consell Insular de Mallorca, del Consell Insular de Menorca i del Consell Insular d'Eivissa i Formentera i el Batle de Palma

COMUNIQUEM a tots els ciutadans que el dia 18 d'octubre de 1989 firmaren un Acord Institucional pel qual es comprometen a intensificar els seus esforços, dins les respectives institucions, per donar compliment total a les disposicions de la Llei de Normalització Lingüística, a coordinar les seves accions en una **Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears** i a fer una crida conjunta a la participació dels Ajuntaments de les Illes Balears que vulguin adherir-s'hi.

En virtut d'aquest acord,

CONVOQUEM els ajuntaments, els partits polítics, els sindicats, les institucions cíviques i culturals, els mitjans de comunicació i el conjunt dels ciutadans, a fer tots plegats un esforç per donar impuls al recobriment de la llengua pròpia de les Illes Balears com a instrument normal de comunicació de la seva societat.

VOLEM il·lusionar el conjunt de la societat balear en un projecte col·lectiu encaminat a aconseguir la plena normalització lingüística de la nostra Comunitat, en un clima de concòrdia i de respecte dels drets de tots.

DEMANEM el suport i la col·laboració de tots a la **Campanya de Normalització Lingüística** que es durà a terme amb el patrocini conjunt de totes les Institucions.

Adreça provisional: Obra Cultural Balear, C/ Impremta, 1
Tels. 72 32 99 - 71 48 57 Fax: 71 93 85 07001 Palma de Mallorca

Ni botifarra ni mosson

Senyor director:

Ni botifarra ni mosson; sóc lector de S'ARENAL DE MALLORCA, que es rep, puntualment, a la biblioteca del meu poble.

Estic d'acord que som un poble amb llengua, cultura i història pròpia i que ningú ens pot negar el dret, inalienable, a elegir les nostres pròpies institucions.

També tenc prou clar que la meua llengua no és el castellà, sinó el català, i que el meu país és, abans de tot, les contrades on es parla l'idioma català.

Ara, no sóc partidari de la separació de la Corona d'Espanya i estic en contra, evidentment, dels atacs sistemàtics i generalitzats en contra de la noblesa mallorquina. Això que tots els nobles mallorquins són uns traïdors al poble i a la llengua de la nostra terra és una solemne mentida.

Mirau, el dia de Nadal va morir Jaume Cirera i Prim. Aquest home, emparentat amb la saba més distingida i noble de famílies fidalgues, com els marquesos de Vallgornera al Principat o els Roig de Lluís, Mas del Pla del Rei i Serra-Poquet a Mallorca, endemés de gran geneologista, president de l'Acadèmia Mallorquina d'Estudis Geneològics, era un gran catalanista.

Nascut a la població de Vic el darrer dia de l'any 1907 i resident a Mallorca (bressol de la seva senyora paterna, Maria Jòsepa Mas del Pla del Rei i Roig de Lluís), com molt bé digué el canonge Baltasar Coll al seu funeral, celebrat a la Seu: Fou un mallorquí en la seva Catalunya nadiua i un català de Mallorca en la nostra estimada illa.

El senyor Jaume Cirera i Prim fou el maig del 1936 un dels signataris del missatge de resposta als

intel·lectuals del Principat. Mai no renegà d'aquella signatura, encara que òbviament ell no estigués d'acord amb la política anticatòlica del II República d'Espanya ni amb l'esquerranisme dels aleshores governants de la Generalitat barcelonina.

Tenia clar, i ben clar, que mallorquí i català eren, científicament, un sol i mateix idioma tant si es volia com si no. Deixà manat que les seves exèquies fossin celebrades en la nostra llengua o en llatí.

D'aquesta professió de fe en el catalanisme cristià en són testimonis els senyors Joaquim Gual de Torrella Truiols (descendent de la més alta i indiscutible noblesa mallorquina), Rafael Serra de la Creu Bennassar i jo mateix, senzills fidalgs.

Ho heu llegit bé, tots quants, en nom de la defensa de la nostra terra, vos aplegau per cridar insultant la noblesa en general d'aquest país?

Dons bé, amb exemples com els de Jaume Cirera, Joaquim Gual de Torrella o Damià Contestí (qui, fa poc, ha publicat, a les vostres pàgines, temes prou aclaridors sobre la Catalunya Història), no facem demagogia barata ni generalitzem les coses al tum-tum.

Signat: Joan Antoni Estades de Montcaire i Bisbal.

Post Data: Joan Antoni Estades de Montcaire i Bisbal, així com Jaume Cirera i Prim (a.c.s.), Joaquim Gual de Torrella Truiols i Damià Contestí Sastre d'Esthàcar, es considera català de Mallorca.

Joan Estades de Montcaire i Bisbal, per suposat, i n'ha

Joan Antoni Estades de Montcaire i Bisbal

Cavaller del Sant Sepulcre

Ex-Fiscal de Pau de Fornalutx

Membre de la Unió de la Noblesa de l'Antic Regne de Mallorca

Hidalgo a Fuero de España

Membre de l'«Associação da Nobreza H. de Portugal»
i de l'«Unione de la Nobiltà d'Italia»

Corresponsent de l'Acadèmia Mallorquina d'Estudis Geneològics

donat sobrades proves, no comparteix les opinions paranòiques d'individus com Jaime Martorell Mir, presumpte autor de l'incendi, dia 22 d'abril de 1989, al repetidor de TV d'Alfàbia.

Joan Antoni Estades de Montcaire i Bisbal tampoc no comparteix l'anticatalanisme visceral de persones com Antoni Alemany Dezcallar (de nissaga noble per part de mare, però no de pare) o Lluís Cerdó Fernández.

Joan Antoni Estades de Montcaire i Bisbal no renega de la història dels seus avantpassats. Tots els seus setze cognoms són de llinatges, bé, de la tribu catalano-mallorquina.

Joan Antoni Estades de Montcaire i Bisbal, d'acord amb la tradició dels seus majors, manifesta la seva fidelitat a Déu i al Rei d'Espanya com a Rei de l'antiga confederació Catalano-Aragonesa.

Joan Antoni Estades de Montcaire i Bisbal, a l'exemple de Jaume Cirera i Prim (a.c.s.), vol que les seves exèquies sien celebrades a Mallorca i en la llengua dels mallorquins, que és el català; i vol que els seus familiars publiquin en català de Mallorca la seva esquela mortuòria.

Cartes

Per què
volen que
sigam
espanyols?

Els espanyols sempre ens parlen que una Catalunya lliure, com Anglaterra o Holanda o Luxemburg, no tindria possibilitat de subsistència.

És clar que seriem un país ric, pròsper i d'una vegada lliure i sense complexos; ara, la pregunta que hem de formular és: ¿què seria de la mesetaria Espanya sense Catalunya? Aquesta és la qüestió:

1. Actualment Espanya viu gràcies a la caritat de Catalunya. L'atur d'Andalusia, l'immens funcionariat madrileny i provincial existeixen gràcies al treball, i per tant, impostos pagats pels catalans.

2. Imaginar Espanya sense la gent de la cultura catalana, realment és un panorama cultural discret, excepte en la literatura (passar el temps només parlant és un dels principis fonamentals dels espanyols). Sense els catalans, culturalment, Espanya és una mica desèrtica.

3. La condició europea d'Espanya depèn de l'amarrament de Catalunya, ja que, si no seria una nació com Portugal, Turquia o Grècia, i perdent 10 milions d'habitants es converteix en una nació de 28 milions, que és menys de la meitat d'Itàlia.

4. El colp ideològic de perdre l'última colònia seria gravíssim. Espanya, la nació més nacionalista i imperialista del món, i que sempre ha viscut del treball dels altres, i per això el seu esperit colonial i guerrer, significaria un canvi profund, que és molt difícil que aconseguissin superar.

És trist veure actualment els diversos països del món on els espanyols van posar els peus i les armes, per entendre el nivell baix de civilització d'aquests.

Dir que no som solidaris amb els pobres, no és veritat ja que ajudem moltíssim els espanyols, que no són tan pobres com els africans, i que, sens dubte, ho necessiten més.

Poder ser el tretzè estel d'una Europa unida, avui comença a ser un somni i una necessitat.

Francesc Torres i Amigó
Barcelona (el Barcelonès)

El nacionalisme
és pecat

Al segle passat, segons la doctrina de l'Església, el liberalisme era pecat. Més endavant,

va ser el socialisme. Ara que tots els capellans són liberals i molts són socialistes, la moda ha canviat: ara el pecat és ser nacionalista. Així ho predica el papa (13-1-90); els «nous nacionalismes» (?) constitueixen un perill. Perill que cal evitar sotmetent aquests nacionalismes a uns altres nacionalismes, els d'Estat, que mantinguin l'*statu quo* polític que l'Església defensa.

Aquests nacionalismes no són pas nous: els de la Unió Soviètica, com els d'ací i d'enjondre, són prou més vells que els dels Estats que els subjuguem. Aquest Nadal, però, el papa ha tornat a suprimir la llengua catalana d'entre les més de 50 amb què beneeix *urbi però no pas a tot l'orbi*. Diuen si ho ha fet per la polèmica sobre l'autodeterminació (!?).

També Gorbtxov i Raimon Obiols veuen, com el papa, papis en això del nacionalisme. Als catalans que ens sona allò de *Espanya, antes roja que rota* que deia un gros cap (un cap gros?) franquista? Doncs, en Gorbtxov opina igual, bé que invertint un terme, és clar: ell passarà a la història com el gran desmuntador de l'estructura comunista, com el gran liberalitzador... Però que no li toqui ningú la *sagrada unidad de la Patria*! Com es va aconseguir aquesta unitat, tant li fa.

Altrament, ¿qui l'hi pressiona? Els Estats centralistes, com Espanya o França? Els tradicionalment més descentralitzats? No pas els països escandinaus, interessats en l'estabilitat del tros; ni menys els EUA,

que no volen pas destorbar el procés de desnonament que ha emprès el líder soviètic. ¿Els petits governants autònoms? Ciu rai, ni que poguessin: per dissort, els acords comercials es negocien amb els Estats, no pas amb les nacions. El nostre govern, ja es veu amb això de l'autodeterminació: alterna la política de la lloca i la de l'estruç.

Que bé han escrit Espinàs, Villatoro i Rahola (AVUI, 13 gener)! Una Catalunya independent podria ser Suïssa o Dinamarca, Luxemburg o Irlanda; no pas Albània. Als albanesos tampoc no els deixen autodeterminar-se. Jo voldria que, si 1989 ha estat l'any de Berlín i l'Europa de l'Est, 1990 fos l'any de Lituània. I d'Estònia, Letònia, Ucraïna, Moldàvia, Armènia i l'Azerbaidjan; i de totes les nacions sense Estat. Però en temo que això va per llarg. Per si fos poc, ves! Resulta que el nacionalisme, com els anticoneptius, és pecat. Ara corro a confessar-me'n... Ramon Carreta. Balse-
reny (Bages).

Despenalització
de l'abort

El tema de l'avortament torna ser d'actualitat. Els dies 24, 25 i 26 d'aquest mes se realitza el judici contra quatre metges de la Seguretat social i una jove que se va sotmetre a una interrupció voluntària d'embaràs a Pamplona.

A més a més, dos metges es troben en presó preventiva des que el passat 15 de novembre la policia acompanyada d'un jutge interrompessin a la clínica ginecològica on treballaven, Ginete, a Alacant. Se'n varen dur prop de 500 històries clíniques, violant el dret a la intimitat de les pacients de la clínica i el secret professional dels metges.

Se dona el cas que aquesta era l'única clínica legalitzada d'Alacant per a l'aplicació de la miserable llei d'avortament, perquè absolutament tots els ginecòlegs de la Seguretat Social es declaren objectors de consciència.

Els interrogatoris ja han començat i se diu que són 300 dones les que han sigut cridades a declarar pel jutge provida.

Altres clíniques han estat tancades i el personal que hi treballa i moltes dones que hi acudien, perseguides. Recordem els casos més recents: tancaments de Dator (Madrid), Aquari (València), judici Sevilla...

Tot això significa una situació d'inseguretat jurídica per les dones que decideixen avortar, tan si és a la Seguretat Social com a les clíniques privades, encara que la major persecució la sofreixin aquestes darreres on hi acudeixen 96 de cada 100 dones.

Significa també la inseguretat dels professionals que amparats en la llei del 85 i els decrets posteriors per muntat clíniques, es poden veure en un moment donat criminalitzats.

Significa alhora donar la mà a la dreta que sap treure tot el profit a aquesta llei condemnatòria: les denúncies contínues de pro-vida, la del Col·legi de Metges d'Astúries, les pròpies iniciatives d'algun jutge especialment misògen, de ex-novo o ex-marits amb ànim de venjança...

Davant tot això representants de la Comissió pel dret a l'avortament de la Federació d'Organitzacions Feministes de l'Estat Espanyol —Justa Montero i Empar Pineda— acompanyades per Marisa Castro de la Clínica Dator se varen entrevistar amb el Ministre de Justícia, Sr. Múgica.

La resposta del Ministre no ha deixat cap dubte sobre la seva manca de sensibilitat vers el tema: el Govern no pensa fer res a l'actualitat. Ni per garantir la seguretat jurídica de les dones afectades, ni per proposar reformes en matèria legislativa, deixant això darrer per quan s'abordi l'elaboració del nou Codi Penal.

Davant la gravetat de la situació present, la Federació d'Organitzacions Feministes creim que és d'extrema urgència que el Govern prengui en consideració la proposta de llei d'avortament presentada des de sempre per nosaltres on se recull el dret a l'avortament a decisió de la dona a càrrec de la Xarxa Sanitària pública.

Des d'aquí la nostra solidaritat amb les persones impli-

cades al judici de Pamplona.

EDELMIRA FERNÁNDEZ
LOSADA Asamble de
Dones/Palma

El català i
el registre
mercantil

El passat dia 29 de desembre, el govern centralista espanyol va aprovar el nou Reglament del Registre Mercantil. Ro i palesant el curiós concepte que el PSOE imperant té de l'Estat de les autonomies, a l'article 36, es proclama ben emfàticament i categòricament que «*Los asientos se redactaran en lengua castellana...*».

Es tracta d'una autèntica novetat, fruit segurament de les més meditades consideracions i estudis dels pares de la Loapa, màxims exponents del progrés, la democràcia i el respecte a la Constitució. Tenint en compte que a l'anterior reglament, promulgat l'any 1956 en plena dictadura franquista, no existia cap esment a la llengua a utilitzar, el govern socialista ha cregut molt adient i assenyat fer constar ara ben explícitament que només la llengua castellana és bona per tal de barrar clarament l'accés a les altres llengües de l'Estat espanyol.

Com que de Registre Mercantil n'hi ha un a cada província, resulta que aquesta flamant disposició legal esdevé inconstitucional perquè obliga els catalans a renunciar el nostre idioma davant els llibres del Registre; és vexatòria perquè menysprea la nostra llengua pròpia i la considera registralment invàlida; i constitueix, finalment, un flagrant atemptat, una befa descarada de la llei de normalització lingüística, aprovada el seu dia per unanimitat pel Parlament de Catalunya.

Joan Esteve i Blasí. Barcelona.

Unes
paraules de
Lain
Entralgo

Una pluja de despropòsits mentals i anímics s'ha produït en el govern del PSOE, per la declaració del Parlament de Catalunya sobre el dret a l'autodeterminació. «Un atac d'histeria col·lectiva» ho ha qualificat un psicòleg. Una reacció del més absolut imperialisme hispànic. Davant d'aquest cas clínic hom s'entristeix. No és possible el diàleg; sols l'insult o el silenci; sols l'amenaça i la submissió... o l'estripa! Pobra Espanya!

Com a contrast, i per serenar una mica el clima mental que s'ha produït sobre el tema, veieu aquí unes paraules contundents d'un pensador castellà, Lain Entralgo, acostumat a escapar-se dels mandarins polítics. Ha estat, fins fa poc, president de la Reial Acadèmia de la Llengua Espanyola. És un judici que ens retorna l'esperan-

ça perquè va ser escrit, fa cosa d'un any, amb el cap i amb el cor; no des de la visceralitat fundamentalista. Aquí teniu la cita literal:

«*Si en uso de lo que llaman derecho a la autodeterminación —que, en mi opinión, pertenece de manera esencial a los derechos humanos— decidieran los catalanes independizarse de España, renegar del castellano i proscribirlo en su territorio, tal hecho me dole-*

ria profundamente, pero me sentiría en el deber de aceptarlo.»

Potser seria bo que en el programa 2000, els responsables del PSOE hi introduïssin un reciclatge en el seu pensament ideològic i canviessin el mestratge del professor Ortega i Gasset pel de Lain Entralgo. Hi guanyariem tots. I no es donaria aquest espectacle trist d'irracionalitat i decadència. Josep Dalmau. Barcelona

Els qui faltaven

Vicenç Villatoro

Durant molts dies, en aquest debat desmesurat i estomacal que ha provocat la paraula *autodeterminació*, s'ha trobat a faltar la veu del Partit Popular i del seu líder. Semblava que el furor amb el qual el PSOE s'havia apressat a ocupar tot l'espai del nacionalisme tradicional espanyol —gairebé reeditant l'antic eslògan fraguista de «*Espanya, lo único importante*»— descol·locava la drete espanyola, que veia ocupat el seu terreny natural i es limitava a criticar la gasiveria de la política autonòmica socialista. Però al final Aznar i el Partit Popular han parlat i els seus arguments no han estat allunyats dels del PSOE. Simplement han dit el mateix però d'una sola tirada i, per tant, una mica més organitzadament. I el que han dit és, en definitiva, que això d'Espanya no és el resultat d'un pacte, una suma de diversos, per tant renovable o no renovable a voluntat dels pactants, sinó una realitat essencial i essencialment indivisible, que va més enllà de la Constitució i que no es pot tocar ni tocant la Constitució. Com ja havien insinuat els socialistes, el rei i l'exèrcit, no es tracta només que el record del dret a exercir l'autodeterminació es consideri inoportú, desestabilitzador o perillós; es considera senzillament que el dret no existeix. Que si la Constitució no és un pacte —i aquí xoquen amb els qui han dit que amb la Constitució ens autodeterminàvem, perquè acceptar això és reconèixer que ens podem tornar a autodeterminar quan ens sembli— no hi ha ni l'opció de canviar la Constitució. La raó és metafísica, essencialista.

Naturalment, aquest discurs essencialista, aquest refús de la idea de pacte, quadra molt més amb el llenguatge que cal esperar d'una drete nodrida sociològicament d'una manera important per la pervivència d'un cert franquisme quotidià que amb el que s'esperaria d'un partit socialista. Només perquè han fet tard, perquè han arribat a misses dites, els del Partit Popular poden donar aquesta sensació d'estar-se afegint al discurs del PSOE. No seria ben bé així: el Partit Popular ha fet el seu discurs, el discurs que li toca, però ha resultat que els socialistes ja l'havien fet abans. Que havien exercit de Partit Popular. Que havien exercit de drete, en aquest sentit d'alimentació de l'essencialisme. Per tant, l'aparició pública del Partit Popular dient el que diu torna una mica les coses al seu lloc. Retorna a la drete el seu patrimoni de llenguatge. Desfà el miratge que els socialistes han dit el que han dit per ser socialistes i demostra que en tot cas ho han fet malgrat ser socialistes. I alimenta un to i una tipologia d'argumentació que fa només deu anys hauriem qualificat col·loquialment de *fatxes*. Una antologia de les argumentacions dels últims dies significaria un *revival* del discurs *fatxa*. I el que sap greu és que les hagin dites en ocasions els qui llavors anaven de *progres*.

Luis Cerdó: El missatge s'ha concagat

(Segona part)

Luis Cerdó ha afirmat que es considera "cent per cent mallorquí, cent per cent espanyol, cent per cent europeu... i si vols, cent per cent ciutadà del món". Aquestes paraules són semblants a les de Jaime Martorell: "Me considero español por encima de todo y mallorquín al cien por cien" (24). Igualment ha dit: "firm Lluís quand escriu en mallorquí i Luis -sense cap accent- quand ho faig en castellà, que sol esser ben poques vegades". Arran d'això està clar que Cerdó té tants noms com llengües i "modalitats" hi ha al món, o sia, que si un dia escriu en anglès o francès es firmarà Louis, en alemany Ludwig etc. També en això coincideix amb Antonio Alemany quan aquest va escriure: "Cuando hablo en castellano soy Antonio y cuando hablo, o me hablan, en mallorquín soy Antoni" (25). Idò que vos pareix! És curiós això! Hi ha persones que vagin allà on vagin i parlin amb qui parlin sempre tenen el mateix nom: Ronald Reagan, Margaret Thatcher, Toshiki Kaifu, François Mitterrand per exemple. En canvi n'hi ha d'altres, com Alemany i Cerdó, que canvien el nom segons l'interlocutor que tenen. Si un dia viatgen a la Xina o al Japó serà interessant de veure com solucionen el problema.

L'opinió d'APLEC sobre aquest tema és la següent: és propi dels esclaus i dels oprimits tenir més d'un nom. La colonització vol esborrar la identitat de l'indígena mitjançant negar-li la personalitat, la història, la cultura, els noms propis, els llinatges i els topònims. L'actual dirigent de l'AIM (Associació d'Indis Americans fundada l'any 1968 amb la finalitat de combatre les atrocitats i brutalitats que el govern federal dels USA i la seva policia practiquen amb els indis) té dos noms: un segons el qual és coneguts als fitxers de l'FBI, *Russell Means*, i l'altre el nom amb què el coneix la seva gent, *Oyate Wacinyapi* que significa *treballar pel poble*. Igualment la gran pàtria sioux té dos noms: *Oglala* per als indis i *Dakota del Sud* per als ianquis (26).

El cas dels Països Catalans és si fa no fa idèntic. Per exemple, l'any 1939, el govern espanyol va prohibir als catalans d'usar els noms indígenes: "Debe señalarse también como origen de anomalías registrales la morbosa exacerbación de algunas provincias del sentimiento regionalista que llevó a determinados Registros buen número de nombres, que no solamente están expresados en idioma distinto al oficial castellano, sino que entrañan una significación contraria a la unidad de la Patria. (...) los nombres deberán consignarse en castellano" (27). L'assassinat i el genocidi practicat per Espanya va passar igualment pel rebatiment dels noms de lloc que varen esser traduïts a la llengua de l'invasor, exemple: Pollença per Pollença, Binisalem per Binisalem, La Puebla per Sa Pobla o La Pobla, Santa Margarita per Santa Margalida etc. Encara avui la metròpoli ens prohibeix escriure els cognoms correctament al Registre i hem de suportar la vergonya de veure escrit Cañellas en compte de Canyelles, Company per Company etc. Llegir la novel·la d'Alex Haley, *Arrels*, és alligador per tal com hi trobam fragments com el següent: "Com que Kunta el continuava mirant sense entendre res, el negre va començar a assenyalar-se amb el dit.

-¡Jo, Samsó! -va exclamar- ¡Samsó! Ahora va asenyalar Kunta amb el dit. -¡Tu, Toby! Toby. L'amo diu que el teu nom és Toby.

Quan Kunte va entendre el que volia dir, va necessitar tot el control per evitar que la fúria que sentia delatés que l'havia entès. Volia cridar: "Jo som Kunta Kinte, fill primer del santó Kairaba Kunta Kinte" (28).

LUIS CERDÓ: FEIXISTA!

APLEC va qualificar Cerdó de "feixista dels més espigats" i el va acusar d'autoatribuir-se interessadament la representativitat de tot el poble de Mallorca. Malgrat això, no s'ha volgut donar per vençut i ha respost amb una pregunta: "Idò ara som jo qui te deman: en quin moment he afirmat, de paraula o per

escrit, que criticar-me a jo sia criticar tots els mallorquins?". Bé, definitivament aquest al·lotet és un poc aturadet. És tan collonera que aniria a la mar i no trobaria aigua! Té la resposta a dos pams del nas i no ho vol reconèixer. A veure, el títol que va escollir per al text de rèplica deia: "APLEC: es feixisme catalanista

contra es poble de Mallorca" quan en realitat hauria d'haver dit: "APLEC: es feixisme catalanista contra en Luis Cerdó" o en tot cas "contra Cultura en Libertad". ¿Hi ha prova més contundent per demostrar que Cerdó ha fet trampa i ha substituït el seu nom per "es poble de Mallorca" amb la qual cosa ha vingut a identificar la seva persona amb la totalitat dels mallorquins? Si senyor, nosaltres hem acusat Cerdó de feixista i ara ens reafirmam en aquesta greu acusació ja que la seva actitud és comparable a la de Franco, Stalin, Mussolini, Hitler, Ceausescu etc. els quals quan algú criticava la seva tasca de govern, contestaven dient que això era un atac al conjunt de la nació. Endemés, és molt important lligar caps i recordar els mots amb què s'autopresentava en Pep Gonella: "jo form part (i me trob molt be) de sa gent normal" (29), "un homo des poble" (30), "en Pep Gonella està ben arrelat a dins es poble mallorquí" (31) per arribar a la conclusió que un dels trets decisius del gonellisme ha estat sempre la cara dura d'autoadjudicar-se la representativitat de tots els indígenes.

¿Qui era en Pep Gonella? ¿Era realment un "al·lotell" (32) d'"escasses llums intel·lectuals" (33), "cargat d'amor a Mallorca i a lo mallorquí" (34) que s'atrevia a parlar d'un tema que desconeixia? ¿O era al fons un cervell astut que s'amagava darrera aquesta imatge pretesament "inofensiva" amb la finalitat última de fer mortal la dosi del seu verí? Pep Gonella, doncs, què era: un tros de pa o un llop disfressat d'ovella? Un ignorant sincer o un traïdor que volia passar per llest? Com sempre la resposta s'ha d'anar a cercar en les pròpies paraules perquè, tard o d'hora, un mentider mostra la filassa? Vegem, un homenet del poble, un porqueret vaja! ¿és versemblant que l'any 1972 hagués llegit les gramàtiques de Francesc de Borja Moll, de Jaume Busquets, els *Aigoforts* de Gabriel Maura i part de l'obra de Pere d'Alcàntara Penya, Pompeu Fabra o del *Llibre de les Franqueses* del segle XIII? Un mallorquí típic de l'any 1972: ¿Sabia de l'existència de l'Institut d'Estudis Catalans, de l'Arxiu de la Corona d'Aragó o de l'Arxiu històric de Barcelona? ¿Llegia normalment *La Vanguardia* i *El Correo Catalán*? Més encara, un al·lotell que guarda porcs per dins una pleta: ¿està en condicions de citar Saussure, Spinoza o Beaumarchais, aquest últim, en llengua original: "sans la liberté de blamer, il n'est pas d'éloge flatteur"? (35). NO, ROTUNDAMENT NO! Pep Gonella no té un pèl de la ingenuïtat que Alemany li ha volgut atribuir: "el bueno de Pep Gonella" (36). Ben alerta! Pep Gonella, com ja hem dit en d'altres ocasions, respon a la instrucció "mañosa" de Felipe V i encobreix el senyor feudal de la tribu que coneix massa bé el so de les xeremies que més agraden als indígenes. Conclusió: tot poble colonitzat té els corresponents Peps Gonelles i només el dia que són desemascarats públicament es fa endavant una passa decisiva en el llarg procés cap a l'emancipació i la independència.

LUIS CERDO: PUTA MENTIDER!

Cerdó es troba al fons d'un mariot que no és altra cosa que el cul d'un budell sense sortida. Ara ja no importa res del que digui perquè, després d'anys i més anys de dir falsedats, ha arribat a un punt en què tot es retorna en contra seva. A continuació farem una dissecció dels seus principals embulls:

a) Afer Jaime Martorell.-

Luis Cerdó ha jurat i perjurat que no té res a veure amb la ideologia de Jaime Martorell: "ni Cultura en Libertad ni jo mateix tenim cap relació amb en Jaume Martorell ni amb es seu Centro Cultural Mallorquí". Igualment ha revelat que l'estiu de 1985 la "persona que va maniobrar més fort per intentar llevar sa secció va esser, justament, en Jaume Martorell". Per intentar

demonstrar-ho va reproduir un fragment d'una carta personal de dia 25 d'agost de 1985 i va al·ludir a d'altres, la darrera de les quals era de dia 10 de setembre del mateix any. Cerdó no se n'ha anat per les branques a l'hora de desqualificar categòricament els coneixements lingüístics d'en Martorell: "sap tant de filologia com jo de conrar patates", "Es director me va entregar totes aquestes cartes i avui les tenc guardades com a símbol de s'ignorància i de sa ximpleria cultural", "autèntics disbarats". Luis Cerdó ha titllat Martorell de "fanàtic" i s'ha volgut distanciar d'ell tant com ha pogut: "queda clar que entre En Jaume Martorell i jo hi ha diferències lingüístiques, però també n'hi ha de polítiques. No compartesc gens ni mica es seu fanatisme anticatalanista i consider que sa seva defensa de "lo balear" no és més que una desfressa per amagar una concepció d'Espanya com a sinònim de Castella -que, naturalment, no té res a veure amb sa meva concepció d'Espanya-. Es seu anticatalanisme amaga, en es fons, un antimallorquinisme, una consideració despectiva cap a sa llengua i sa cultura de Mallorca, seguint allò de "si eres español, habla español, la lengua del imperio". No vol es català, però tampoc ha demostrat cap interès p'es mallorquí, a pesar que és sa seva llengua habitual. Segons ell, es mallorquí no serveix per res i, per tant, hem de parlar "en español". Me pareix una actitud lingüística vergonyosa".

Bé, fins aquí molt bé. Cerdó ha dit la seva i ara ens pertoca a nosaltres creure'l o no. És sincera l'actitud de Cerdó? NO, naturalment que NO! APLEC ha anat a les hemeroteques i s'ha empassolat les pàgines d'opinió del diari *El Día / Día 16 de Baleares*, des del dia de la seva fundació (22.IX.1981) fins avui. I què hem trobat? Idò hem trobat el testimoni definitiu que condemna Cerdó a l'escarni públic. Anem per parts: dia 14 de novembre de 1985, és a dir, just dos mesos després de les cartes privades de presumpta desqualificació entre Jaime Martorell i Luis Cerdó: "unes cartes que, justament, anaven en contra meva", *El Día* va publicar un manifest del Centro Cultural Mallorquí titulat "Per una llei de consolidació de sa llengua balear" i signat per una relació de firmes encapçalada pels cinc fundadors del presumpte grupuscul terrorista: Jaime Martorell Mir, Mateo Abraham Abraham, Gabriel Mateu Mairata, Celia Morlà Pons, Jaime Santandreu Dolís i Jaime Socias Benazar. Bé doncs, mirau per on diumenge, dia 17 de novembre, Luis Cerdó amagat sota el pseudònim de *Cucarell* rebia el Manifest d'en Martorell de la següent manera: "Benvinguda sia aquesta iniciativa de publicar aquest manifest an es qual jo, deixant de banda petites

matitzacions, faig costat de bon grat" (37). Cerdó, que ja no te'n recordes d'aquestes paraules? Venga, a veure quina excusa et trauràs ara de la màniga per fer lligar això amb "en Martorell sap tant de filologia com jo de conrar patates". Si és vera, com has dit, que en Martorell va maniobrar els mesos d'agost-setembre per llevar-te la secció d'en Cucarell, com expliques ara que el mes de novembre escrivissis aquests mots? Com quedam! Cerdó ara no s'atura de repetir a tothom que el vulgui escoltar que no té res a veure amb en Martorell: "Me llamé Luis Cerdó Fernández, presidente y alma mater de Cultura en Libertad para desmarcarse, nuevamente, de Caime Martorell" (38), en canvi l'any 1985 tan sols parlava de "petites matitzacions", què significa tot això? I que no ens vingui dient ara que no coneixia bé en Martorell quan aquest l'any 1979 ja va atemptar contra el Govern Civil a causa del nomenament de Jacint Ballesté com a virrei (39). Ho veus, com ets un mentider!

Luis Cerdó ens acusa d'haver manipulat les seves paraules i d'haver-les reproduïdes fragmentàriament: "Fa rialles que me vulguis relacionar amb ses idees d'En Martorell per unes cartes que, justament, anaven en contra meva. Dius que ell me tractava de "querido amigo". Com així no has retret sa frase sencera? Aquí has fet una altra manipulació grollera, i per demostrar-ho repetesc sa frase que va escriure en Martorell: "Si te

Luis Cerdó: El missatge s'ha concagat

interesa no cometer tantos errores, podemos quedar de acuerdo para que te haga de corrector de tus artículos porque veo, querido amigo, que no estás capacitado para escribir en "sa nostra llengo". Però s'atura aquí i no fa menció del que venia a continuació: "¿O el causantede la catalanidad de algunas palabras es el corrector del diario?, porque a mí, en cierta ocasión me catalanizaron 43 palabras en una carta" (40). No fa falta esser molt llest per entendre que si Martorell admetia la possibilitat que era el diari qui havia "catalanitzat" algunes paraules, era perquè considerava Cerdó com una persona molt propera a les seves idees.

Cerdó ha negat que *Cultura en Libertad* tingui res a veure amb el presumpte terrorista espanyol Jaime Martorell. Això no obstant llegim a *El Temps* núm. 292: "Un membre de la seva tertúlia mallorquinista, Ramón Rodríguez Viñals, va destacar en la recollida de diners per la fiança de Martorell. Viñals és cap de personal de l'Ajuntament de Calvià, el més ric de l'estat per la seua renda, on cobra més de sis milions anuals. Pertany a l'assessoria Rodríguez Viñals y Asesores, SA, del carrer Magazán, 48, de Palma, on manté bufet amb els seus germans" (41). Bé, nosaltres ara acabarem de reblar el clau: Rodríguez Viñals va esser president de l'esmentat escamot gonellista fins dia 18.IV.1989 (42), data en la qual va esser substituït per Luis Cerdó. A més a més, després d'aquesta data, Viñals ha continuat enviant cartes als diaris forasters en nom d'aquesta associació. Vegeu, per exemple, *Diario de Mallorca* (també aquest periòdic ha destacat en l'agitació anticatalanista i té com a intoxicadors prominents José Jaume, Damián Caubet, Andrés Ferret etc.) 18.V.1989, "Traición catalanista", signat per "Ramón Rodríguez Viñals, por Cultura en Libertad".

b) Unitat de la llengua catalana.-

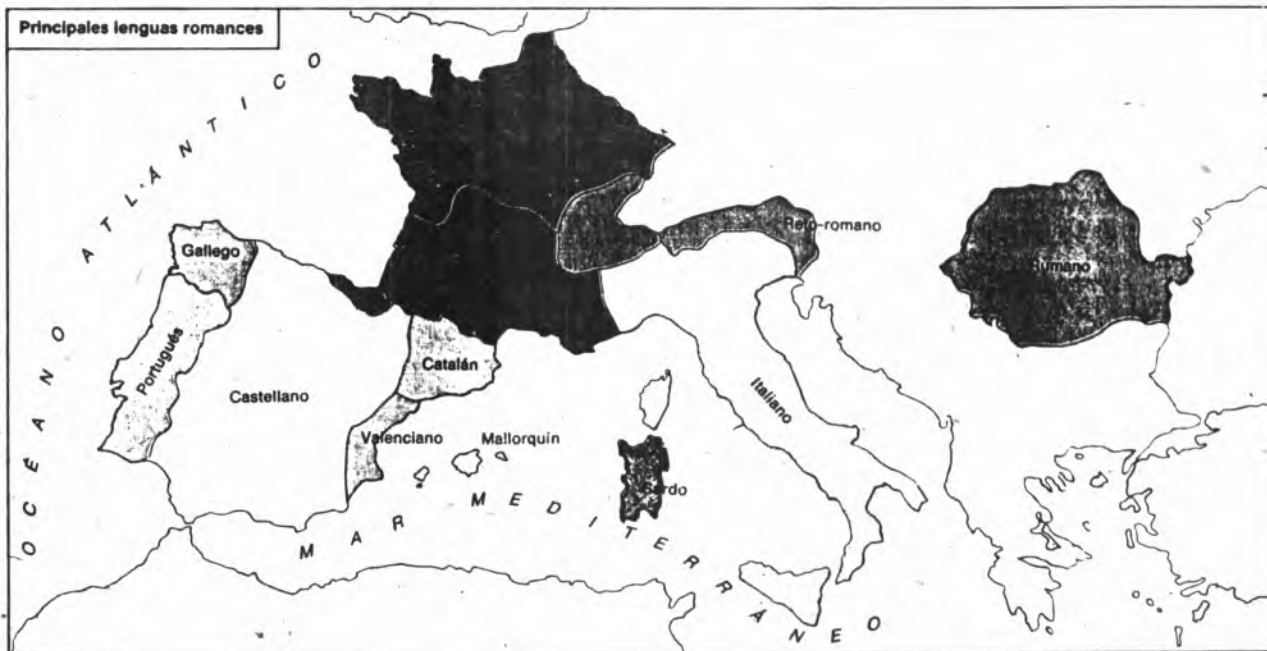
Cerdó ha dit que *Cultura en Libertad* i ell mateix en persona admeten "aquesta unitat lingüística que vos preocupa tant an es catalanots". Bé, això no està tan clar!! Tenim als arxius de l'APLEC un adhesiu signat per *Cultura en Libertad* que diu: "Català, No gràcies. Volem es mallorquí!". També tenim l'anunci d'una taula rodona realitzada dia 27 de setembre de 1988 que tenia el següent títol: "Mallorquí o català? Cultura o dictadura?" (43). Fixem-nos bé que diu "català" i no "catalanot" o "barceloní". Preguntam nosaltres: on queda a la pràctica la unitat lingüística que diu admetre? Per què als estatuts d'aquesta associació gonella que tu has reproduït en cap moment no surt el terme "llengua catalana"? Ho veus, com ets un mentider!

c) Modalitat andalusà.-

Cerdó ha contestat la nostra pregunta: "Per què vostè quan escriu en foraster empra l'ortografia estàndard i no escriu en modalitat andalusà?" de la següent manera: "Idò molt senzill: porque no som andalus". MENTIDA! Luis Cerdó, posat el cas que fos andalus, escriuria en un castellà tan estàndard com el que ha emprat a l'hora d'amagar-se darrera el pseudònim de Pepe Granaíno. Tot seguit reproduïrem l'inici de la carta "Que se vea aquí la TV andalusà" a fi que tothom pugui comprovar que Cerdó diu una cosa i en fa una altra i que la seva suposada defensa de la modalitat andalusà no va més enllà d'escriure "Granaíno" en comptes de "Granadino": "Soy un andaluz residente en Mallorca desde hace algunos años y amo la tierra que me ha acogido; sin embargo quiero seguir siendo fiel a mis raíces andaluzas, a mi cultura y a mi lengua" (44). Ho veus, com ets un mentider!

d) La llengua catalana i l'ensenyament.-

Luis Cerdó ha dit: "Estic totalment a favor que sa nostra llengua -amb ses nostres modalitats, naturalment- s'estudiï a ses escoles. Només faltaria! Es

L'anticatalanisme no és un fenomen de generació espontània. Tot al contrari, és inculcat des del sistema d'ensenyança colonial espanyol que nega la unitat lingüística i fa seu allò de divideix i guanyaràs. Igualment cal anotar que no és un fenomen limitat al franquisme, com alguns es pensen, sinó que és intrínsec a l'ocupació espanyola i prova d'això és que aquests mapes corresponen a llibres de text autoritzats pel Ministerio de Educación i avui emprats a les escoles indígenes.

problema es que aquesta ensenyança s'ha fet obligatòria en un moment que sa població té una prevenció justificada contra s'imposició d'es barceloní. Ni es nins ni es pares s'identifiquen amb sa llengua que s'ensenyà. No la consideren seva i, per tant, se converteix en una imposició". MENTIDA! Luis Cerdó, com sempre, projecta sobre el conjunt de la població les fòbies i manies personals. Ara s'aferra a l'excusa de "sa població té una prevenció justificada contra s'imposició d'es barceloní" quan ell és el primer que durant anys i més anys s'ha dedicat a fomentar els prejudicis (els seus prejudicis) contra la llengua catalana. Mirau, mirau bé el que va escriure l'any 1984: "Hem de donar a conèixer sa nostra opinió públicament, mitjant cartes an es diaris, cridades telefòniques an es programes de ràdio i també, cas de que sia necessari organitzant una manifestació, com ja s'ha fet a València. No hem de creure que aquest tema no va amb noltros, perquè és a noltros an es qui va dirigida sa televisió catalanista, es programes de ràdio catalanistes, ets articles de premsa catalanistes i, en definitiva, sa "normalització catalanista" (45).

APLEC mai no ha negat que un sector de la població indígena té aversió al concepte "llengua catalana", si bé de cada vegada és més reduït. Això és cert, tan cert però com que aquesta fòbia no ha sortit del no res sinó que ha estat inculcada per intoxicadors individuals com Luis Cerdó, Antonio Alemany, Rodríguez Viñals, Feliu Truyols etc. o institucionals com l'ensenyança colonial. Exemple del primer són les paraules amb què Cerdó va rebre la notícia d'estendre la recepció de TV3 a Balears: "los catalanistas de la obra, sin embargo

quieren endilgarnos los Países Catalanes en plan televisivo mientras esperan su definitiva llegada en lo político", "...campana propagandística de catalanización de Baleares. Adiós al artículo "salat". Adiós a nuestros pronombres. Adiós a nuestro léxico. Adiós a la vocal neutra tónica. Adiós a la a mallorquina átona. Adiós a nuestras peculiaridades idiomáticas. A partir de entonces deberemos hablar barcelonés" (46). Els sis anys transcorreguts d'ençà foren escrites aquestes paraules han servit per desmascarar la seva profunda mala llet i com el catastrofisme augurat ha quedat en no res. Per altra part, presentar la recepció de TV3 amb la suposada obligació de parlar "barcelonès" demostra el tarannà malentranyat i l'espanyolisme camuflat de Cerdó. ¿Per què no remuga contra TVE que atempta no contra una modalitat, poal / galleda, sinó contra el conjunt de la llengua i ens fa dir *cubo de basura*? Antonio Alemany, des dels articles editorials d'*El Día* també va estendre el fantasma de la bubota catalana: "Entre una normalización lingüística obligatoria, un profesorado en su totalidad catalanizado y una televisión catalana omnipresente a lo largo del día en los hogares baleares, dentro de un año las bellísimas peculiaridades y acentos nuestros -mejores o peores, pero nuestros- pueden convertirse en auténticas piezas de museo" (47).

L'ensenyament partidista, tendenciós i falsejat imposat pels colonitzadors espanyols a les escoles ha desenvolupat un paper decisiu a l'hora d'arrelar l'autoodi i els prejudicis anticatalans al si de les masses

Luis Cerdó

indígenes. Com a exemples històrics reproduïrem un fragment del *Catecismo Patriótico Español* de l'any 1939: "¿Cuál es la tierra de España? -La tierra de España es la mayor parte de la Península Ibérica, colocada providencialmente por Dios en el centro del mundo. (...) -¿Por qué decís que la lengua castellana será la lengua de la civilización del futuro? -La lengua castellana será la lengua de la civilización del futuro porque el inglés y el francés, que con ella pudieran compartir esta función, son lenguas tan gastadas, que van camino de una disolución completa. -¿Se habla en España otras lenguas más que la lengua castellana? -Puede decirse que en España se habla sólo la lengua castellana, pues aparte de ésta tan sólo se habla el vascuence, que, como lengua única, sólo se emplea en algunos caseríos vascos y quedó reducido a funciones de dialecto por su pobreza lingüística y filológica. -¿Y cuáles son los dialectos principales que se hablan en España? -Los dialectos principales que se hablan en España son cuatro: el catalán, el valenciano, el mallorquín y el gallego" (48). Després d'aquestes marranades, nosaltres preguntam: com no hi ha d'haver mallorquins que tinguin un bollit mental impressionant si els varen ensenyar això a l'escola? Fins i tot avui en dia, a pesar de la vigència de l'Estatut i la Llei de Normalització Lingüística, existeixen Manuals com el de cinquè d'EGB d'Editorial Anaya (49) o el de primer de Formació Professional d'editorial Editex (50), ambdues de Madrid, en els quals se nega la unitat de la llengua catalana mundialment reconeguda (Vegeu imatges adjuntes). Després d'aquestes putades fetes per Espanya a nosaltres no ens estranya que hi hagi un cert anticaltanisme. La qüestió capital però és: qui l'ha sembrat? Qui el fomenta?

(Continuarà)

Signa: APLEC (Illes Balears i Pitiües) Ap Correus 1351.

NOTES.- (24) Bal. 14.VII.1989. (25) Antonio Alemany, "A favor del desorden informativo", D16 1.IX.1989. (26) DdB 20.IX.1987. (27) Francesc Ferrer i Gironès, "La persecució política de la llengua catalana", ed. 62, Barcelona 1985, pàg. 179. (28) Alex Haley, "Roots" 1976. Traduït al català des de la versió castellana, "Raíces", Ultramar Editores, Madrid 1977, pàg. 169. (29) Francesc de Borja Moll, "Polèmica d'en Pep Gonella", ob. cit. pàg. 113. (30) id. id. pàg. 134. (31) Id. id. pàg. 143. (32) Id. id. pàg. 9. (33) Id. id. pàg. 138. (34) Id. id. pàg. 134. (35) Id. id. pàg. 140. (36) A. Alemany, "El tonto del pueblo", El Día 10.VIII.1985. (37) Cucarell (Luis Cerdó), "Serio i seriós", El Día 17.XI.1985. (38) Planas Sanmartí, UH 17.I.1990. (39) UH 4.VI.1979. (40) Luis Cerdó, "Aplec: es feixisme catalanista contra es poble de Mallorca", ob. cit. (41) Ismael L. Belda i Miquel Payeras, "Franco, a Mallorca", El Temps 22.I.1990, pàg. 19. (42) Luis Cerdó, "Nazis catalanistes", Bal. 10.V.1989. (43) DM 26.X.1988. (44) Luis Cerdó, El Día 6.III.1989. (45) Luis Cerdó, "Dormint dins es llit catalanista", El Día 31.I.1984. (46) Id. "TV3 de Catalunya, "si us plau", El Día 23.III.1984 (47) Editorial (Antonio Alemany), "El por que de TV Balear", El Día 18.I.1985. (48) Menéndez-Reigada, "Catecismo Patriótico Español", Salamanca 1939. (49) Equipo Romania, "Lengua", cinquè d'EGB, ed. Anaya, Madrid 1989, pàg. 6. (50) José Luis López Castro, "Lengua española" 1FP, editext, Madrid 1988, pàg. 13.

V Centenari

Vicenç Villatoro

El cap de l'oposició mexicana no ha acceptat una invitació del rei Joan Carles per visitar Espanya per les seves discrepàncies de fons amb l'enfocament que s'està donant a la commemoració del V Centenari. No es tracta ja, per tant, de la protesta de minories hipersensibilitzades, d'indigenistes que se senten hereus de les civilitzacions físicament descapitades pel Descobriment i les seves conseqüències, sinó d'un mal-estar força generalitzat a Amèrica Llatina que comença a tenir fins i tot expressió política.

Al cap i a la fi, és lògic. Què es commemora el 1992? De fet, la possibilitat per primera vegada en la història d'establir una ruta practicable i repetible entre Europa i Amèrica. És possible que algú hi hagués arribat abans, des d'Europa, però la continuïtat, la normalitat del viatge, s'estableix el 1492. Però dit així queda molt poc èpic, molt poc celebrable. V Centenari del Descobriment? Home, els americans ja l'havien descoberta, Amèrica. Eren els europeus els qui la descobrien. La paraula és inutilitzable perquè suposa que el centre del món és Europa i la resta del planeta s'hi va incorporant a mesura que hi arriben els europeus. Davant de la inutilització d'aquest terme, es va buscar una fórmula rebuscada: V Centenari de l'encontro entre dos culturas. La fórmula anul·la l'eurocentrisme del descobriment, però si pensem com es van trobar les dues cultures, la manera que una va decapitar i immolar l'altra, la formulació sembla sarcàstica. *Encuentro* sí, però vaja quin *encuentro*. És com si l'any 2043 algú volgués commemorar el centenari dels camps de concentració nazis dient-ne *centenari del trobament entre els pobles alemany i jueu*. És clar que es troben, però com es troben.

Aquesta impossibilitat de trobar una formulació acceptable per a tothom de què commemorem el 1992 és simptomàtica. Ningú no discuteix que el que va passar llavors va ser molt important. Al contrari. Però si el moment que Colom trepitja terra americana té relativament poques connotacions morals i polítiques, tot el que passa immediatament després n'està absolutament carregat. I això contamina inevitablement el mateix descobriment, el mateix *encontre*. Deia un dia Sánchez Ferlosio que l'imperi espanyol havia estat tan cruel com qualsevol altre imperi colonial, ni més ni menys, però que li havien faltat els bons propagandistes que havia tingut el britànic. Potser sí. Però a hores d'ara això és irreversible, i els propagandistes de l'espanyolitat del segle XX no són a temps de millorar la imatge del que van fer els seus avantpassats. Llavors, potser valdria la pena optar per la màxima discreció possible.

SEGURIDAD MARTINEZ, S.A.

Autoritzada per la D.S.E. amb el n. 538-27-7-84

**CENTRAL RECEPTORA D'ALARMES
VIGILANTS JURATS
INSTAL·LACIONS DE SEGURETAT**

Carrer de Manacor, 30 - Tlf.: 467659
Son Campos, 30 - Tlf.: 464003
Apartat de Correus 957
07006 Palma de Mallorca
Santa Eulàlia del Riu, 17
Tlf.: 312164 - Eivissa

**FUSTERIA I EBANISTERIA
DECORACIÓ I RESTAURACIÓ**

MOBLES DE CUINA

RUIZ-SANTIAGO

Camí de Son Fangos, 24
Tlf.: 269870 - ES PIL·LARI

PAULINA MAS

(ESTETICISTA DIPLOMADA)

TRACTAMENTS FACIALS

Netejà Cutis
Tractament Acné
Tractament Flaccidesa
Peeling
Tractament antirues

**GIMNÀSTICA DE MANTENIMENT
MASSATGE GENERAL**

**MASSATGE VERTEBRAL
REFLEXOLOGIA PODAL**

TRACTAMENTS CORPORALS

Tractaments Cel·lulitis
Post Part
Tractament Pits
Tractament Ventre
Gimnàstica Passiva (Plaques)

**DECOLORACIÓ VELL
MAQUILLATGE
DEPILACIÓ CERA, Dep. ELÈCTRICA
SAUNA**

Carrer de Cavadonga, 20-A - Telèfon: 491287
COL·L D'EN RABASSA

Ho veu així:
PERQUÈ NO HI VEU:
VIGILI
ELS SEUS ULLS.

Es un consell de la CAMPAÑA DE PROTECCIÓN OCULAR.
ASOCIACIÓN D'UTILITAT PÚBLICA.

**TRANSPÀS
RESTAURANT
AL CARRER
JOAQUIN VERDAGUER, 13
DE S'ARENAL. TLF.: 266721**

TOTERAFIC SA

IMPREMTA

Carrer Maria A. Salvà (Edifici «Los Soles»)
Tel.: 49 16 54
Fax 26 00 47
07600 S'ARENAL - LLUCMAJOR

LA primera gran sorpresa en què m'he trobat ha estat la posició de certs caps de grups polítics, i fins i tot de governs, que diuen que no s'ha de debatre el concepte de l'autodeterminació.

Pens que en tota democràcia no hi ha cap tema que no es pugui discutir. Ja estam, que les democràcies tenen limitacions, però de cap de les maneres podem admetre posicions que només semblen pròpies de l'arterioesclerosi que afecta el cervell i que vulguin evitar pura i simplement democràcies.

La segona gran sorpresa han estat les desafortunadíssimes intervencions del cap del Govern de l'Estat, que ha parlat de «milimetrar», a partir d'ara, les competències autonòmiques. De què parla el Sr. Felipe González? Com és possible admetre aquesta postura seva? No està actuant contra el que preveu la Constitució, que és la possibilitat de desenvolupar les autonomies i que, comunitats autònomes com la nostra ampliïn les seves competències i la financiació de la pròpia autonomia?

Siguem clars. El debat del dret a l'autodeterminació dels pobles o nacions és un debat possible i positiu. Ja és hora que l'activitat política també tenguí en compte els grans principis. I no hem d'oblidar que per un important col·lectiu de dones i homes conjuntament en la defensa de la individual, també volem fer èmfasi en la llibertat col·lectiva.

Un fet més que evident és que aquest debat sobre l'autodeterminació es desenvoluparà, a més a més del que ja s'ha fet al Parlament de Catalunya, al Parlament del País Basc, de Canàries, Galí-

cia, València i Balears. ¿No vos sembla que és la primera vegada, en la història contemporània de l'Estat espanyol, que amb una certa simultaneïtat i amb matisos diferenciadors una sèrie de pobles o nacionalitats plantejem un dret bàsic?

Per primera vegada a les institucions d'autogovern, les veus en favor de la no renúncia al dret a l'autodeterminació es faran sentir.

Me preocupa que el debat sigui coherent en tant en quant s'expressin idees que puguin servir per a una incorrecta inserció de les reivindicacions nacionalitàries en el context de l'evolució actual de la societat desenvolupada.

És essencial que en el debat que s'ha obert es tenguí com un dels objectius l'obtenció d'un poder polític propi, suficient per a decidir el propi destí i, en definitiva, per a estructurar la seva convivència interna i regular les relacions externes amb altres nacions o col·lectivitats.

Feta aquesta mena de definició o d'objectiu actual, ens plantejam la insuficiència i el mal funcionament de l'actual sistema autonòmic. I encara, per afegit, se'ns diu des de Madrid que «milimetraran» les futures competències.

Les institucions no són una finalitat en si, sinó un medi per a millorar la condició dels ciutadans i la seva vida col·lectiva. Tal com actuen avui en relació a les autonomies el Govern de l'Estat i el Govern de les Illes Balears, hem d'afirmar amb rotunditat que gairebé valdria més deixar-ho anar.

És més que evident que les reivindicacions autonomistes en pro-

El debat de l'autodeterminació del nostre poble

SEBASTIÀ SERRA BUSQUETS

funditat van lligades a la concepció de l'autodeterminació. Una consciència col·lectiva per part del poble, l'objectiu d'obtenir autonomia i la sol·licitud de la vigència del dret a l'autodeterminació, són conceptes que van interrelacionats.

De fet, des de Montesquieu, Rousseau, Mancini, Kant, Proudhon, Tocqueville, Trotski, Frantz, Pi i Margall, fins Roland Breton, en el seu decàleg dels drets de les ètnies, han configurat un important cost teòric que ens ha d'ajudar necessàriament a una reflexió en profunditat.

L'autodeterminació, la lliure determinació a l'autodecisió dels pobles, és un dret que existeix. Un ciutadà de les Illes Balears que ho negui exerceix evidentment de nacionalista, però amb un nacionalisme confrontat o oposat al de les Illes Balears. Aquí sí que pens que comença a ser greu observar com des de distintes ideologies s'han ajuntat, amb l'objectiu d'atacar el dret a l'autodeterminació, un grup nombrós d'individus.

Hem de recalcar que fins i tot s'han enfrontat a que es debati el dret a l'autodeterminació. La seva validesa en abstracte. Nosaltres volem mirar cap al segle XXI. Juntament amb el principi de l'autodeterminació, volem fer compatible amb ell la sobirania popular i, en aquest sentit, promoure sense limitacions la participació popular.

La base històrica, la legitimitat històrica, està de la nostra part.

Això explica el grau d'histerisme dels que s'oposen als plantejaments que realitzam.

Estic en contra de la mitificació dels Estats, de l'exclusivisme dels Estats Nacionals basats en el principi de la unitat indivisible i sagrada. Estic per, a partir de la realitat sociològica, cultural, econòmica i geopolítica, cercar fórmules que ens permetin un veritable poder a la nostra col·lectivitat i, al mateix temps, una solidaritat amb els altres pobles.

L'autodeterminació constitueix necessàriament un procés viu, constant i dinàmic, que no acaba quan un poble o nació té un poder polític propi, sinó que se manifesta de manera constant a dos nivells diferents: un intern amb un sentit precís respecte a l'autogovern, amb un govern participatiu a partir de l'expressió de la voluntat popular, en definitiva, amb una democràcia participativa; i a un altre nivell de tipus extern, que és la manifestació a través de la participació i la integració en les estructures supranacionals.

Un dels problemes indubtables és estructurar jurídicopolíticament la voluntat sobirana dels pobles. En aquest sentit l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, cal recordar-ho, ens arriba per la via menor de l'article 143 de la Constitució de l'Estat i, ni tan sols els pobles de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera pogueren manifestar el seu acord o desacord, tal com preveu l'article 151 de la Constitució.

Indubtablement partim de mínims i, a més a més, l'actuació quotidiana de l'administració de l'Estat i de l'autonòmica ens volen seguir mantenint en aquests

mínims.

Pens que un debat en serenitat sobre el dret a l'autodeterminació ens hauria de dur, com a mínim, cap a admetre i potenciar la nostra realitat nacional diferenciada en el conjunt de l'Estat, i a deixar de fer renúncies constants dels nostres drets nacionals. Una de les renúncies que de cap manera podem fer és la de partir del dret a l'autodeterminació.

Només així té lògica la defensa aferrissada del que preveu l'article novè del nostre Estatut d'Autonomia: «Les institucions d'autogovern, en compliment de les finalitats que els són pròpies, promouran la llibertat, la justícia, la igualtat i el progrés socioeconòmic entre els ciutadans de les Illes Balears, com a principis de la Constitució, així com la participació d'aquests en la vida política, cultural, econòmica i social. Igualment, inspiraran la funció de poder públic en el sentit de consolidar i desenvolupar les característiques de nacionalitat comunes dels pobles de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, així com les peculiaritats de cadascuna d'elles com a vincle de solidaritat entre totes les illes».

A partir d'aquesta concepció és quan vertaderament podem parlar de solidaritat i de participació en projectes concrets de reestructuració política de l'Estat espanyol i d'Europa.

Ja està bé de renúncies. Ja està bé de provincianismes. Ja està bé de demagògies i, sobre tot, ja és hora que, amb tota serenitat, facem front a les ideologies contràries al desenvolupament de les característiques nacionals dels pobles de les Illes Balears.

Sebastià Serra Busquets és diputat del PSM-EN.

ELECTRÓNICA S'ARENAL

Venda i reparació
TV - VIDEO - HI.FI
DISTRIBUIDOR OFICIAL I SERVICI TÈCNIC

NEWMAR

Carrer Mateu Rotger, 17 - Tel. 26 57 74
S'ARENAL DE MALLORCA

FORN CA'N DAMIÀ

TOTA CLASSE DE PANS I
DE PASTISSOS

PLAÇA DELS NINS
cantonada carretera Militar
S'ARENAL DE MALLORCA

CARDENAL ROSSELL, 23
COLL D'EN RABASSA

ELECTRONICA

SERVEI TÈCNIC

- * Televisió
- * Vídeo
- * Ràdio Cassettes
- * So
- * Instal·lacions Antenes
Col·lectives, individuals
i Parabòliques

DISSENY I

- ASSESSORAMENT
- * Electrònica Industrial
- * Telecomunicacions
- * Alta Fidelitat
- * Registradores
Electròniques

Carrer Mallorca, 2
Carrer Sant Cristòfol, 82

07600 S'ARENAL DE MALLORCA
Tel. 26 34 23 Fax 26 61 19

NOVA BOTIGA D'EXPOSICIÓ I VENDA

**PEUGEOT
TALBOT**

AGENT OFICIAL

TALLERS MARINA
JOAN RAMON CLAR
RÒNDA DE MIGJORN, 80 (DAVANT EL BAR ODEON)
TALLER: CARRER MARINA, 104 - TEL.: 660521
07620 LLUCMAJOR

MALLORQUÍMICA, S.A.

**FABRICA DE PINTURES,
ESMALTS I VERNISSOS**

FÀBRICA I BOTIGA A LLUCMAJOR

CARRER DE PERE ROIG, 43 AL 49 - TEL.: 660236.

BOTIGA A PALMA

CARRER JOAN CRESPI, 45 - TELÈFONS: 230942-454411

Els més alts representants del govern de les nostres Institucions autonòmiques i locals acaben de fer pública una crida al conjunt de la societat balear, convidant tothom a participar i col·laborar a la **Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears**.

La campanya forma part de l'Acord Institucional que els convocants signaren el 18 d'octubre passat (publicat íntegrament en el BOCAIB núm: 144, de 21 de novembre de 1989). Poc abans, la consellera de Cultura, acompanyada dels responsables de Cultura del CIM i de l'Ajuntament de Palma, n'havia presentat el projecte a la Comissió de Cultura del Parlament Balear i havia rebut el suport unànime dels seus membres. Podem considerar, per tant, que l'acord té les característiques d'un vertader pacte institucional, capaç d'aconseguir el seu objectiu explícit d'il·lusionar el conjunt de la societat balear en un projecte col·lectiu encaminat a la plena normalització de la llengua de les Balears, en un clima de concòrdia i de respecte dels drets de tot».

La campanya és necessària a causa de les dificultats objectives d'un procés social que ha de situar la nostra llengua al lloc que li correspon com a llengua pròpia i oficial de les Illes Balears sense entrar en conflicte amb la que fins fa poc havia ocupat el seu lloc —i que és també oficial, ja que ho és de tot l'Estat—, i respectant els drets lingüístics de tots els ciutadans. Aquest procés només pot avançar en un clima de bona convivència ciutadana i de respecte mutu, si els seus objectius són assumits per la totalitat del poble de les Illes Balears, i si hi ha consens en l'adopció d'una nova pauta social, que elimini els vicis de comportament diglòssic i ens permeti evitar dos perills igualment greus i igualment capaços de fer impossible la normalització:

1) El manteniment, per inèrcia, del castellà com a llengua predominant de la relació pública, i fins i tot de la privada.

2) L'enfrontament entre ciutadans per motius lingüístics.

Tots tenim experiència diària de fets i situacions que demostren l'existència d'aquests dos perills. I per evitar-ne un, molts cauen en l'altre, i tot plegat fa que es mantengui un clima de recels i de mala consciència que ens impedeix avançar i fomenta el pessimisme i el desànim.

La campanya de normalització lingüística ha de

La campanya de normalització lingüística

Por Aina Moll (*)

canviar tot això. Amb la seguretat que allò que estableix la Llei és un objectiu compartit pel conjunt de la societat de les Illes Balears, hem de començar, tots junts i amb optimisme, a posar-ho en pràctica amb tota naturalitat.

Per això l'objectiu essencial de la campanya, en la seva primera fase, és aconseguir l'adhesió explícita del major nombre possible d'institucions i col·lectius, i de cada ciutadà, particular, al recobriment de la llengua en un clima de concòrdia. La consciència d'una voluntat comuna estimularà l'esforç de tots i evitarà polèmiques estèrils.

Ha de quedar clar, però, que no es tracta d'una adhesió purament formal. Adherir-se a la campanya comporta el compromís de reflexió sobre la pròpia situació —com a persona o com a col·lectiu— respecte a l'objectiu final de la normalització, i l'adopció de mesures per millorar-la tan aviat com sigui possible. A imitació de les institucions que ens convoquen, la nostra primera preocupació no ha de ser allò que els altres han de fer per la normalització, sinó allò que personalment o com a grup hi podem aportar.

Les adhesions col·lectives han de comunicar-se formalment al Secretariat de la Campanya (provisionalment instal·lat a l'Obra Cultural Balear: C/. Impremta, 1. Palma), que en publicarà les llistes.

Els especialistes en llengua i en planificació lingüística que vulguin col·laborar a la campanya formant part de l'estructura descrita a l'annex de l'Acord Institucional, i les Institucions que tinguin interès a aportar-hi algun dels seus tècnics, poden adreçar-se també al secretariat.

Es molt important que totes les persones i institucions que treballen de fa temps en tasques de normalització s'incorporin des del primer moment a la campanya i hi aportin el seu entusiasme i la seva experiència. I també que totes les forces polítiques, sindicals, cíviques i culturals s'hi adhereixin, i preparin i duguin a terme el seu propi programa de normalització.

Des del Secretariat i la Comissió Tècnica, mirarem de posar-los ràpidament en contacte amb tots. Però he volgut acudir als mitjans de comunicació —dels quals esperam un suport que és absolutament indispensable

per aconseguir l'ambient objectiu que ens hem proposat— per dir-vos: «La llengua és feina de tots, perquè és patrimoni de tots. Les nostres institucions de govern s'han unit per recobrar-la, i ens conviden a tots a col·laborar-hi. La Campanya de Normalització Lingüística de les

Illes Balears és tasca i responsabilitat de tots els seus ciutadans. Que ningú se'n senti marginat!

Esperam adhesions, suggeriments i ofertes de col·laboració. Tots seran ben rebuts.

(*) Coordinadora de la campanya

Miquel Segura

Àfrica comença a Can Peu Blanc

Cada any en arribar es fred —i com més va més es torba a comparèixer, eh?— tenim les mateixes «completes» devers l'Institut de Ca'n Peu Blanc de sa Pobla. Un any darrere l'altre, els alumnes es senten obligats a muntar una vaga per tal de demanar un altre pic que la Direcció Territorial del MEC tenguí a bé posar en marxa la calefacció.

El que no sé és com a N'Andreu Crespi i a altres cap-pares del MEC a Balears no els hi cau la cara de vergonya quan senten parlar de l'institut pobler, un edifici que fou construït per albergar un centre d'EGB i que gràcies a la curolla d'aquell gran batle que fou Antoni Torrens, esdevingué centre de batxillerat. Per cert, que com a pare d'alumne puc donar fe del bon nivell d'ensenyament que, des de la seva constitució com a tal, ha tengué el centre, amb un professorat que, generalment, està molt per damunt del que cal exigirli's, atesa la seva paga.

En canvi com a pobler i com a ciutadà que fa el ferret cada punt davant hisenda, em sento amb l'obligació d'escriure que el que fan l'administració madrilenya i els seus mossets de Palma amb l'institut de Ca'n Peu Blanc és una solemne malifeta. Perquè heu de creure i pensar i pensar i creure que hi ha més motius per a la protesta, perquè l'edifici i les seves instal·lacions són més pròpies d'un país de l'Àfrica central, que d'un que pertany a la CE: persianes que cauen, portes que no tanquen bé, falta d'aparells al gimnàstic, un laboratorio quasi inexistent, i un caramull més d'imperfecions que converteixen la vida diària d'alumnes i professors amb una cursa d'obstacles.

M'agradaria que el senyor Crespi, socialista de bona nissaga, m'explicàs quin motiu tenim els poblers pares d'alumnes de Ca'n Peu Blanc per complir els nostres deures fiscals amb l'Estat. Ja que hi és, aquest senyor me podria explicar per quin motiu han de fer el mateix els comerciants desprotegits enfront de la «xorriseria», els malalts en llista d'espera per una operació quirúrgica a Son Dureta, o els que, cada dos per tres, resten engrunats dins l'illa per mor dels avionets d'Ibèria.

Seria ben hora que els ciutadans una mica conscients de ser estafats dia a dia per l'Administració, tenguéssim el coratge de dir prou! I pel que fa al batle de sa Pobla —per cert que En Josep Joan Capó, professor, està a punt de prendre cadirota— el que trob que hauria d'haver fet és agafar el telèfon i fer a saber a don Andreu Crespi que si en una setmana no està la calefacció en marxa i els desperfectes arreglats, ell mateix organitzarà una manifestació enfront de la delegació d'aquelles de pinyol vermell.

Però no plourà d'aquest tro, no. Corbs amb corbs no se piquen.

**ASCENSORES
ASPE S.A.**

C/. MARINETA, 7.
TELS. 26 62 32 - 26 62 54 - FAX - 490763
07600 EL ARENAL (MALLORCA)

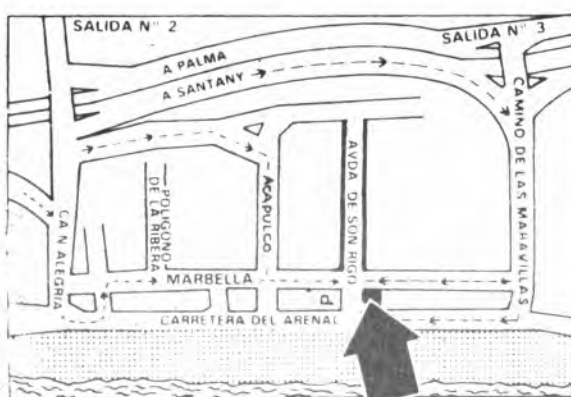
**SI VENIU
A L'ARCADA**

PER L'AUTOPISTA HI HA
4 O 5 CAMINS

**RESTAURANT
L'ARCADA**

CARRETERA DE S'ARENAL (CANTONADA
AVINGUDA DE SON RIGO)
TELÈFON: 261450/54
S'ARENAL DE MALLORCA

LA CARTA ESTÀ EN CATALÀ
OBERT TOT L'ANY

Xafarderies

Parlant de la independència de Lituània, nació independent i sobirana fins l'any 1942, un capítol rus deia l'altre dia per televisió que això no podia ser perquè implicava altres nacions. Deia l'homonet que això era com un matrimoni que quan se divorcia, una de les parts pot quedar perjudicada. El que no deia el malparit és que el matrimoni entre Lituània i Rússia fou a la força, amb violència armada i per decisió del més fort. En aquest cas, qualsevol matrimoni és nul.

Fins i tot, en el cas que el matrimoni entre Lituània i Rússia hagués estat amb el consentiment de les dues parts, aquesta unió pot ésser rompuda en el cas que una de les dues parts se senti perjudicada, incompresa i poc estimada. Això tant en el matrimoni entre persones com en el matrimoni entre nacions.

Continuant amb Letònia, ens arribà una informació el dia 12 de gener en què s'explicitava que al país hi ha un 60% de letons i un 40% d'inmigrats russos. El Front Popular Independentista i el Front Internacionalista Promoscòvia se repartiren els vots en aquesta mateixa proporció a les eleccions locals, continuava la informació.

Això que passa a Letònia hauria de passar a Mallorca. Un partit nacionalista mallorquí que, ni de dretes ni d'esquerres, defensés Mallorca, la seva gent, la seva ecologia, els seus doblers... votat per la totalitat dels mallorquins. I un partit, aquest podria ser el PSOE, votat per la totalitat dels espanyols que de-

fensàs l'espanyolització i l'expoliació de Mallorca per la gent de Madrid i de Sevilla.

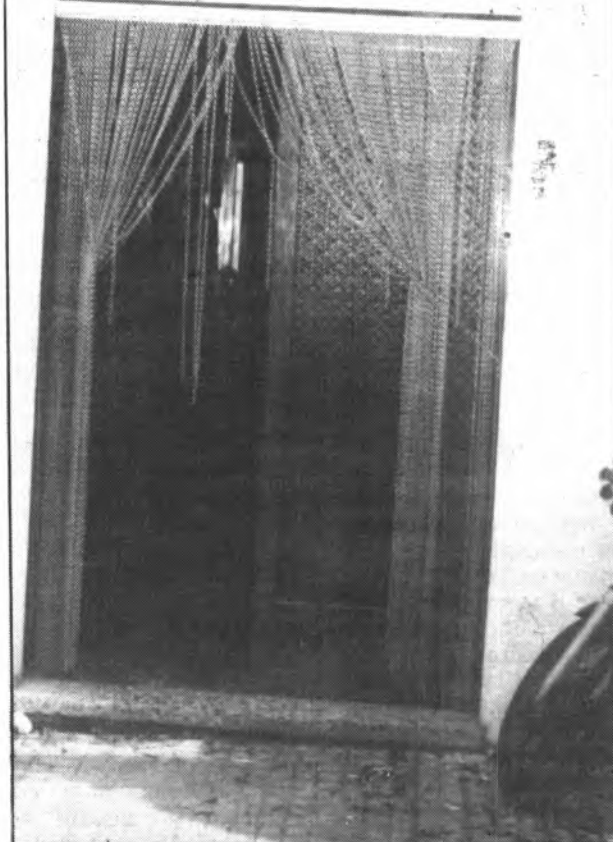
N'Antoni Compte de s'Aranjassa va comprar dues participacions al premi que va treure la grossa a s'Arenal. El va repartir entre tres fills i un nebot i se'n va dur tal alegria de treure que als dos dies l'enterraven. N'Antoni Comte tenia 62 anys i patia d'infart. L'alegria de treure la grossa el matà.

En Fernando Lagos, l'únic forner de Badia, va treure quaranta milions de pessetes a la grossa de s'Arenal. Només feia tres setmanes que havia tret unes centes de mils pessetes a la loteria dels Reis. No hi ha dubte que el forner de Badia és un home de sort. Ara, a més de posar el forn al dia, invertirà al Messon Badia.

Tothom diu que el sabater de s'Arenal ha tret 500 milions de pessetes. Nosaltres hem demanat a la seva dona, la filla de l'antic sabater ja mort de s'Arenal, si era vera i ella ho ha negat. ¿Què te pareix que posaria tacons i feria sabates netes si haguéssim tret tants de doblers? Ens ha demanat. La dona del sabater diu que no ha tret res i els veinats diuen que sí. Amb el temps es descobrirà si ha tret o no.

Qui sí ha tret ha estat en José López, un foraster que vivia a s'Arenal de Llucmajor. Va treure 16 milions i l'endemà ell, la seva dona i els al·lots agafaren barco i partiren cap a Espanya, cap a la seva terra. Esperam que amb aquests milions puguin posar un negoci i que no hagin de tornar a Mallorca.

PANADERIA F. LAGOS.

L'amo del Forn F. Lagos de Badia ha tret 40 milions a la loteria.

LEPANTO, S.A.

COMPANYIA D'ASSEGURANCES I REASSEGURANCES
AVINGUDA ARGENTINA, 18 - PRINCIPAL
TELÉFONS: 231306 - 285321

**PREUS ESPECIALS PER A LA GENT DE
LA COMARCA DE S'ARENAL**

**FONTANERIA
FONTBLANC C.B.**

ANTONIO ORDOÑEZ GARCIA

Abans FONTANERIA AMER

**INSTAL·LACIONS - VENDA DE MATERIAL SANITARI -
CONTRAINCENDIS - PISCINES - CALEFACCIÓ**

Carrer Diego Zaforteza, 4 - Tel. 26 48 73 - 07600 S'ARENAL DE MALLORCA

PREFAMA

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Palma de Mallorca.

Exposició
Carrer Arxiduc Lluís Salvador, 84
Telèfon: 75 16 31 - 75 54 45
Telefax: 75 81 32

Magatzem
Carrer de Sòcrates, 8 (Can Blau)
Telèfon: 27 01 61 - 27 79 95
Telefax: 24 93 09

Cala d'Or
Exposició
Avinguda de Bèlgica, 14
Telèfon: 65 75 62

Magatzem
Polígon de Son Castelló - Gran Via Asima
Telèfon: 29 40 04
Telefax: 75 95 27

Llucmajor
Oficina fàbrica i exposició
Carrer del bisbe Roig, 29
Telèfon: 66 01 50 - 66 01 54
Telefax: 66 05 98

Magatzem
Carretera de Calonge - Cala d'Or, Km. 1.500
Telèfon: 65 82 10 - 65 82 28
Telefax: 64 34 25

Magatzem
Polígon de Can Valero - 4 de novembre, 11
Telèfon: 20 66 66
Telefax: 75 81 30

S'Arenal
Exposició i magatzem
Carretera Militar, 522
Telèfon: 26 22 38
Telefax: 49 27 67

Porreres
Magatzem
Carretera de Campos, s/n
Telèfon: 64 71 05
Telefax: 65 79 61

90 AGROALIMENTÀRIA MOSTRA BALEAR D'ALIMENTACIÓ

Del 15 al 18 de Febrer

PALMA DE MALLORCA · RECINTE FERIAI DEL POLÍGON DE LLEVANT

LA MÁXIMA CALIDAD.

Visite AGROALIMENTARIA 90,
la Muestra Balear de Alimentación,
donde va a poder comprobar y
degustar lo más exquisito y selecto
que en materia de alimentación se
hace en las islas.

La Feria está servida.

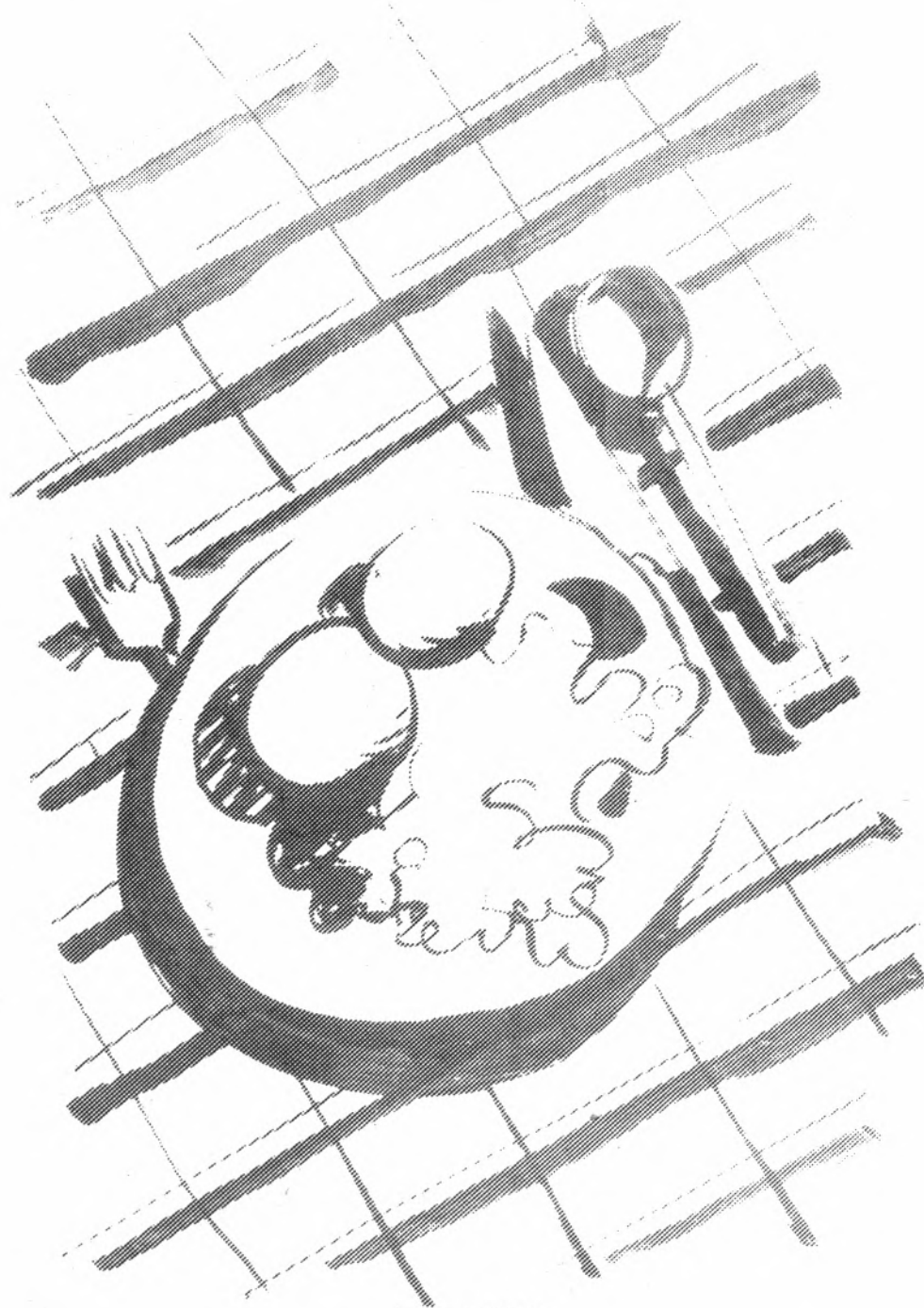
Le esperan nuestros mejores
quesos, los más deliciosos caldos,
embutidos y sobrasadas, nuestra
incomparable repostería, la
industria de la almendra más en flor
que nunca...

Lo más selecto del sector
alimentación reunido en una
muestra inigualable. En
AGROALIMENTARIA 90.
Con suma calidad.

Jueves 15 y Viernes 16 · Visitantes profesionales.
Sábado 17 y Domingo 18 · Público en general.

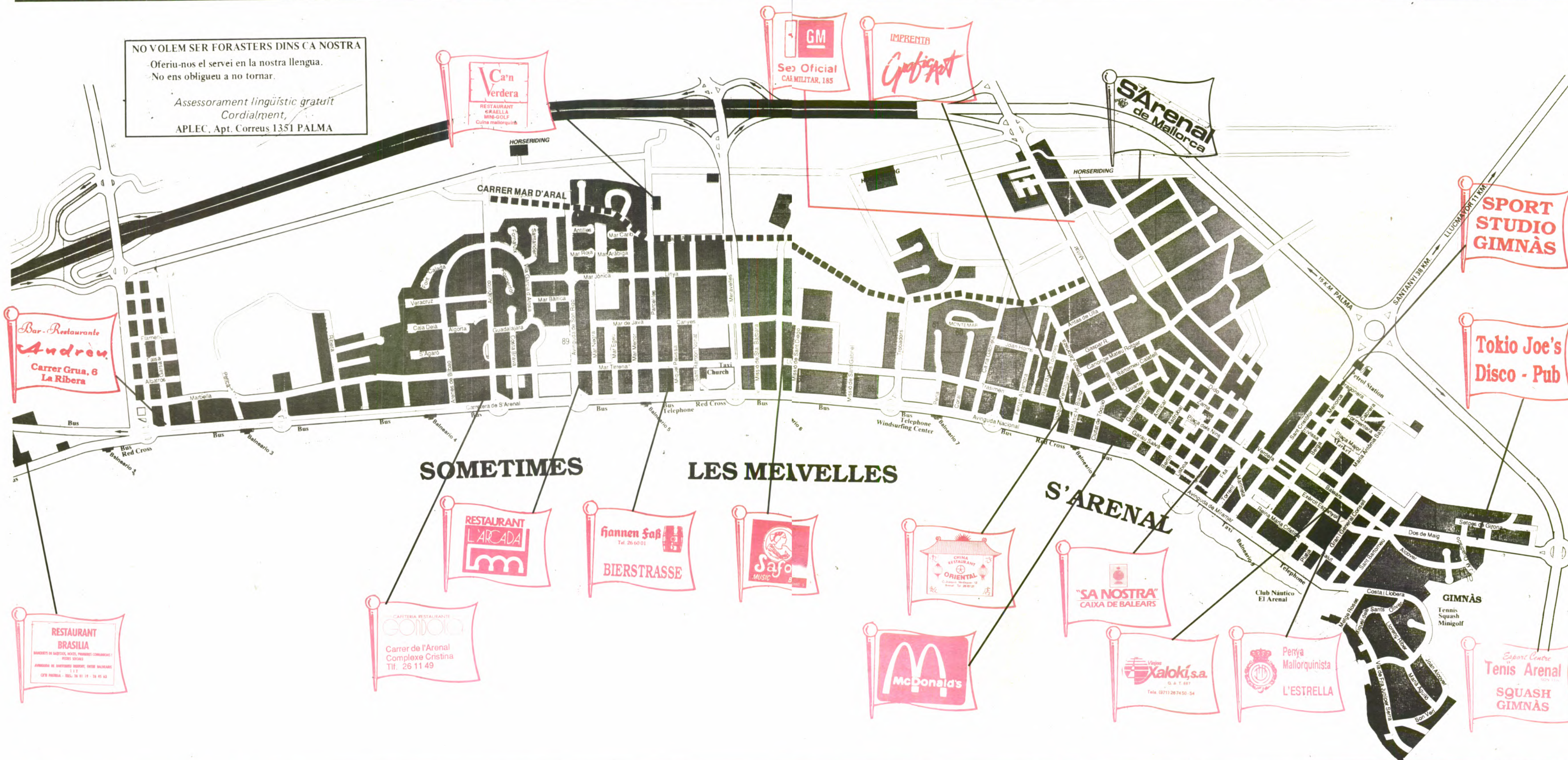
 IFEBAL
Institució Ferial de Balears

Federico García Lorca, 16 · 07014 Palma de Mallorca · ESPAÑA
Tel. (971) 45 55 00 · Fax (971) 45 12 21 · Telex. 68594 COCIN E

GOVERN BALEAR
Conselleria d'Agricultura i Pesca

NO VOLEM SER FORASTERS DINS CA NOSTRA
 Oferiu-nos el servei en la nostra llengua.
 No ens obligueu a no tornar.
 Assessorament lingüístic gratuït
 Cordialment,
 APLEC, Apt. Correus 1351 PALMA

COMERCIAL ARENALERA

Petits anuncis

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Pedreres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.
Cada paraula, 10 pessetes.

**BORSA
IMMOBILIÀRIA**

CAN PASTILLA planta baixa tipus xalet dues altures, 3 dormitoris, 2 sales de bany, saló-menjador amb foganya, cuina amb rebost, 200 m². de jaridís, dues places perls catxes, prop de la mar, zona tranquil·la. 18.900.000 ptes. Tlf.: 230468.

PISOS I XALETs
per llogar a la comarca de S'Arenal.
FIQUES SASTRE BARCELÓ
Carrer Milà, 15.
Tel. 260649.
S'Arenal de Mallorca

Necessit solar d'un miler de metres quadrats a S'Arenal. Tel.: 265590.

LLOC ESTUDI per hares. Màxima discreció i serietat. Tel. 404218.

VENC estudi a S'Arenal, amoblat, terrassa amb vistes al mar, 3.200.000. Mir Amengual 26 92 50

VENC pis 110 m², balneari 8, a 300 m. de la platja, 3 dormitoris, telèfon, plaça de garatge, vistes al mar, 8.500.000. Mir Amengual 26 92 50

**IMMOBILIÀRIA
MIR-AMENGUAL**
COMPRA-VENDA
LLOGUER DE TOTA
CLASSE DE BÉNS
IMMOBILIÀRIS

Carrer de Sant Cristòfol, 16
Tel: 26 92 50
S'ARENAL

S'Arenal
de Mallorca
Telèfon: 265005

VENDA solar a la Ràpita, 602 m², 8.000.000. Mir Amengual 26 92 50

CERC solar, mínim 200 metres quadrats, a dins S'Arenal. Tel. 26 14 26 i 74 01 72.

CONTESTADORS AUTOMÀTICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. **ELECTRONICA EL GAU-CHO**. Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

OCASIÓ, Badia Blava, Solar amb vistes al mar, 860 m² amb plànols aprovats. Mir Amengual 26 92 50

S'ARENAL, planta baixa no sòtil lliure, 100 m² i terrassa, 8.400.000. Mir Amengual 26 92 50

S'ARENAL, àtic 3 dormitoris, amoblat, terrassa, vistes al mar, plaça de garatge opcional, 7.850.000. Mir Amengual 26 92 50

S'ESTANYOL, solar cèntric, edificable, 275 m², tancat, 5.250.000. Mir Amengual 26 92 50

TRASPAS discoteca en funcionament, amb molt de renom, a S'Arenal. Informes al telèfon 26 34 40.

ES TRASPASSA local a primera línia de S'Arenal. Lloguer de 25.000 ptes. Tel. 26 48 81.

S'ARENAL, llogam local per cotxeria o magatzem, situat darrera la sala de festes Bavaria, prop del balneari 8. Tel. 66 02 53 i 66 05 52. Llucmajor.

LLUCMAJOR, casa zona rústica, a 1 km. del poble, tot amoblat. Mir Amengual 26 92 50

APARTAMENTS a Badia Blava, zona esportiva, de 1 i 2 habitacions, cuina, bany, jardí, vistes clares, des de 4.250.000. Mir Amengual 26 92 50

ZONA LLUCMAJOR, una quarterada i mitja, caseta, ximenea, cisterna, 3.500.000. Mir Amengual 26 92 50

ZONA LLUCMAJOR, una quarterada, ametllers, garrovers, 1.000.000. Mir Amengual 26 92 50

ZONA CAN PASTILLA, es lloga apartament per mesos, tot amoblat. Mir Amengual 26 92 50

VENC pis a Sant Jordi, 3 dormitoris, 2 banys, armaris empotrats, primera qualitat, vistes clares, 8.000.000. Mir Amengual 26 92 50

S'ESTANYOL, solar a Son Bieló, 450 m², edificable. 7.000.000. Mir Amengual 26 92 50

SANTA PONSÀ, a estrenar, 85 m² i 87 de jardí, plaça de garatge, ximenea, terrassa, prop del Club Nàutic, petita comunitat, 11.000.000. Mir Amengual 26 92 50

S'ARENAL, solar 100 m² amb plànols aprovats per a dúplex, soterrani i jardí, 8.500.000. Mir Amengual 26 92 50

S'ARENAL, pis de 4 dormitoris, 2 banys, perfecte estat, telèfon, garatge amb barres, facilitats, 10.000.000. Mir Amengual 26 92 50

PIS al carrer del Gran i General Consell, 90 m², per estrenar, 3 dormitoris, 2 banys, 2 armaris empotrats, terrassa de 24 m², 8.950.000. Mir Amengual 26 92 50

CAN PASTILLA, venc pis de nova construcció, 70 m², 2 dormitoris, vistes al mar, plaça de garatge, rentador, vistes al mar, porta blindada, fusta de nord, 10.500.000. Mir Amengual 26 92 50

PLANTA BAIXA fabulosa a Can Pastilla, amoblada, 100 m² i jardí, 3 dormitoris, gran garatge, 15.750.000. Mir Amengual 26 92 50

VENC PIS a Llucmajor, molt ben situat, recentment estrenat, 3 dormitoris, cuina equipada, vistes clares, gran garatge, traster, 2 banys complets, ximenea, 8.900.000. Mir Amengual 26 92 50

LES PALEMERES, àtic, immillorables vistes, 150 m² i 140 de terrassa, 3 piscines comunitàries. Mir Amengual 26 92 50

A 6 km de Palma, casa mallorquina reformada, enmig d'horts, 3 habitacions, 2 banys, sala-menjador, cuina, ximenea, gran terrassa, garatge. 17.000.000 ptes. Tel. 41 24 53.

S'ARENAL, atenció cotxes de lloguer, disposam de nau ideal per a garatge i reparació de cotxes, 300 m² aprox., amb altet per a oficines, fossat, corrent de 380 v. (abans era taller de cotxes), bon preu, facilitats. Mir Amengual 26 92 50

LLUCMAJOR, 2.000 metres quadrats, casa legalitzada, 3 dormitoris, 1 bany, tot amoblat. 9.000.000 ptes. Tel. 26 92 50 Mir-Amengual.

A 15 km de Palma, cta. Santa Maria-Pòrtol, venc hort de 3.200 metres quadrats, tancat, aigua i arbres fruitals, safareig de 500 litres, possibilitat de llum elèctrica. 5.000.000 ptes. Tel. 24 51 83.

LLUCMAJOR, venc finca a 2 km, 1 quarterada, aljub i casa de pedra, tancat amb paret. 1.500.000 ptes. Tel. 66 17 50.

LLUCMAJOR, camí d'Alicanti, venc finca rústica de 40 àrees amb 2 camins. 1.200.000 ptes. Cridar a partir de les 20 h al 59 12 46.

LLUCMAJOR, venc finca a 4 km. mitja quarterada amb ametllers i garrovers. 650.000 ptes al comptat. Tel. 66 17 50.

A 15 km de Palma, venc algunes quarterades amb bona vista, completament sembrades d'ametllers i garrovers. 2.000.000 ptes per quarterada. Tel. 71 77 65.

A 12 km de Palma, cta. vella de Bunyola, venc mitja quarterada, caseta de 2 habitacions, 2 banys, sala-menjador, cuina, 2 cotxeres, aljub, aigua canalitzada, llum de 220 i telèfon contractat. 11.000.000 ptes. Cridar de 13 a 16 i de 20 22 hores. Tel. 40 25 99.

CASA de pagès entre Peguera i Capdellà, 250 metres quadrats, 250 de construïts, 4 dormitoris dobles, sala-menjador amb ximenea, cuina, 2 banys, piscina, grans terrasses, arbres fruitals, 4.000 metres quadrats de terra. 44.000.000 ptes. Tel. 68 18 63. Tel. 68 33 35 A. Gracia.

S'ARENAL, petit local per garatge o magatzem, prop del balneari 8, darrera Bavaria. Lloguer. Tel. 66 05 52 / 66 02 53.

BADIA GRAN, xalet 3 dormitoris, garatge, vistes al mar, solar de 600 m², 14.000.000. Mir Amengual 26 92 50

A 4 km. de Llucmajor, mitja quarterada, ametllers, 750.000. Mir Amengual 26 92 50

SOLAR a Llucmajor, zona Ronda de Ponent. Mir Amengual 26 92 50

LLUCMAJOR, planta baixa i pis, 672 m². Mir Amengual 26 92 50

**ANIMALS DE
COMPANYIA**

CONSULTORI VETERINARI. Carrer Exèrcit Espanyol, 23 - baixos. Tels: 491736 - De dilluns a divendres, de 17 a 20 hores.

CLINCA VETERINÀRIA S'ARENAL. Dr. Daniel A. Magrini. Consulta al carrer Joaquim Verdager, 17. Dematins de 10 a 13'30. Horabaixes de 16'30 a 20. Tel. Clínica: 490153. Tel. urgències: 207919.

**CRISTALLERIA
LLUCMAJOR**

Acristallaments d'Obres - Miralls - Vidres de color - Decorats - Vidreres Artístiques.
Ronda de Migjorn, 105. Tel.: 661493
LLUCMAJOR (Mallorca)

ANUNCIAU-VOS DE FRANC A S'ARENAL DE MALLORCA

Nom:
Cognom:

D.N.I.

TELE:

ATENCIÓ

- Escriuiu un sol anunci per cupó.
- Usau lletres majúscules.
- Escriuiu dins el requadre el text.

Ompliu aquest cupó i enviau-lo a:
S'ARENAL DE MALLORCA: Camí de les Pedreres, 132 — 07600 —
SES CADENES DE S'ARENAL

Petits anuncis

ENTRE CAN PASTILLA i s'Arenal, cerc nau industrial o solar gran, per construir-n'hi una. Tel. 261246.

NECESSIT Magatzem, casa vella o solar a Ses Cadenes, Pil·larí o Meravelles. Ofertes al 261246 - 261052.

Rústica de regadiu devers s'Aranjassa, 10.000 metres quadrats, casa legítimada que necessita reformes al molí, safareig. Possibilitat d'electricitat. 11.000.000 ptes. Facilitats. Tel.: 715131 i 740236.

PERRUQUERIE

PERRUQUERIA de senyors Ca'n Paco. Carrer Virgili, 1 - Can Pastilla.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

MIQUELA PERRUQUERA. Neteja de cutis, manicura i pedicura. Carrer Mallorca, 3 - S'Arenal. Tel. 263423.

JAUME, barber de Ses Cadenes. Tel 262065.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

VIATGES

VIATGES S'ARENAL. Billets d'avió i de vaixell. Vols xàter. Creditviatge. Lloguer de cotxes.

Reserves per telèfon i entrega de billets a domicili. Telèfons: 266673-261265. S'Arenal.

VIATGES XALOKI. Billets de vaixell i d'avió. Telèfon: 267450.

VENDES

VENC NAU 250 m². a s'Arenal. Tel. 268111. Demanar per Agustí.

VENC CASA gran, 1.000 m², cente Llucmajor, carrer de Sant Pau. Tel. 260164.

VENC BOT de fibra de 10 pams descobert amb motor fora borda de 7'50 CV «Mercury». Tel. 262769. Ref. Miquel.

VENC ciclomotor Mobylette Liberty, color blau metal·litzat, amb intermitents, per 55.000 ptes. Tel. 238981.

OUS FRESCS de gallina rossa. Servici a restaurants i hotels cada tres dies. Preus interessants. Granja Acosta. Llucmajor. Tel. 660432.

LLIBRERIA DE VERD EN BLAU. Llibres en català i en castellà. Especialitat en lectures juvenils i infantils. Comandes de llibres en 24 hores. Avinguda del Cid, 56. Tel. 248360 - Son Ferris.

VENC prestatgeries metàl·liques per a comerços. 24 79 12

VOLEM VENDRE 2 rodes de Talbot Horizon, c/ Aragó, 70-1 Palma.

VENC llaüt menorquí de 30 pams, ben equipat, motor Solé de 50 Hp, deix amarrament. Tel. 24 38 07, de 13 a 14 hores.

PERSONALS

VIUDA, 55 anys, casa, bons estalvis, atractiva, educada; voldria conèixer senyor sense vicis i que li agradi la casa per a amistat seriosa. 710087.

JOVE, 1'78 d'alçada, atractiu, estudis universitaris, 27 anys, cotxe; voldria conèixer senyoreta guapa i simpàtica, per a amistat seriosa. Apt. 10.237 Palma.

VIUDA, 60 anys, sincera, visc en un poble; voldria conèixer senyor bo per a amistat sincera. Apt. 10.093 Palma.

FUNCIONARI, 34 anys, atractiu, morè, alt; voldria conèixer al.lota amorosa i atractiva, per a fins matrimonials. Apt. 10.237 Palma.

SEPARAT, 45 anys, ros, ulls verds, cotxe i pis; voldria conèixer senyoreta, no importa el seu estat civil, per a amistat sincera. Apt. 10.093 Palma.

ESTUDIANT, 23 anys, alta, rossa, simpàtica; voldria conèixer jove educat i sincer, per a amistat seriosa i duradora. Apt. 10.237 Palma.

ASTROLEG, 32 anys, alt, robust; voldria conèixer senyoreta bonica, educada i que li agradi l'astrologia per sortir i dur una amistat seriosa. Apt. 10.237 Palma.

OFICINISTA, 30 anys, atractiu, bon nivell cultural; voldria conèixer senyoreta atractiva, educada, per una bona amistat seriosa. 710087.

FADRINA, 28 anys, morena, alta, estudis superiors, apartament; voldria conèixer jove treballador, senzill, alt, per a fins seriosos. 247912.

PEDIATRA, 45 anys, alt, atractiu, de bon cor; voldria conèixer senyoreta simpàtica i educada per a amistat seriosa i fins matrimonials. 710087.

ATS, 34 anys, fadrina, de poble; voldria conèixer jove d'uns 37 anys, alt, educat i treballador, per a amistat sincera i fins seriosos. 710087.

PROFESSOR, 34 anys, divorciat, sense vicis, cotxe i barca; voldria conèixer senyoreta alta, educada, no importa el seu estat civil, per a amistat sincera. 247912.

FADRI de 30 anys, de color, educat, 1'80 d'alçada, ben plantat i amb l'esdevenidor resolt. 140.000 ptes al mes, cotxe i pis. Voldria conèixer dona sense fills, indiferent estat civil, per fomar una família. La interessada pot cridar al telèfon 71 00 87.

FORNER, 39 anys, simpàtic, agradable, pis gran, bon cotxe; si ets una al.lota agradable, treballadora, et faré molt feliç. Per contactar amb mi crida al telèfon 24 79 12.

SENYORA, 47 anys, modista, nascuda a Eivissa, fadrina, sense problemes econòmics, casa i cotxe propis, som educada, senzilla, alegre. Voldria conèixer senyor intel·ligent, amatent, culte, per a fins seriosos. 24 79 12.

SEPARADA legal, atractiva, bona presència, caràcter alegre, voldria amistat formal amb senyor fins a 48 anys, que sigui seriós, formal, ordenat, bona presència. Fins seriosos. 24 79 12.

DONA de 18 a 40 anys, si vols fer feina els capvespres, telefona al 71 00 87 (130). Carrer d'Aragó, 70-1, Palma.

EM VULL CASAR amb una al.lota de 16 a 35 anys. Tenc una bona posició, som alt i tenc 29 anys. Escriu-me aviat i et faré feliç. Apt. 10093 Palma.

MALLORQUÍ, fadri, sense mals vicis, 39 anys; cerc mallorquina de 39 a 40 anys sense mals vicis per a fins seriosos. Carrer Plateria, 7, 2-2 Palma.

Vull contactar amb senyora de 25 a 45 anys per fer feines de neteja de la casa, 5 dies al mes, els capvespres. Telefonar a hores d'oficina al 71 00 87.

PENINSULAR, 58 anys, 1'78 d'alçada, afició per l'esport, música, dansa, propietari d'immobles. Vull formar una família. Voldria conèixer dona que es senti sola, la puc fer més feliç del que s'imagina. 71 00 87.

LLICENCIADA en Física, 32 anys, professora de belles arts, pis, cotxe, senzilla, simpàtica; voldria conèixer jove, fadri, per amistat. Educad, formal, de la meua edat. 71 00 87.

ENGINYER tècnic, 48 anys, pis, petita embarcació, estalvis, sense fills a càrrec meu, m'agrada practicar esports; voldria conèixer dona de la meua edat, amorosa i romàntica. 24 79 12.

BAR PROPI, pis cotxe, estalvis, tota una vida per davant, home de mitjana edat, senzill; cerc dona per la resta de la meua vida, fins matrimonials. 27 79 90.

VIUDA amb 1 fill, alts guanys, xalet propi, estudis universitaris, treball fix; m'agradaria conèixer un home jove, formal, amorós i comprensiu, que sapiga omplir la meua vida. 27 79 90.

SEPARAT, 25 anys, alt, prim, d'ulls verds, molt atractiu, tenc negoci propi, cotxe, pis, però em sent tot sol. Voldria conèixer una al.lota amorosa, que em compregui i no tenguí vicis. 24 79 12.

VOLDRIA conèixer al.lot d'uns 24 anys, alt, amb moto, per sortides i excursions al camp i al cine; som elegant i de bon caràcter. 710087.

FADRI, 24 anys, robust, morè, bon caràcter; voldria conèixer senyoreta alta, educada i amorosa per a fins seriosos. 710087.

Cercant l'amor a les rebaixes

Alguns psiquiatres mantenen l'opinió que l'afany desmesurat de consumir que es posa de manifest en època de rebaixes no és més que una manera de "drogar-se" per oblidar-se d'un entorn familiar infeliç. "Mentre l'home s'enganxa a una taula de despax, la dona ho fa al Corte Inglés", segons Antonio Amaya, psiquiatra i psicoanalista.

L'adquisició de coses és, per a aquest psiquiatra, una de les formes més comunes de substituir afectes. La psiquiatria considera que hem passat l'època de l'angoixa per entrar de ple dins la de

la depressió: "Es pot dir que la malaltia es veu, tant des del punt de vista social com estadístic. Ara bé, alguns creuen que és recent, que ha sortit amb la civilització moderna. Això és un error. El que passa és que actualment es van coneixent millor les malalties depressives, les seves manifestacions".

Amaya afirma que les mestresses de casa tenen actituds contradictòries, per una banda estalvien una pesseta per després malgastar-la amb coses que no els fan falta i "després, a casa, comproven que no les necessiten i pateixen".

L'activitat sexual com a font de salut

Les investigacions realitzades aquestes dues darreres dècades demostren que hi ha una relació directa entre un bon estat de salut i una activitat sexual freqüent i regular, ja que afavoreix el ritme cardíac i el

regui sanguini, activant tot el sistema cardiovascular, neurològic i neuromuscular. S'afirma també que l'activitat sexual freqüent augmenta la durada de la vida i l'equilibri psíquic de l'ésser humà.

HOGAR Y BAÑO

ACCESORIOS Y MOBILIARIO DE BAÑO • GRIFERIA • SANITARIOS • MAMPARAS Y OBJETOS DE REGALO PARA BAÑO.

PRESENTANDOSE CON EL CONSIGUIENTE ANUNCIO OBTENDRA UN DTO. ESPECIAL

**Cardenal Rosell, 42 - local 1
07007 COLL DE N REBASSA**

Tel.: 26 87 98

PERSONALS

SENYORA, viuda, sense fills ni problemes, vida acomodada. Cerc senyor fins a 65 anys, dinàmic, juvenil. Bona amistat de moment, per formar una llar. 710087.

CUBANA, vida tranquil·la, estalvis, pis propi, afeccionada a les novel·les de misteri, lectura informativa. Voldria trobar parella, senyor honrat, de 46 a 60 anys. Cridar al 710087.

ELECTRICISTA, separat legal, dues filles, em sembla que estic vivint un somni que sempre es repeteix, em veig tot sol sense esperances de trobar-te, cridar, no ho dubtis, ens ajudarem. 710087.

ESTRANGERA de 25 anys, atractiva, esvelta, 1'65 d'alçada, vol conèixer mallorquí fins a 29 anys. Fins seriosos. Cridau al 710087.

VENC ORDINADOR Spectrum, 128 K, amb quaranta jocs. 37.500 pessetes. Tel. 260064.

SENYOR atractiu, corpulent, professió superior, capital elevat, fortuna personal; em trob sol, voldria relacionar-me amb algú per amistat / família; senyoreta educada. 710087.

DIVORCIADA, 48 anys, alta, atractiva, idealista, cultura general, visc sola, fills independents, importants estalvis, alguns negocis; voldria trobar senyor bo per formar parella. 710087.

ADMINISTRATIVA, d'idees clares, ingressos elevats, senzilla, elegant, alta, atractiva; vull formar parella amb senyor educat per fins matrimonials. 710087.

DIVORCIAT, 44 anys, 1'87 d'alçada, bona presència, cultura àmplia, cap vici, amable; vull formar una família amb senyora senzilla, que li agraden els animals, el camp i la casa. 710087.

CUINER, alt, guapo, bon físic, 90.000 ptes. al mes, estudi propi, cotxe, sol, béns importants, m'agraden els animals, la muntanya, els toros; senyoreta semblant. 710087.

MODEL de perruqueria, 43 anys, alta, cabells llargs, morena, bonica, cultura general, molt senzilla; només vull amistat amb senyor bo i amable. Possibles fins seriosos. Apt. 10.237 (Palma).

DIRECTOR GERENT, 50 anys, sense problemes econòmics, voldria conèixer senyora, no importa si té fills, fins seriosos matrimonials. Crida'm al 710087.

SEPARADA legal, 27 anys, negoci propi, estudis mitjans, xalet, cotxe, molt bonita, senzilla. No vull ser enganyada. Senyor honrat i educat. 710087.

SEPARADA, 38 anys, pis, estalvis, som morena, elegant, guapa. No tenc fills i som amant de la llar. Vull senyor fins a 48 anys amb l'esdevenidor resolt. Apt. 10236 - Palma.

SENYOR, 48 anys, separat, donant de sang i òrgans, interessat a conèixer mallorquina, viuda, separada o fadrina, tenc casa i cotxe, sense fills. Apt. 10236 - 07090 - Palma.

VIUDA, 56 anys, estrangera, estudis universitaris, varies llicenciatures, vida acomodada. Voldria formar parella amb senyor, 56 a 70 anys, sa, actiu. Indiferent fills. 277990.

FADRI, important càrrec, 34 anys, importants béns econòmics, estudis, pis a Palma. Voldria casar-me amb senyora o senyoreta intel·ligent, bona presència. 277990.

SEPARADA, resident a Palma, feina segura, estudis mitjans, varis idiomes, amant de la llar, nins, camp. Voldria formar una família amb senyor de 30 a 40 anys, seriós. 710087.

VIUDO, 56 anys, alt, fort, apassionat, bondados. M'agrada la dona amb personalitat, tímida. Senyora d'aquesta qualitat, formar parella o matrimoni. 277990.

SEPARADA, 32 anys, aviat obtindrà el divorci. Voldria amistat de moment, senyor seriós, lleial, 35 a 49 anys, no importa el seu estat civil. 277990.

FADRI simpàtic, de mitjana edat, seriós, educat, sense vicis, independent. Cerc dona simpàtica, original, d'idees clares, per fer-la feliç en matrimoni. 277990.

SEPARADA legal, 51 anys, 1'76, dinàmica, elegant, senzilla. Voldria senyor responsable, bo i simpàtic. Llar. 710087.

VIUDA, 67 anys, casolana, varis negocis de comestibles, neta, m'agrada la música romàntica, marxosa. Voldria amistat amb senyor seriós, actiu, simpàtic. Fins seriosos. 277990.

VIUDA, 59 anys, senzilla, sense problemes, simpàtica, sembla que tenc menys anys. Vull continuar feliçment amb un senyor semblant. 277990.

FADRI, som forner, honrat, et faré molt feliç, formar una família. Tenc 38 anys, estatura mitjana, amorós. 277990.

Si et vols casar o aconseguir una bona i neta amistat, no li donis més voltes. No dubtis més ja que el que no aconseguix mitjançant els serveis del Centre d'Orientació Matrimonial, «La Pareja Unida», no ho aconseguix de cap altra manera.

Comprova-ho vosté mateix/a. Ajudam a tothom de la mateixa manera: fadrins/nes, viudos/es, separats/des, divorciats/des, alts i altes, grossos i grosses, primos i primes i guapos i lletjos.

Ves a l'avinguda Comte de Sallent, 17, Pral-1. tel. (971)710087.

Al Centre Matrimonial «La Pareja Unida» disposam d'una gran quantitat de senyoretes i senyors entre 50 i 72 anys que volen trobar la seva mitja taronja, o una amistat formal.

A vosté, senyor o senyora, si també ho desitja, podeu rebre ajuda de «La Pareja Unida» a l'avinguda Comte de Sallent, 17, Pral-1.

VIUDA, 58 anys, seriosa, posició social alta, importants béns, sana. Vull de moment amistat amb senyor dialogant, amb bons fins, 59 a 60 anys. 277990.

COMERCIANT, 45 anys, fadrina, sese fills, no tenc família a Mallorca i em trob massa sola. Voldria fer amistat formal amb senyor bo. 277990.

SEPARADA, 44 anys, 1'76, prima, atractiva, capital elevat, elegant, bon cor. M'agradaria fer amistat o formar parella amb senyor de 50 a 55 anys. 277990.

MILITAR, esdevenidor assegurat, culte, presència, serietat. Em vull casar amb senyora intel·ligent, bona presència, amb cultura, de 30 a 40 anys, alta. 710087.

FADRI, 45 anys, madrieny, resident a Palma, béns importants, col·lecció de gran valor, distingit. Cerc senyora amb cultura, elegant. Formar família. 277990.

MALLORQUI, 39 anys, finques, casa rústica, negocis elèctrics, varis idiomes. Vull senyoreta per casar-me, bona, intel·ligent, deserta, de 25 a 40 anys. 710087.

FADRI, culte, cotxe, pis a Palma, finques, bona persona, simpàtic, formal. Vull formar una família amb senyora de 31 a 46 anys, intel·ligent. 710087.

CARACTER AGRADABLE, 37 anys, bona presència, vídua, vul refer la meua vida amb senyor responsable, honest, de gran cor, indiferent posició. 710087.

PERRUQUER, 28 anys, alt, morè, bona presència, educat, formal, fadrí, som bo, m'agrada passejar i la vida tranquil·la. Voldria conèixer al·lota bona, senzilla. Fins seriosos. 710087.

SOM UNA SENYORA VIUDA, distingida, 65 anys, no em falta res, posició econòmica resolta, m'agrada viatjar, som alegre, simpàtica, però estic molt sola, necessit un company fidel, educat, per conviure ple-gats. Cridau al 710087. Fins formals, seriosos.

SENYOR ADVOCAT, 65 anys, bona presència, 1'72 d'alçada, prim. Estic separat, tenc la vida resolta, sense cap tipus de problema econòmic, però sí el tenc de soledat, d'estimació. M'agradaria molt trobar una bona dona, que em pogués fer feliç, de moment una bona amistat, fins seriosos. 710087.

SENYORA DE NEGOCIS, 42 anys, bona presència, 1'63 d'alçada, activa, treballadora, a causa de la meua feina no puc conèixer gaire gent per estar moltes hores ocupada. M'agradaria conèixer cavaller formal, bona persona, per tenir, de moment, una bona amistat, no importa estat civil, fins seriosos. 710087.

MESTRE D'ESCOLA, a Palma, 34 anys, fadrí, mallorquí, cabells negres, 1'80 d'alçada, bona presència, estic cansat d'estar sol, tenc amigues però no parella, interessada a conèixer-me per tenir, de moment, una bona amistat, només has de cridar-me al 710087.

**CRISTALLERIA
EL ESPEJO
VIDRERES
EMPLOADES,
GRAVATS ARTÍSTICS,
VIDRES DE
SEGURETAT,
TANCAMENT DE
GALERIES AMB
ALUMINI I CRISTALL,
VIDRES I MIRALLS EN
GENERAL, MAMPARES
DE BANY.
CARRETERA DE
MANACOR, 426
CASA BLANCA - TLF.: 249039**

FADRI, mitja edat, alt, guapo, professió immillorable, 320.000 ptes. al mes, propietari finques i immobles; cerc senyora de 30 a 40 anys amb les idees clares, estudis i formal. 277990.

MESTRE D'OBRES, 39 anys, alt, amb estudis superiors, esdevenidor resolt, vida acomodada, atractiu; cerc senyora / senyoreta simpàtica, bona, semblant edat, neta, fins formals. 710087.

EMPLEADA D'AJUNTAMENT, 26 anys, 1'73 d'alçada, bonica, amb estudis superiors, idealista, fins matrimonials; senyor senzilla, molt bo, sense vicis, net. Apt. 10.237 (Palma).

SENYORA, 56 anys, cabells castanys, atractiva, 1'72 d'alçada, aspiracions, escriure, teatre, agradable conversa, senzilla, comprensiva; senyor amb fins amistat / formar una família. 710087.

ARIES, impulsiva, optimista, divertida; feina pròpia, sense problemes; voldria conèixer jove de fins a 33 anys per una possible història d'amor. 710087.

PINTOR de professió, músic d'hobby; voldria conèixer senyoreta fins a 33 anys que li agradi la música i un poc la bohèmica. 277990.

S'Arenal
de Mallorca

FADRI de mitjana edat, la meua feina és la construcció, 200.000, cotxe, xalet m'agraden els esports, la casa. Senyora 35/50 anys fins matrimonials. 247912.

MALLORQUI, 30 anys 1'80 d'alçada, estudis universitaris, pis, cotxe, fadrí voldria fer una amistat seriosa, senyoreta fadrina viuda, sense problemes. Apt. 10.093 - Palma

VIUDA, 31 anys, atractiva intel·ligent, 180.000 al mes pis propi, xalet, i casa gran a Eivissa. T'ofereix el meu amor, la meua comprensió. Senyor formal 34/40 anys 247912.

ESTUDIANT, esportista m'agrada la muntanya m'apassionen les regates contactaria amb al·lota amb els mateixos gusts Exclusiva amistat 247990.

PILOT d'aviació d'edat, físicament atractiu, 1'80 d'alçada, està interessat en conèixer al·lota de 17 a 22 anys per bona amistat i és possible conviure, viatjar i disfrutar de la vida. Crida'm al 710087.

CAP DE VENDES, 31 anys, bona presència cotxe, xalet, resident i poble, amb un gran esdevenidor; em falta amor, estimació; senyora / senyoreta formal, amb fins matrimonials. 710087.

Arreglos

MARGA

**ARREGLOS
DE PECES
DE VESTIR
EN PELL**

Carrer Capità Ramonell
Boix, 40
Tel. 41 58 16
ES MOLINAR

PER IL·LUMINAR
LA SEVA LLAR
**ELÈCTRICA
NYEGOS**
Jaume Balmes, 45
Telèfon 29 56 18
07004 Ciutat de Mallorca

MENJARS CASOLANS

**SOM ESPECIALISTES
EN XOT I PORCELLA
FEIM PRESSUPOSTS
PER A BATETJOS,
COMUNIONS I BODES
APARCAMENT PROPI
ELS DILLUNS
TANCAT
AVINGUDA DE
CARLES V - TEL.: 661117
LLUCMAJOR**

PERSONALS

ENGINYER, 27 anys, el meu cor bateja cada dia més fort perquè sàpigues que et necessit, no sents el seu batec?! Doncs acostat més, et necessit, dona, tu seràs el que més apreciarà el meu cor, ànima, pensament i altres. Com abans millor, fins totalment seriosos. 710087

PROFESSORA D'IDIOMES, voldria conèixer l'home dels seus somnis, un home que sàpiga el que és una dona de la llar, bruna de cabells llargs, ulls negres, 31 anys. Crida'm al 710087.

FADRI, 24 anys, professió important, 145.000 ptes. al mes, pis i cotxe propis, salut excel·lent, nacionalitat italià - espanyola; cerc senyoreta formal, intel·ligent, per fins seriosos. Apt. 10.237 (Palma).

SEPARAT, 29 anys, mallorquí, 1'80 d'alçada, prim, ulls negres, estudis normals, afició a la música i l'arqueologia; senyoreta amb fins semblants, amistat / matrimoni. 710087.

BORSA DEL MOTOR

VENC Ford Scort-Laser 1.300, PM-AB. 600.000 ptes. Bon est. Tel. 66 01 25.

SI DESITJA UN COTXE nou de la nostra gamma, vingui i en parlarem. **AGENCIA OFICIAL RENAUULT**. Tel. 413867 - Son Ferriol.

Seat Ibiza, FM-N. 700.000 Ptes. Panda Marbella, PM-N. 530.000. Volkswagen Polo, PM-N. 680.000. Seat 127, quatre portes, PM-P. 85.000. Seat 127, PM-X Fura, 75.000 Ptes. Telf. 248914 - Son Ferriol.

GASTRONOMIA

MESON LOS HERMANOS. Nova direcció. Els migdies menú a 550 ptes. Carretera Militar, 253. Tlf.: 268257. S'Arenal de Mallorca.

MCDONALD'S S'ARENAL. Celebra el teu aniversari amb nosaltres en un ambient familiar. Avinguda nacional, 34 (entre els balnearis 8 i 9). Tel. 491891. S'ra. Susana.

S'Arenal
de Mallorca
265005

EXPRES CAFETERIA. Cuina mallorquina. Menú a 500 ptes. Carrer Bisbe Roig, 46. Tlf.: 662972. Llucmajor.

LA NÈCORA. Cuina catalana i internacional. Passeig Barceló i Mir. 11 Tlf.: 247272. Es Portixol.

RESTAURANT DELFIN DORADO. Bodes, comunions, dinars d'empreses. Dini per un milenar de pessetes. Carrer Joan d'Austria, 13 - Badia Gran.

RESTAURANT SA BOLEA. Cuina feta com Deu mana. Si frissau, no vengueu. Carrer Acapulco, 4. Sortida, n. 3 - Les Mervelles. Tel. 265188.

OS CANTEIROS RESTAURANT. A casa galega do Ca'n Pastilla. Comidas e vinhos galegos. Av. Bartomeu Riutort, s/n. Tel. 262674 - Ca'n Pastilla.

CAFETERIA COSMOPO-LITA. Pop a la galega. Peixos, marisc i carns. Vinhos da terra galega. Terra, 44 S'Arenal de Mallorca. Tel. 263099.

EL PARADIS DE L'HAMBURGUESA. Hamburgueses, salxixes i pollastres a l'ast. Marbella, 43. Devora el quarter de la Policia Nacional.

RESTAURANT JAMAICA, cuina mallorquina, especialitat en paelles. Carretera Militar, davant l'ambulatori. Tel. 262923. S'Arenal.

LA COVA DEL TORO. Cuina típica mallorquina, pa amb oli i pernil, caragols, tripes, frit, truita de riu, gambes, paella. Carrer Arrecife davant la mar. Ciutat Jardí.

HOSTAL MARACAIBO, cuina mallorquina casolana. Devora les Escoles de Ca'n Pastilla. Tel. 263017.

BAR RESTAURANT ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius i de companyonia. Carrer de la Grúa, 6 - Ca'n Pastilla.

XINA ORIENTAL. Menjars i begudes xineses. Carrer de Joaquim Verdager, 12. Tel. 266721, S'Arenal.

RESTAURANT CA'N TIA TALECA. Porcella rostida, xot rostit i altres especialitats. Presuposts per a bodes i comunions. Avinguda de Carles V. Tel. 660297 - Llucmajor.

RESTAURANT - TORRADOR LLUCMAJOR. Xot i porcella rostida. Avinguda de Carles V, cantonada Carretera de Campos. Tel. 660439 - Llucmajor.

CAFE CA'N REAGAN. Berenars i soparets. Lloc de trobada dels pagesos del Pla de Sant Jordi. Tel. 411266 - Casa Blanca.

SERVEIS PROFESSIONALS

MESTRESSA s'ofereix per cuidar nins a ca meva de S'Arenal. Horari a convenir. Tel. 262197.

DONA de fer feines s'ofereix per hores. Tel. 269225.

PAPERERIA CERVERA. Material escolar i d'oficina. Llibres de comptabilitat. Cardenal Rossell, 82 - Coll d'En Rabassa.

NEUMATICS SON FERRIOL, equilibrats de rodes, canvi de rodes i peus. Avinguda del Cid, 73. Tel. 413155 - Son Ferriol.

Dona de fer feines s'ofereix per hores de Sant Jordi i envoltants. Telf. - 642494.

DOS CAMBRERS autònoms professionals. Serveis extres a hotels, servei diari a l'hora que sia, s'ofereixen. Tel. 263042.

SENYORA de neteja, s'ofereix a 600 ptes. l'hora. Telf. 413269 - 770348.

CUINER de 25 anys cerca feina. Telefonar a partir de les 5 de l'horabaixa al 268675.

DONA de fer feines per hores s'ofereix a S'Arenal i Cala Blava. Tel. 265838.

PER REPARTIR propaganda o similars m'ofereix, tenc experiència. Tel. 266332.

JOIERIA RELLOTGERIA

MARINA
CARRER, SALUT, 21
TEL.: 262415
S'ARENAL DE MALLORCA

S'ARENAL

Bitllets d'avió i de vaixell.
Vols xàrters.
Crediviatge.
Lloguer de cotxes.
Reserves per telèfon i entrega de bitllets a domicili. Amílcar, 16.
Tels. 266673-261265.
S'Arenal de Mallorca.

FERRERIA DE N'ANTONI SEGUI. Ferro i alumini. Carrer de Castillejos, 53. Tel. 262592. Coll d'En Rabassa.

BALL DE BOT, al·lota jove en dona classes. Grups reduïts. Econòmic. Per informació: 416445. Demanau per na Maite.

LLUCMAJOR, pneumàtics Joan Servera, correuges de tot tipus, bateries, equilibrats, pegats ràpids i pegats de coberta en calent. Ronda Migjorn, s/n. Tel. 660089.

CUINER amb experiència s'ofereix per hores o de nit. Barbacoes, cafeteries, restaurants o particulars. Tel. 268675.

PLANXISTERIA, pintura, mecànica. Taller "SAN FRANCISCO". Camí de Son Fangos. Tel. 490314 - Es Pil·larí.

INSTAL·LACIONS elèctriques i sanitàries CEJU.CB., instal·ladors oficials de gas ciutat, propà i butà. Carrer Marqués de Tenerife, 77. Tel. 242593 - Son Ferriol.

AL·LOTA s'ofereix per tenir cura de nins i per fer neteja per hores. Trucar els vespres. Bàrbara. Tel. 271316.

GUARD NINS a ca meva. Bon tracte. Tel. 266834.

TELEVISORS, vídeos, radio-cassettes, arreglam. **ELECTRONICA J. GARCIES**. Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335 - Coll d'En Rabassa.

MAGATZEM DE PINSOS, adobs i cereals. Distribuidor de pinsos PIEMA. Avinguda del Cid, 77. Tel. 243725 - Son Ferriol.

DONA DE NETEJA se necessita. Tel. 265005.

SENYORA s'ofereix per a servei domèstic 4 dies cada setmana. Tel. 269225.

MATERIAL DE CONSTRUCCIO, rajoles i pavimentació. **JOSEP MARTINEZ**. Carrer Canonge M. Rotger, 9. Tel. 260091.

AL·LOTES de 15 a 19 anys, necessit per tenir cura d'oficina. Necessari idiomes, mecanografia i simpatia. Tel. 710087.

TINTORERIA CALTOR. Neteja de catifes, mantes, cortines, cobertors i tota classe de peces de vestir. Carrer Torrent, 9 - S'Arenal. Tel. 265447.

BUGADERIA Super Clean, rentam en sec i amb iagua, mantes, cobertors i tota la resta. C/ de sant Antoni de la Platja, 8 - Can Pastilla. 260370.

PNEUMATICS BRASIL, pegats ràpids, bateries, correuges de ventilador, canvis d'oli, greixar, rentats de motor. Carretera de Manacor, 391 - Son Ferriol. Tel. 270645.

ARREGLAM rentadores, màquines registradores, ràdio-cassettes de cotxes, porters electrònics. **Electronica EL GAUCHO**. Carrer Mallorca, 2. Telèfon: 263423.

ENSENYANCES

FRANCES i anglès, classes particulars a S'Arenal. Tel. 269946.

IDIOMES 92
TRADUCCIONS
TÈCNiques
CLASSES D'ANGLÈS,
ALEMANY I ESPANYOL
PREUS ECONÒMICS
CARRER DE BARTOMEU
CALAFELL, 6 BAIXOS
TELF.: 491998
07600 S'ARENAL

FRANCES, ANGLÈS, alemany, classes particulars, conversació per a principiants, zona S'Arenal. 263881.

C. BALEARES, 25-2
El Arenal

T'ofereim cursos de programació en:

BASIC
dBASE III PLUS
COBOL
TURBO - PASCAL
TURBO - C
TURBO - BASIC
BASIC2 *

*(el de l'AMSTRAD PC) i de formació d'usuaris en:

ABILITY 2000
OPEN ACCESS II
SYMPHONY
LOTUS 1-2-3.
LOCO SCRIPT.

A més d'un llarg etcètera, pots aprendre:

BANCA
MECANOGRAFIA
COMPTABILITAT
IDIOMES
REPÀS.

Carrer Balears, 25-2-1.
Tel. 491916 - S'Arenal de Mallorca.

PROFESSOR de dibuix tècnic necessit. Tel. 262276.

GIMNAS ESPADAS. Carrer del Duc de Rubí, 3 - Son Ferriol. Gimnàstica de manteniment, Karate, Judo. Telf. 418709. Professors titulats.

NOU BOTIGA CANINA NOU

«PET SHOW»

Tot per el benestar del seu ca o moix

Alimentació, netetja i higiene

Llits i juguetes

(recomanats pel Dr. Magrini)

Carrer Diego Zaforteza, 29
(davant la Cafeteria Venus)
Balneari 8
S'ARENAL DE MALLORCA

Demanen 6 anys de presó per a dos soldats per violar un company

Lluís R. Hernández
BARCELONA — El fiscal va sol·licitar ahir que s'imposi una condemna de sis anys de presó a dos soldats de la caserna del Bruc, de Barcelona, acusats de forçar sexualment un company seu. Tot i que els suposats agressors van penetrar analment la víctima, no se'ls ha pogut imputar un delictes de violació perquè van actuar abans de la reforma del Codi Penal. L'acusació fiscal es basa exclusivament en un delictes d'abusos deshonestos, que és castigat amb una pena sensiblement inferior.

L'afer es remunta al 26 de setembre del 1988. Per aquella època, els reclutes Guillermo de la Rosa Aranda, de

20 anys, i Francisco Chancón Nieto, de 21, van ser arrestats per cometre una falta i conduïts als calabossos. Segons el fiscal, els dos soldats s'havien caracteritzat des de la seva arribada a la caserna "pel seu caràcter violent".

En la cel·la van coincidir amb un altre recluta, Francisco O.S. Des d'un primer moment, segons les tesis del fiscal, Chacón i De la Rosa van obligar el seu company "a fer treballs servils". A més, el van sotmetre a "un permanent estat d'intimidació".

En una ocasió, van demanar-li que els acariciés els òrgans genitals. El noi es va resistir inicialment a aquests propòsits, però a la fi va haver d'accedir

perquè "el van colpejar". Però, després de tenir satisfets els seus desitjos libidinosos inicials, Chacón i De la Rosa van voler anar més lluny i van sodomitzar l'altre recluta. Aquest va denunciar els fets als seus superiors i es va obrir una investigació.

El fiscal va dir ahir que, a causa dels abusos sexuals, la víctima va patir unes ferides que van trigar quinze dies a curar-se. El fiscal no descarta que, a més a més, el noi pateixi seqüeles psicològiques. Per aquesta raó, vol que els suposats agressors paguin una indemnització de 75.000 pessetes per les lesions causades i de mig milió de pessetes per les seqüeles.

Menorca

Llibertat per un pare acusat de pegar i violar la seva filla

José Antonio Rafael C. G., de 46 anys d'edat, ha estat posat en llibertat provisional, sota la fiança de cent mil pessetes. Se l'acusa de maltractar, intimidar i violar en diverses ocasions la seva filla de 15 anys d'edat. El processat ha estat posat en llibertat provisional el passat mes de setembre, després d'haver estat dos mesos i nou dies a la presó de Maó.

Els fets que motivaren el processament tingueren lloc a Ciutadella, el passat dia 17 de juliol de 1989. La filla de l'acusat efectuà una denúncia acusant el seu pare de maltractaments i d'haver estat violada diverses vegades.

Aquesta situació es prolongà durant uns tres mesos, fins que la menor decidí donar avis a la policia.

Després d'haver prestat declaració, José Antonio Rafael va ser tancat a la presó, però el seu advocat ha aconseguit la llibertat sota fiança després de poc més de dos mesos de presó.

Els autors del fet espanyaren amb pedres la teulada i dispararen a la porta amb un rifle

El repetidor que emet el senyal de TV3 per a la zona d'Alcúdia, situat al puig de Son Martí, ha sofert desperfectes causats per persones desconegudes que llançaren pedres a la teulada de la caseta i dispararen contra la porta.

L'acció es produí dos dies abans del passat 24 de desembre. Els autors dels desperfectes tiraren pedres a la teulada d'uralita fent-hi uns quants forats i dispararen amb un fusell contra la porta metàl·lica que tanca la caseta.

Així mateix, els autors de les destrosses realitzaren unes pintades a les parets exteriors de la caseta, d'un marcat caràcter anticatalanista, curiosament en català. Ningú, fins ara, ha relacionat aquest fet amb l'atemptat que va sofrir el repetidor d'Alfàbia i del qual l'ultradretà Jaime Martorell és el principal encausat.

A pesar dels fets, els responsables del repetidor no pensen fer ús de mesures excepcionals, en tot cas reforçar un poc l'estructura de la caseta per evitar que d'aquesta manera es pugui accedir a l'interior.

Actes de vandalisme contra el repetidor de TV3 a Alcúdia.

El Molinar

Sis persones ferides al Portitxol

Es va produir un accident múltiple de trànsit al revolt del Portitxol, dins el Molinar, a conseqüència del qual sis persones resultaren ferides de diversa consider-

ació.

Dos vehicles es veran involucrats en l'accident, en un d'ells hi anaven tres joves i en l'altre cinc membres d'una ma-

teixa família. De les vuit persones, sis hagueren de ser duites a l'hospital amb ferides de diversa consideració, cap d'elles en estat greu.

almacenes femenias

Almacenes Femenias, S.A. Materials de Construcció

POLÍGON DE LA VICTÒRIA:

Gran Via Asima, 1 - Tels. 20 47 62 - 20 47 02 i 20 48 17

PALMA CENTRE:

Carrer d'Aragó, 139 - Tels. 27 23 56 i 27 23 64

S'ARENAL:

Carrer de Diego Zaforteza, 1 - Tels. 49 15 58 - 49 16 11 i 49 16 50 - FAX: 49 15 58

LLUCMAJOR:

Ronda de Migjorn, s/n. - Tels. 66 07 01 - FAX 20 69 98

El prestigi aconseguit per ALMACENES FEMENIAS és el resultat de 50 anys de qualitat, servei i professionalitat.

ALMACENES FEMENIAS posa a la seva disposició tot tipus de materials de construcció, destacant les rajoles i paviments, no només pels seus bellíssims dissenys sinó també per la gran varietat d'estils que ens ofereix aquesta prestigiosa firma mallorquina.

ALMACENES FEMENIAS demostra la seva professionalitat acostant als residents d'aquestes illes les més importants marques nacionals i internacionals.

La situació de Núria Cadenes a Carabanchel

Una provocació contínua

Martí Cases - Revolta

La Núria va ser detinguda al carrer, el dia 9 de setembre del 1988, conjuntament amb tres xicots més. Malgrat tot el que va sortir a la premsa, ni tan sols en el mateix atestat policíac hi figura que li trobessin res a sobre. Només uns apunts de l'Institut que tenia a casa de feia dos anys: "Ah! éso són apuntes para fabricación de explosivos!" Els veïns encara al·lucinen: "però si això és de l'Institut..." "Nada, nada, que ustedes no entienden". La Núria sempre s'ha reivindicat com a membre de Maulets, que és una organització juvenil independentista. Mai ha negat que sigui independentista, d'esquerreres, comunista... La detenció es va produir, precisament, poc temps després de fer la presentació pública de Maulets. Que la tinguin tant de temps tancada sense una acusació concreta sembla un missatge una advertència dirigida a la gent jove. Fixa't que la Núria la van detenir als 18 anys.

És molt jove. Feia temps que no hi havia gent tan jove a la presó...

Bé l'any vinent en tindrà vint i ja no serà tant jove... El cert, però, és que de dones és la més jove de totes les preses polítiques de l'Estat. Les col·legues de Carabanchel li deien la "Baby". També hi ha un noi, l'insubmis Jon Sánchez, que encara no ha fet els 19. Són tota aquesta mainada que va aprendre a organitzar-se en la moguda dels instituts de fa tres anys. La Núria va participar de ple en la vaga... Una nova generació. Ja toca, no?

Quina és la situació de les preses a Carabanchel, ara?

Quan va entrar a Carabanchel hi havia un col·lectiu d'unes 54 preses polítiques. Hi havia algunes dones del GRAPO, una gallega i la resta eren basques, totes acusades de pertànyer a ETA. Vivien en comuna i ho tenien muntat tot, des del menjar, estudis, seminaris, tot. Arran de la ruptura de les negociacions d'Alger, i de l'atemptat contra un funcionari de presons, van començar les represàlies i la dispersió dels presos i preses. Tot d'un plegat cridaven una presa per la megafonia i ja no la veien més. Això les va afectar bastant. Hi havia, per exemple, una basca de seixanta-set anys a qui anomenaven la "iaia" el marit de la qual és malalt terminal en un hospital. Doncs bé, aquesta dona, una mena d'institució entre les preses, la van enviar sola a Avila. Completament sola. "Aquesta dona es morirà", em deia la Núria.

Tenen contacte amb les preses socials de Carabanchel?

Al començament hi havia recels mutus. Un gran desconeixement. Una gran distància cultural. No sols per part de les polítiques, sinó també de les socials. Allò de les polítiques, les socials deien que els semblava "un convento de monjas". Aquell ambient d'estudi, ningú es picava... cançons més aviat kumbaiàs. I elles, vés!, amb el "lolailo-lolailo"... Això va ser el primer contacte. Però la reacció de les preses socials va ser molt positiva quan es van adonar que les polítiques encara estaven més represaliades que elles. "Ostras, pues os tienen más mania!". I el tercer pas va ser la solidaritat. L'última sanció a la Núria - la sancionen constantment per les coses més estúpides - ha provocat una protesta col·lectiva, cosa super-prohibida, de les preses socials davant la directora de la Presó i un escrit col·lectiu a la jutgessa de vigilància penitenciària, la Manuela Carmena, denunciant la discriminació de les polítiques. És emocionant, oi?

Realment, i l'actitud de les funcionàries sembla dura...

Molt. I no sols amb qui els planta cara. El de Sussanna López, per exemple, em sembla un cas bestial de repressió. La Sussanna és gallega, està acusada - sense proves - de pertànyer a l'EGPG. És epilèptica i les carcelleres l'estan provocant constantment per demostrar que està boja i poder-la enviar al manicomi. No li donen les pastilles quan toca, la desperten si dorm profundament... Van intentar ingressar-la a l'Hospital Psiquiàtric Penitenciari, d'on no en surts si no consideren que està curada, però la van haver de tornar perquè es va posar en vaga de fam. Si aconseguïen ficar-l'hi novament, ja no en sortirà.

I en d'altres presons, quina és la situació?

Les mosses que vénen per judicis sembla que vagin a Carabanchel com a un balneari de tan malament com estan les altres presons. Arriben primes perquè moltes s'han negat a menjar el ranxo espantós que els donen. Hi ha mosses que s'han passat una setmana amb pa i llet. Les tenen totalment massacrades. D'altra banda, les funcionàries en el seu paper de "reinserridores" no perden ocasió per establir diferències de tracte entre les preses per provocar la desunió. A qui creuen més feble li van donant petits privilegis. És per això que el col·lectiu de presos i preses bascos estan fent xapeig voluntari i vaga voluntària de visites, per evitar aquestes maniobres els divideixin. És molt dur. Es necessita molt de tremp i molts nassos...

També es posen pegues a les famílies...

L'actitud de les funcionàries no sols és de provocació envers les preses sinó també envers les famílies. I no dic els amics perquè els amics i amigues ja no els hi deixen anar. Ni telefonades amb català. Obliguen les preses a parlar amb castellà. Elles s'hi neguen i, és clar, es queden sense. Els vis a vis s'han acabat, perquè les obliguen a despul·lar-se abans, i elles també s'hi neguen. L'última és que han prohibit la visita els diumenges. El següent pas serà prohibir-la els dissabtes.

Quina és la situació legal actual de la Núria?

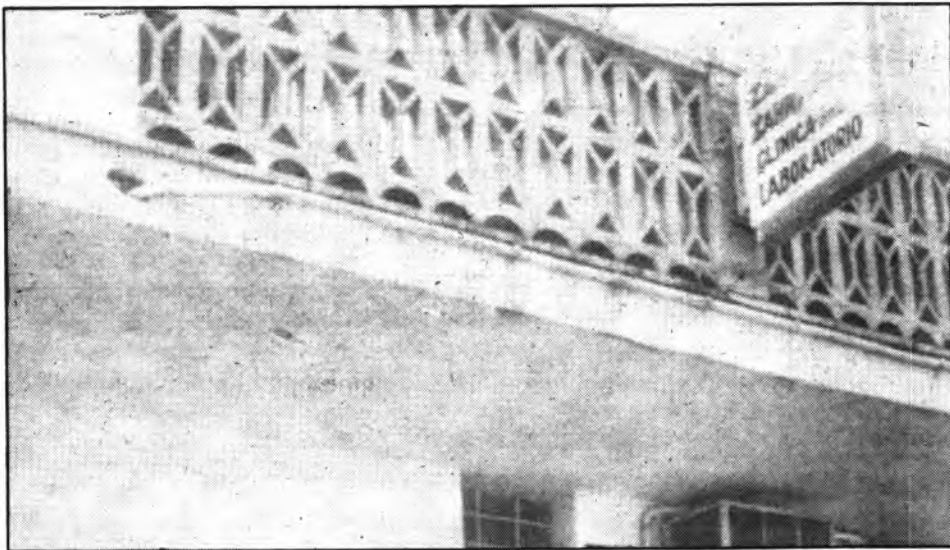
Fins ara només hi ha un acte de presó incondicional preventiva sense fiança amb una acusació genèrica pels altres tres xicots i ella. Això conculca l'article 5.2 de la Convenció dels Drets Humans del Consell d'Europa segons el qual quan es decreta presó cal comunicar individualment quina és l'acusació en concret. De fet, encara no hi ha cap acte de processament. I així que n'hi hagi, pel que s'anomena "Procedimiento de Urgencia" - mira tu quina urgència que ja porta més d'un any! -, l'advocat només té quinze dies per presentar les al·legacions. Fernando Salas, el seu advocat, considera que la Núria es troba en una situació d'indefensió absoluta.

Quines iniciatives estan previstes en solidaritat amb la Núria?

El "Grup de Suport a Núria Cadenas i companys independentistes empresonats" hem organitzat una recollida de signatures (n'hi ha més de mil cinc-cents fins ara) i hem publicat un anunci a l'AVUI. Hem portat al Tribunal d'Estrasburg una queixa de la Núria denunciant la seva situació. Ens hem posat en contacte amb Amnistia Internacional: una de les coses que més l'anima és rebre cartes, com més millor i de tot arreu. N'ha rebut fins i tot de Bangla Desh... Realment el que la manté, a ella i les altres, és la solidaritat. També em sembla molt interessant la iniciativa que va sortir dels grups de joves: el manifest que es va fer per l'11 de setembre signat per tot d'organitzacions polítiques juvenils. Els Comitès de Solidaritat amb els Patriotes Catalans estan preparant una campanya per demanar que enviïn els presos i preses catalans a presons d'aquí. De fet, tan malament s'hi està allà com aquí, però aquí, si més no, serà més fàcil visitar-los. Ah! i pel gener l'Editorial 3 i 4 publicarà un llibre amb cartes de la Núria escrites durant els sis primers mesos de presó.

Martí Cases

Teresa Alabèrnia fa actualment de "mare de", de mare de la seva filla Núria Cadenas... Deixa la seva veu, que hem sentit segura i rotunda en actes del moviment feminista, a la Núria empresonada a Carabanchel. Faria falta molt més que una pàgina de REVOLTA per contenir l'enfilall de denúncies que l'experiència de la presó de la Núria li suscita. O que la presó suscita a la Núria. Perquè hi ha una identificació tal que més d'una vegada fa l'efecte que qui es troba sota la fèrula de les carcelleres de Carabanchel és la mateixa Teresa.

El detingut feia anys i més anys que tenia una clínica a s'Arenal.

S'Arenal de Mallorca

Detenció d'un alemany acusat d'exercir de dentista sense titulació

Gerd Hoachim F., ciutadà alemany que regentava una clínica dental a s'Arenal de Mallorca, ha estat detingut per la policia acusat d'exercir la professió de dentista sense la corresponent titulació universitària. El servei policial s'efectuà per requeriment del Col·legi d'Odontòlegs de les Balears.

La clínica dental

de Gerd Hoachim F. estava situada al carrer del tinent Garau Salvà, de s'Arenal, amb el nom de "Frank Dental". La policia rebé la denúncia del Col·legi d'Odontòlegs i decidí actuar, però en una primera visita a la clínica il·legal, quan cridaren a la porta ningú els va obrir, raó per la qual es pensa que els clients accedien a l'interior de la

clínica mitjançant una contrasenya. Dies després, la policia pogué accedir a la clínica i intervingueren el material de dentista i procediren a la detenció del suposat dentista, el qual al·legà que la documentació que l'acreditava com a dentista estava esperant la seva homologació a Madrid. La clínica estava oberta des de l'any 1983.

Guerra entre dos clans gitanos

El passat dia 15 de gener, devers les nou del matí, sis persones arribaren al carrer de les Animes, situat al polígon de Llevant, en quatre turismes. Quan baixaren d'aquests, es va poder veure com duïen diverses armes, sobretot ganivets, i com destrossaven els vidres d'una furgoneta estacionada davant la casa. S'efectuaren tres disparos amb una escopeta, uns d'ells atravesà la persiana i el vidre de la finestra del tercer pis de l'edifici.

Després de l'arribada de la policia, els veïns informaren que sis individus d'aspecte gitano havien estat els responsables dels disparos i de les destrosses a la furgoneta i esmentaren les marques i matrícules dels vehicles: un BMW, un Suzuki Santana, un Renault 21 i un Ford Sierra. La policia identificà els quatre cotxes com a pertanyents a uns residents del poblat gitano de Son Banya. Prop de les deu del matí, una hora escassa després dels fets, la policia

acordonà la zona de Son Banya i procedí al seu registre. Un grup de residents intentà que la policia no duqués a terme les seves tasques d'identificació, produint-se moments de tensió. La policia detingué uns quants sospitosos i precintà els vehicles que havien participat en l'"excursió" al polígon de Llevant. Segons sembla, a l'edifici contra el qual dispararen hi habiten tres familiars del conegut narcotraficant anomenat "el Cebolla".

S'Arenal de Mallorca

Un estirabosses arenaler detingut per la policia

Marcelino O. M., conegut delinqüent de s'Arenal i que només té 16 anys d'edat, ha estat detingut per la policia i s'ha confessat l'autor de nombrosos robatoris efectuats

mitjançant el procediment de l'estirada de bossa a s'Arenal. La policia detectà un important increment de les denúncies per robatoris efectuats per aquest procediment després d'haver

posat en llibertat Marcelino O. M., raó per la qual, i a causa dels molts antecedents en aquest aspecte de l'acusat, la policia procedí a la detenció del jove delinqüent.

Coll d'en Rabassa

Roben a l'interior d'un establiment

Aquests dies passats els lladres han actuat al Coll d'en Rabassa. La botiga de "Tapicerias Martínez" n'ha patit les

conseqüències. El propietari va ser avisat per un veí de la botiga que hi havia uns individus dins l'establiment que havien entrat moments

abans trencant un vidre amb una pedra grossa. Quan la policia i l'amo arribaren a l'establiment els lladres ja no hi eren.

La fotografia correspon al mostrador de Cortinatges Martínez del Coll d'En Rabassa.

CLÍNICA DENTAL

Nora del Valle Soria
ODONTÒLOGA
COL·LEGIADA N. 272

BONES FESTES

Carrer Faust Bonafé, 46 baixos
Tel. 27 42 11 SON FERRIOL

CLINICA DENTAL

Dra. Pilar Oto María
METGE ODONTÒLEG

Antonio Garcías, 14
Tel. 66 02 83
07620 LLUCMAJOR
MALLORCA
(Balears)

CENTRE DE RECONeixEMENT MÈDIC-PSICOLÒGIC

MOLINAR

Certificats carnet de conduir
i llicència d'armes

Cada dia de 18 a 20 hores

Carrer Xadà, 17 - Tel. 41 77 51 - ES MOLINAR

DR. BARTOMEU FONT

COL·LEGIAT N.º 251

METGE DENTISTA

PASSEIG MIRAMAR, 33-1º-2º - TEL.: 264152
S'ARENAL DE LLUCMAJOR

Tenis Arenal

GABINET MÈDIC
ASSESSORAMENT I CONTROL FÍSIC-ESPORTIU
OBESITAT I CELULITIS
ORIENTACIÓ DIETÈTICA I DE NUTRICIÓ
LASERTERÀPIA
ACUPUNTURA I AURICULOPUNTURA
TRACTAMENT MÈDIC PERSONALITZAT DE LA
DESHABITUD AL TABAC
CONSULTA: DIMARTS I DIJOUS
DOCTORA: MARGARIDA ARROM
TELS.: 263834 - 263112
PADLE TENNIS BADMINGTON

Amb ulls forasters

El Molinar, gitanos, droga....

Els gitanos estan de moda aquí, a Mallorca. Jo diria que tristement estan de moda. I amb això començ ja a prendre partit alhora de criticar posicions. Cada dia la premsa du notícies d'aquest col·lectiu social i humà i, desgraciadament, sempre relacionades amb el submón de la droga, la violència, la prostitució, els suborns... Ah! Com m'agradaria -i a qui no?- poder disposar de la vareta màgica per posar-hi solucions que no siguin només embrutar paper amb lletra escrita, per no només dur problemes sinó tenir l'eficàcia de tallar d'un cop, posar remei a tragèdies, desfer greuges, solucionar desgràcies d'altri, sortir de l'impasse, en definitiva, on ens trobam.

Potser ja és qualque cosa no tenir, en aquest tema, les mans en absolut embrutades; potser ja és molt, encara volem seguir confiant i treballant activament per cercar-hi solucions. Potser és tot quant un pot fer, no romandre quietos i treure, un cop i un altre, a la llum pública el tema, la problemàtica, la situació del moment en què ens trobam. Qui fa el que pot...

Però anem a la qüestió: els gitanos i Mallorca. És cert que controlen el món de la droga? És cert que, desapareguda la seva "organització" amb més de 130 pisos per a la distribució de droga, amb diversos clans de famílies distribuint-se el repartiment... és cert que amb això desapareixeria tot el tràfic de corrupció, criminalitat i delictes que hi ha a Mallorca?

Sincerament i en absolut, no. Ni puc ni em toca (què més voldria jo) ser el redentor de ningú, ni tampoc d'una raça, en aquest cas la gitana, estesa a tota l'illa... Però sí vull sortir en defensa del sentit comú, de la veritat més diàfana i elemental, de la realitat concreta i esfeïdora en què actualment ens trobam: la raça gitana, amb els seus clans i les seves famílies, han caigut a la trampa i, ja que ningú d'entre ells aixeca la veu ni per defensar-se i per mantenir posicions, operativament ha de ser així. El món de la droga els ha necessitat, els ha utilitzat, els ha prostituït... Han vingut a ser com les rates pel que fa a l'extensió de pesta i malalties. Els que manegen a l'illa i fora d'ella el voluminós negoci de la droga han hagut de posar en funcionament un aparell de distribució, d'un món (com ells) immoral i amoral, sense manies i amb

fortes necessitats; sense escrúpols i amb la mínima preparació per fer de transmissors i portadors d'una mercaderia enormement rendible, que mou tants i tants de milers de bilions, que corromp tantes i tantes voluntats.

I ara què? ¿Seran els gitanos l'únic cap de turc a l'hora d'extirpar l'epidèmia, a l'hora d'haver-nos de'enfrontar amb el problema? Perquè, que ningú en dubti, dels que tenen el vertader poder executiu i la peremptòria necessitat de posar-hi solucions; que ningú en dubti que, més prest o més tard, aquest serà un problema al qual s'haurà de fer front d'una manera decidida, agafant-lo per les banyes, com el minotaure de la llegenda... ¿Seran, aleshores, els gitanos i els seus clans i poblats i la seva organització, els únics que hauran de carregar amb el mort, amb la responsabilitat i amb el rigor de la justícia?

Crec, i a contracor, que sí; encara que una altra vegada, aquí, com antany, es pot dir amb l'Oracle: "Major pecat el que m'ha lliurat a tu". Una vegada més, el misteri del Mal entre nosaltres. ¿Només gitanos i forasters al "barco de rejilla"? Només "a ca una puta la màfia estrangera de la droga que es fa amo i senyor de les Illes"? Dins el "barco de rejilla" hi hauríem d'incloure molts dels d'aquí, gens forasters i ben mallorquins de fondes arrels i que mai no podran tirar ni la primera ni la darrera pedra amb les seves mans empastissades i ampulosament tacades i plenes amb el delictes de la droga.

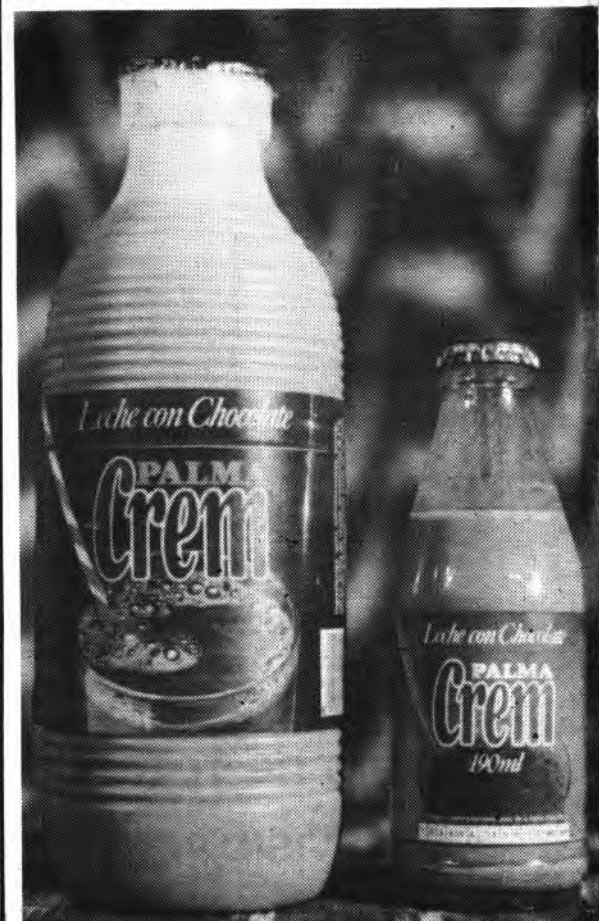
A. de V.

URBANITZACIÓ SA TORRE

Sortida prolongació autopista.
A la carretera de s'Arenal al Cap Blanc
quilòmetre 7'50.
Venda de solars devora la mar.
Visites: cada dia manco els dimecres.

DE LA MILLOR LLET, EL MILLOR BATUT DE XOCOLATA

Envassos no retornables d'1/5 i de litre
Batut de xocolata amb la garantia de Palma Crem
Produïda a s'Arenal de Mallorca

N.R.S.I. 1500983-pm
GRANJAS SAYJA RAMADERA
HORT DE CAN SASTRE
Final autopista de s'Arenal
Tels. 26 38 14 - 49 10 61 - 49 11 51
SES CADENES DE S'ARENAL

S'Arenal de Mallorca

La Guàrdia Civil Intervé mig quilo d'haixix

Gràcies a una confidència realitzada a la Comandància de la Guàrdia Civil de Palma, es pogué procedir a la incautació de prop de mig quilo d'haixix a una casa situada a s'Arenal de Mallorca.

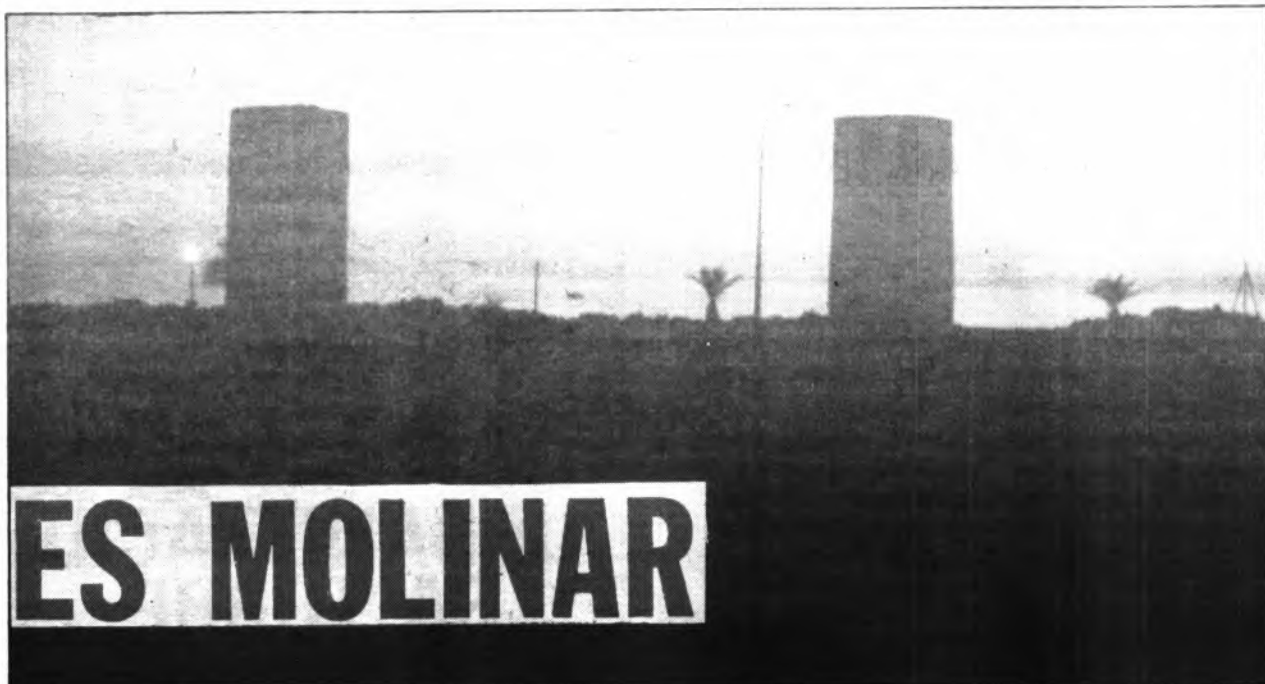
A més de l'haixix, la policia intervingué unes balances de precisió i eines

per a la manipulació de la droga, així com quasi quatre mil marcs alemanys, més de cent corones sueques, unes set-centes lliures esterlines i més d'un milió tres-centes mil pessetes en metàl·lic. El propietari de la casa, Juan N. LL., de 39 anys, ha estat detingut i posat a disposició judicial.

EXPRESS

CAFETERIA HAMBURGUESERIA

Carrer Bisbe Roig, 46 LLUCMAJOR

ES MOLINAR

El Molinar Esportiu

La petanca segueix essent l'esport que concentra més persones i voluntats al Molinar. Distribuïda en tres bars, el Chinchilla, el Málaga i el Levante, amb uns resultats globals bastant satisfactoris i un Atlètic Molinar, del Bar Chinchilla, que encapçala la lliga de Preferent de Mallorca amb 18 punts dels 22 possibles (11 proves jugades), empatat amb el Santa Marta, un dels clubs històrics de l'illa. És a dir, al capdamunt de la petanca balear... que segueixi el bon joc!

A Segona A, el Bar Málaga ocupa el quart lloc, amb 16 punts guanyats en 12 partits; mentre que l'Atlètic Molinar d'aquesta categoria va el sisè amb 12 punts. Encara queda molta lliga per davant per millorar posicions.

I a la Tercera B, el Club Petanca Parque, del Bar Levante, ocupa una bona posició amb 18 punts, després d'haver jugat 13 proves; mentre que el Bar Málaga d'aquesta categoria ocupa el sisè lloc amb 14 punts. ¿Pujarà el Parque a la categoria de Segona que va perdre l'any passat? Amb això estam enfeinats.

Altres activitats, també federades, com són els dards, el bàsquet femení, el futbol... estam esperant el reportatge gràfic per informar-los detalladament.

I pel que fa al futbol, el Rotlet-Molinar, de la categoria de Primera Regional, va el cinquè de la taula de classificació. Així era quan férem aquesta crònica esportiva, perquè així com va la lliga tot pot canviar de la nit al dia.

Ja ha sortit al carrer el número 4 del full que edita la joventut de la parròquia, aquesta vegada dedicat a les

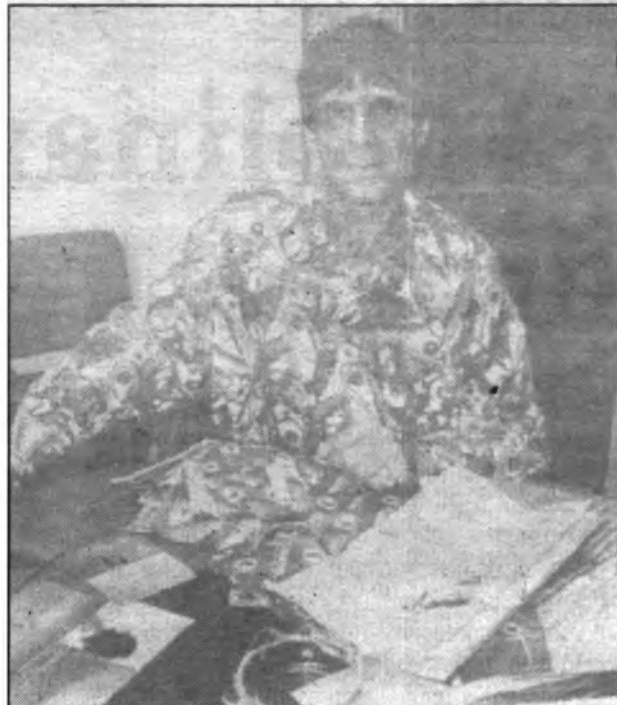
festes de Nadal. Ens crida l'atenció que hi hagi més lletra castellana que no catalana. Evidentment es destina a un públic majoritàriament castellanoparlant, o no? Seria aquesta l'excusa? Tot mal té remei en aquest món. I nosaltres consideram que es tracta d'un mal.

Pel que fa a la resta, la joventut s'està organitzant i fan el que pertoca: excursions, assemblees i reunions... I fins i tot treballs manuals i venda pública d'aquests al "baratillo" de l'assecador de les xerxes del Portitxol, a més de serenades i altres tipus de diversió jove. Que duri la marxa!

Ens agrada que ja estigui en marxa el projecte de remodelació i restauració dels molins vells de Can Pere Antoni, que podem veure en el seu estat actual a la fotografia. Ja està tot tancat i les obres de construcció ja es duen a terme a la zona de vora la mar. El marc és inigualable de bellesa i serenor. Esperam uns bons resultats i no gaires "patotxades" que serien imperdonables pel que representa la zona com a imatge per al turisme que ens visita. Temps ha hagut de passar perquè es duguí endavant aquest projecte amb el mínim de garantia i serietat necessària i exigible.

"Endrecem-nos nosaltres mateixos per endreçar el món". Contra la violència i la guerra, justícia i pau; contra l'egoisme, la por i la desesperació, la germanor, la solidaritat i l'amor; contra la misèria i la marginació, la igualtat i la llibertat... Tot un programa d'acció que figura al full número quatre de la parròquia del Molinar. Que l'arbre de 1990 creixi fort i frondós amb aquests fruits nadalencs. Ho desitjam de cor.

A. de V.

Andreu Caballero, després de la segona pedestre París Dakar

«Vaig per la tercera»

Andreu Caballero, el mallorquí que enguany ha participat en la seva segona París-Dakar a peu i per relleus, ha arribat content després d'aquesta experiència i ja pensa amb la seva tercera cursa per les arenes del Sahara.

"M'ho he passat molt bé, ha estat com si hagués participat simplement al "Güell a Lluç a peu", ha dit Caballero un cop arribat a Mallorca.

L'atleta, nascut a Segòvia, ha estat l'únic ciutadà de nacionalitat espanyola que ha participat a la París-Dakar pedestre, prova que ha compartit amb un centenar d'atletes creuant el Marroc, Argel, Mali i Dakar.

"Em vaig platenjar com a objectiu arribar

en perfectes condicions a Dakar i ho vaig aconseguir. Per a mi va ser fonamental endur-me vint-i-cinc quilos de fruites secs, així com endur-me cinc quilos de llim de tonyina perquè, aquest producte, em feia beure i bevia continuament aigua calenta, sense que m'afectàs negativament sinó més bé a l'inrevés", segons les mateixes paraules d'Andreu Caballero, per acabar dient que "el millor que puc dir és que vaig per la tercera, encara que no sé quan la podré fer per falta de temps per preparar-la". La preparació d'Andreu Caballero per a aquesta prova l'ha duit a fer més de 40.000 exercicis abdominals, uns 4.000 quilòmetres i unes 230 hores de gimnàstica.

TALLERS V.V.

REPARACIÓ DE TOTA CLASSE DE COTXES

REVISIÓ PER A INDÚSTRIA

POSADA A PUNT I COMPROVACIÓ
DE CONSUM PER ORDINADOR

Carrer Capità Ramonell Boix, 142 (davant el Bar l'Havana)

TEL. 41 33 73

ES MOLINAR

Desconeguts imprescindibles

Avui, fra Bartomeu Rubert i Roca, de la Porciúncula

Nascut a la Gènova de Ciutat, fill de família nombrosa, del que fou batle de la barriada, camioner transportista i, sobretot, gran pare de conviccions religioses, el senyor Miquel Rubert, a qui hom recorda de nin, en una visita al col·legi-seminari de la Porciúncula, sempre preocupat pel benestar dels seus fills... Tres fills desfilaren pel seminari, tres germans d'ideal seràfic-franciscà que s'han concretat en una ordenació sacerdotal: "Tu es sacerdos in aeternum, secundum ordinem Melquisedec", germà i amic Leandre; i en la dedicació de per vida a l'Ensenyança i Educació de la joventut del nostre protagonista d'avui, fra Bartomeu Rubert i Roca. De 48 anys d'edat, destinat, hores d'ara, i treballant feiner al monestir de la Mare de Déu de Cura, fra Bartomeu Rubert, ¿per què "de la Porciúncula"?

- Això ho has dit tu; tu ho has passat...
- Ho diu la "vox populi"; i fra Bartomeu, ¿on és?
- Quin Bartomeu?
- El de la Porciúncula! Crec que ja no hi és, on és?
- L'han destinat a Cura!
- A Cura? I per què?

Identificat amb el paisatge del nostre centre religiós i franciscà de la Porciúncula, s'ha de reconèixer que ho has estat, fra Bartomeu. Per altra banda, la teva desbordant personalitat i capacitat de simpatia i donació de tu mateix, la teva senzillesa de caràcter i atracció personal...

- Deixar anar els coverbos, home. El que passa és que duia, a la Porciúncula, prop de trenta-cinc anys, des del 4 d'octubre de 1954 en què vaig ingressar al Seminari Menor per continuar els meus estudis cap al Sacerdoci.

- El 4 d'octubre, precisament el dia de sant Francesc...

- El 4 d'octubre de 1954. Mil nou-cents cinquanta-quatre. Fa més de trenta-cinc anys. Trenta-cinc anys! Més de quatre-cents vint mesos! Més de cent mil cinquanta dies! I això, és clar, doncs m'ha posat en relació amb milers de joves, famílies, problemes, assumptes... No precisament per haver ingressat el 4 d'octubre, dia de sant Francesc, sinó pel factor temps, dedicació, entrega, donació d'un mateix, passes, passes, passes...

- Com sant Francesc...

- No; a exemple seu sí; però només a exemple i dedicació seva i comptant sempre amb l'errada humana, les meves circumstàncies, l'exemple d'altres tantes persones... Aquí vaig estudiar el batxillerat amb el pare Sastre, el pare Joan Llabrés, el pare Carbonell, arribant al vestiment o presa de l'hàbit, del Noviciat... Saps que vaig haver d'interrompre el Noviciat a causa de la meua malaltia de polimielitis, passant ja definitivament a aquest centre on vaig impartir l'Ensenyança durant la dècada dels seixanta als setanta, a tants alumnes de la Porciúncula...

- Què els vares ensenyar aquells anys, quina era la teua pedagogia particular?

- Vaig intentar deixar un bon record als meus alumnes, tota la resta acaba passant; però el bon regust de

boca és el que roman. Al cap i a la fi, tot es resumeix en un "sí" o en un "no".

- Serà per això que, ara, molts t'identifiquen i s'identifiquen amb el teu estil franciscà de "fer Porciúncula"?

- Bé, això ho dius tu. Jo vaig fer el que vaig poder i... el que feia falta.

- Per exemple, l'estafeta, vigilant de menjadors, encarregat del material escolar, tècnic i xofer de la flota de cotxes del centre seràfic, guia i acompanyant de mil excursions, mentor, entrenador i vocal del Club Esportiu de la Porciúncula quan aconseguies el títol de minibàsquet amb el pare Joaquim Tebar i vàreu ser campions a la setmana de futbollet, socorrista i ambulància en casos de lesions, urgències... Després, l'època de la direcció del centre amb fra Miquel Llompart, promotor d'equips infantils de futbollet... ¿Recordes que et dèiem el nostre "president-Contestí"? I les instal·lacions esportives i la pista de ciment, escuts, porteries noves, eixamplament dels camps. I les oliveres, la granja, les quiques, la cussa, la nit del meló... ¿quantes passes Tomeu? ¿Quanta alegria i quantes llàgrimes?

- Trenta-cinc anys, tota la meua vida!

- No et va fer nostàlgia, crisi, llàgrimes, sang, aquesta mena d'arrencament de rel de la teua obra, de la teua casa?

- Sí, em va costar molt. Mai no ho hauria cregut possible ni hauria donat jo la passa. Però ja l'he donada i fins i tot assimilada. Som un de tants, al servei de la província religiosa. Qualque dia haurem de deixar fins i tot la vida. Tot són passes. Aquesta ja l'he donada. Saps que la meua ocupació actual és la d'atendre la gent que ens visita al santuari de la Mare de Déu de Cura, encarregat de l'Aula Magna, la Sala de Gramàtica de Ramon Llull, del segle XVI, amb un ambient de música religiosa, amb la capella molt prop de l'oració, amb la taula-escriptori per escriure la Crònica... La vida passa, les obres que hem anat fent romanen i ens mantenen en la vida. Segueix essent un home de relació per als altres.

Segueix un "imprescindible desconegut" escrivint al Llibre de la Vida. Qualcú et segueix recordant i necessitant. Jo he pujat a Cura per mantenir aquesta conversa, per veure't i recordar plegats. Adéu, Tomeu, fins sempre.

- T'agrada aquesta foto per al reportatge? Estàs enmig d'amics. Don Pere Canals que suporta el teu pes, la teua simpatia desbordant i afany de viure, a pesar dels problemes i les contrarietats; l'altre amic i col·laborador de l'acció esportiva que s'afegeix a l'escena... I el gran pinar del cel blau del centre de la Porciúncula?

- M'agrada i em recorda el passat.

- Qualque cosa més a dir?

- Una abraçada a tots. I que enguany la nit del meló es farà a Cura. Paraula d'home! A mal temps, bona cara. I a la boira, bona llesca de foganya i meló. Quedam tots convocats per a la nit de sant Bernat, el 20 d'agost. Serà la nit del meló en la seva segona edició.

Queda escrit. (Adolfo de Villarroja)

En Miquel Àngel Solozàbal i Peña, del Molinar, està al servei del Rei a l'arma d'Aviació i està destinat a Son Sant Joan. Ens diu que no li agrada gens i que frissa d'acabar el servici.

Pintures
J.B. LARA PIQUERES

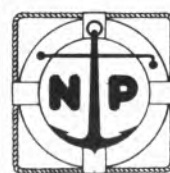
Plàstics, Esmalts
Vernís, Empaperats

Carrer Metge Francesc Aulet, 88-2A
Carrer Gómez Ulla, 20
Tlfs.: 660938 - 662035. Llucmajor

Especialitat en
Peix Fresc
i
Marisc

Carrer Vicari Joaquim Fuster, 1
Tel. 27 93 72 LES PALMERES - EL MOLINAR

NÀUTICA
PORTITXOL

Accessoris - Ferramenta - Ràdios - Sonde - etc.

Objectes de regal - Boutique

Caça submarina i pesca esportiva - Venta de cucs

Passeig Barceló i Mir, 17 - Tel. 24 60 04 - ES PORTITXOL

Escola Pública Infant Felip del Molinar

«El Molinar», tema de tots els veïns del Molinar

Sobre l'associació de veïns del Molinar, assenyalant que han perdut el poliesportiu des que s'hi va començar a fer al costat un parc mòbil ministerial, actualment hi viuen cinc-cents gitanos darrera del parc mòbil del Molinar. El forat de la piscina s'utilitza com a fossa assèptica ja que no existeix una xarxa de clavegueram. Les rates hi circulen com a ca seva.

Si tots ens ajuntàssim podríem solucionar moltes coses. Si es fes el poliesportiu, hi podríem anar a entrenar i practicar molts i molts de jocs. Aquesta notícia és el tema de tot el Molinar, si el poliesportiu es fes hi hauria un lloc per a la gent del Molinar.

Carolina, 8-D.

L'aigua

L'altre dia vaig anar al port i, mirant l'aigua, vaig veure com estava de bruta, plena de benzina dels vaixells, de llaines... bé, de tot menys d'allò que hi hauria d'haver dins la mar: peixos.

Caminant cap en-

davant, vaig veure un munt de gent mirant la mar, vaig avançar un poc i vaig veure un peix asfixiant-se dins l'aigua. L'oli, el petroli, la benzina, no el deixaven respirar, i la gent es quedava allà parada mirant com s'ofegava dins l'aigua, sí, dins l'aigua, pareix impossible creure que un peix s'ofegui al seu propi ambient, l'aigua.

Vaig seguir caminant molt desil·lusionada, veient que no podia fer-hi res. Els diaris, la televisió, la ràdio, sempre o quasi sempre estan dient que matam la naturalesa i el nostre entorn i que podem i hem de millorar tots junts i encara només són alguns pocs els que ho fan, desanimats. Si no som tots, si no ens unim per fer-ho, mai, mai podrem solucionar el mal que ja hem fet.

Anna-Betlem Fraile, 8-A.

Estimat Molinar

Jo no et vaig poder mirar quan eres ple de molins, o quan la nostra escola era a la pagesia. Però quan ara veig que volen fer un passeig per tu, em poso contenta i feliç, encara que nosaltres, els veïns, ens queixem una mica. Les faroles són lletges, els bancs no deixen veure la

mar, etc. Segur que quan l'hagin acabat serà molt bonic, no et preocupis, Molinar.

L'altre dia em vaig posar molt trista perquè un home no va saber on era el Molinar. A cap dels que t'estimam, Molinar, ens agrada que t'ignorin.

Ara parlaré de la nostra escola. A mi, m'agrada tal com és, però hi ha una cosa que, quan hi pens, em fa ràbia i vergonya: és això dels robos. Desapareixen coses, ràdio-cassettes, diners, objectes personals dels alumnes... Pareix mentida que hi hagi nins amb tan pocs escrúpols.

«Bé, ja no tenc res per per contar-te. Adéu, Molinar.

Maria Dolors Adán Pérez, 7-C.

El Molinar

Es Molinar és un barri molt alegre, segons quins dies. El dia de les fogateres és formidable. A l'estiu es fan jocs a l'aigua, patrocinats pel club d'esplai.

El nom d'aquest barri li ve perquè antigament hi havia molts de molins i la farina era molt bona, fina com l'aire que respirem, els gorrons i els tords cantaven tot el dia i el cant dels grills a la nit no et deixava aclucar l'ull.

Organitza

Patrocina

S'Arenal
de Mallorca

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Quint concurs de redacció en llengua catalana

SE CONVOCA EL V CONCURS DE REDACCIÓ EN LLENGUA CATALANA, ENTRE ELS ALUMNES DE LES ESCOLES I INSTITUTS PÚBLICS I PRIVATS DEL TERME MUNICIPAL DE LLUCMAJOR I ELS POBLES DE S'ARENAL, ES COLL, ES MOLINAR, SON FERRIOL Y SANT JORDI, DEL TERME MUNICIPAL DE CIUTAT.

L'EXTENSIÓ DE LA REDACCIÓ SERÀ DE TRES QUARTS DE FOLI MANUSCRITS, TEMA LLIURE, PREFERENTMENT SOBRE EL RESPECTIU BARRI I NECESSITATS DELS REDACTORS.

SE PREMIARAN EN METÀL·LIC, REGALS I LA PUBLICACIÓ A S'ARENAL DE MALLORCA, LES CINC MILLORS REDACCIIONS DE CADA CENTRE ESCOLAR.

EL JURAT QUALIFICADOR ESTARÀ FORMAT PER LA DIRECCIÓ DE CADA CENTRE ESCOLAR I PER LA DIRECCIÓ DE S'ARENAL DE MALLORCA.

L'olor de l'orer, la suau brisa del mar, els peixos botant amb alegria i els crancs petits i amb ganes de jugar. Però això era abans, fa molts d'anys. Ara, els cotxes, els fums, la contaminació, ni els ocells, ni l'olor de l'orer, sinó la benzina i les males olors; i l'ajuntament que no fa res.

Volem festes i no en fan, ni fogateres ni res. I ara volen fer un parc al protitxolet perquè hi camini la gent major i els joves, però la gent l'està destruint per raons boges; per una vegada que volen fer una cosa bonica, la rompen i els obrers, amb por quan veuen com ho rompen i fan pintades, s'han negat a continuar les obres; i el que no és just és que ens quedem tots sense parc. Per què protesten si no han vist com queda?

A l'escola hi fan un poliesportiu amb un camp de futbol i bàsquet, però si segueixen al pas que van, l'acabaran d'aquí a vint anys. Però, almenys s'hi pot viure, i ja és qualque cosa. S'acomiada un amic des Molinar.

Miquel Garrote Gómez, 7-D.

Els problemes del Molinar

M'he adonat que hi ha una poca gent que no sap el català, o mallorquí, i llavors quan parlen les altres persones no saben què diuen i no podem entrar en conversa. Jo voldria dir que s'haurien d'esforçar més per entendre el mallorquí. Coses així passen al Molinar.

Altres coses serien cuidar més el medi ambient, i maneres molt senzilles de

cuidar-lo són aquestes: posar un tub purificador al tub d'escapament, també a les fàbriques, no tirar els fems en terra sinó en una bossa, etc. El que vull dir és que tots junts podem fer molt per mantenir net el medi ambient.

Una altra cosa és la droga. Voldria dir que és una pena perquè la majoria són joves que perden la seva vida i nosaltres podríem animar-los a deixar-la. És tot.

Teresa Mariscal, 7-A.

Discriminació justificada o història dels delinqüents

Els gitanos i similars sempre han estat discriminats, però s'ha de distingir la "discriminació" de la "delinqüència". Perquè no voler-se relacionar amb un allot que dies abans has vist robant, insultant i pegant a uns nins indefensos... això ja no és discriminació.

El que realment fa vergonya és la "llibertat" de què disposen aquestes delinqüents i la passivitat com els tracten els agents de policia, i el que desgraciadament entristeix és l'ansia que tenen per creure's superiors, fins a tal punt que no tan sols et roben, sinó que t'humilien, maltracten, menyspreen fins un moment crític que es divideix en dues branques: una por que et fa submergir-te a dins teu, cosa que durant mesos no et deixarà veure la sortida del carreró obscur i et vindrà una ràbia que et farà realitzar la

venjança amb la teva pròpia mà.

L'única manera que això no passi és convertint-te en un delinqüent... jo no us ho aconsello.

Angel Bosch, 8-B.

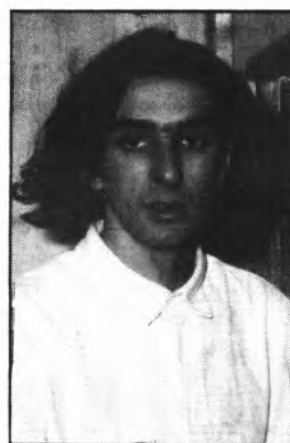
El senyor Jordi Descallar i Blanes, de l'Ordre Constantiniana de Sant Jordi, membre de la Noblesa de l'antic Regne de Mallorca, cavaller de l'Ordre de Malta i membre de la Permanent del Club Britànic de Mallorca, és un bon amic i conseller del Diari de S'Arenal, la seu del qual visita amb freqüència. El seu millor títol és, sens dubte, el seu nacionalisme, el seu amor per Catalunya i per Mallorca.

Na Cristina i na Tonibel venen tot allò que fa falta als barquers i als pescadors.

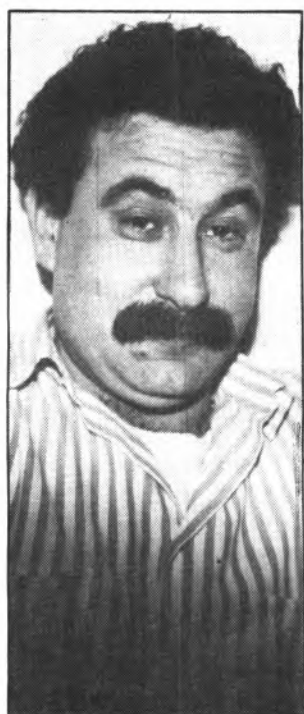
L'únic lloc en tot el Portitxol on hem vist ben escrit i en lletra impresa el nom del lloc. Port, portet portitxol, portitxolet. Portixol és una errada ortogràfica de les grosses, però encara hi ha ignorants que tenen el rètol ben alt pregonant la seva ignorància al capdamunt del seu establiment.

En Llorenç Amengual i Fiol és el regent del Cafetó, un café que està just al costat del Vaixell de don Jumillo, també de la seva propietat. Al Cafetó s'hi reuneix al jovent elegant del Molinar i de Ciutat.

N'Antoni Serapio és l'amo del restaurant Sa Roqueta. N'Antoni, que és pescador i fill de pescadors, acostumat a cuinar el peix a dins la barca, emplea la mateixa tècnica al seu restaurant. Un restaurant on la gent surt satisfeta i hi torna.

En Biel de les Palmeres ha posat un restaurant de peix. Peixet fregit i torrat, marisc a la planxa. No hi aneu a menjar sopa ni arròs. Peixet pescat al Portitxol.

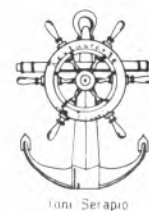

Francesc Vicenç i Escarrer és l'amo i cuiner del Cap Roig. Un restaurant del Portitxol. Un enamorat de la restauració que està triomfant en la seva professió.

El Restaurant La Nècora, amb nova direcció i nou personal, fa cuina catalana i cuina internacional a unes 3.000 ptes. la menjada. A més del menjador té un reservat per a vuit persones. Un lloc per fer reunions de negocis i d'amics.

Restaurante
sa roqueta

C/. SIRENA, 11
TELEFONO 24 94 10

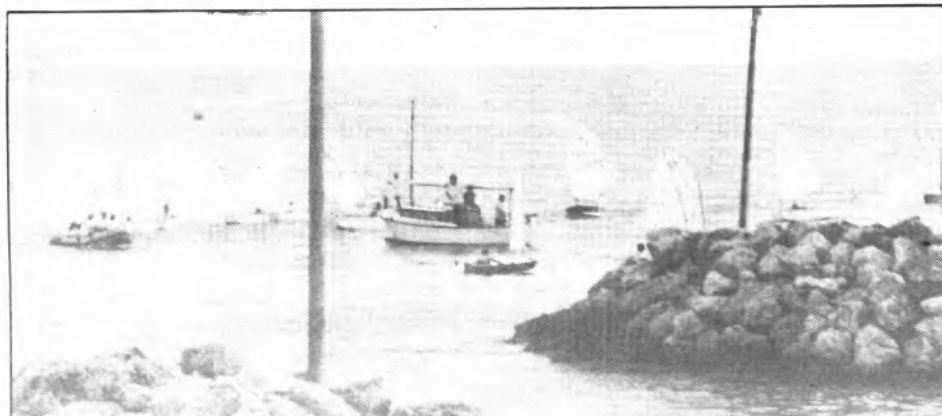
PORTIXOL
07006 PALMA DE MALLORCA

Es Mollet

C/. SIRENA, 1
Tel. 24 71 09

PEIX I MARISC A LA PLANXA
ES PORTITXOL - ES MOLINAR
TANCAT ELS DIMARTS

Foguerons de Sant Antoni a s'Arenal-90

No hi són tots els que hi eren; però n'hi ha un bon mostrari. Les nostres càmeres varen recórrer la contrada del nostre municipi i comarca, i uns perquè sí i altres perquè també, tothom volia sortir i deixar constància de la seva presència a la nit dels foguerons, torrades, bulla i... ximbombes! Per cert, de ximbombes i gloses se'n varen veure i sentir ben poques. A veure si l'any que ve no deixen passar l'ocasió perquè la ximbomba soni i soni, sense que es perdi la tradició

a la festa del Sant del bestiar.

Ja es sap, la vesprada de Sant Antoni Abat són cent i cent els foguerons que prenen a l'Illa, que talment sembla des del cel una constel·lació de lluminàries, grosses, petites i més petites. Dins el nostre reportatge gràfic figuren les que es varen fer a la plaça dels Nins, a la plaça de s'Estació, a la plaça de l'Ambulatori, a la barriada de les Cadenes... No hi són tots els que hi eren; però... ens representen a tots!

A la plaça dels Nins les revetles de Sant Antoni es varen avançar uns dies, coincidint amb el Premi de 1.500 Millions que varen dur a s'Arenal «els déus de la fortuna». Foguerons, torrades, orquestra, música, balls i... un bon grapat de milions: tot un bon començament de les festes de Sant Antoni que hem continuat fins a Sant Sebastià i després!

Els nostres veïns més pròxims de ses Cadenes continuaren amb la tradició de la ximbomba i les improvisades gloses. Quan hi érem presents, en Pere Morey hi era, el rei i l'amo i el gall de la festa i la bulla, en això de tocar ximbomba i improvisar gloses «verdes». També el director de s'Unió de s'Arenal, el sr. Alzamora, es fa la corresponent foto per a la història de la festa. Tots contents i cares alegres!

Per a més de 500 persones varen preparar menjar i beure els directius de la Tercera Edat de s'Arenal que, amb el sr. Daureo, Damià Tomàs, Pere Coll, Sebastià Cantallops i senyores em sembla que vigilen tot el «cotarro». Tot era gratis, amb col·laboració desinteressada de diverses entitats i empreses particulars, con la Puig de Lluçmajor. Vàrem participar en la festa!

A la plaça de l'Ambulatori l'Associació de Veïns de Son Sunyer va muntar no tan sols foguerons i les corresponents torrades de botifarrons i so-brassada, sinó també música, balls de bot i bullanga fins la matinada. El nostre director de s'Arenal de Mallorca, amb sa bossa a la mà, no va perdre l'oportunitat de fer negoci i qualcuna subscripció per la revista. Però tan-mateix sabem que, a l'hora de menjar i beure, hi era present com el que més, que no sols de papers i diaris viu la gent! Que ho és de viu aquest Mateu nostre!